

ผลิตภัณฑ์คุณภาพ โดย NED

โดราเอมอน

ฉบับที่ 28

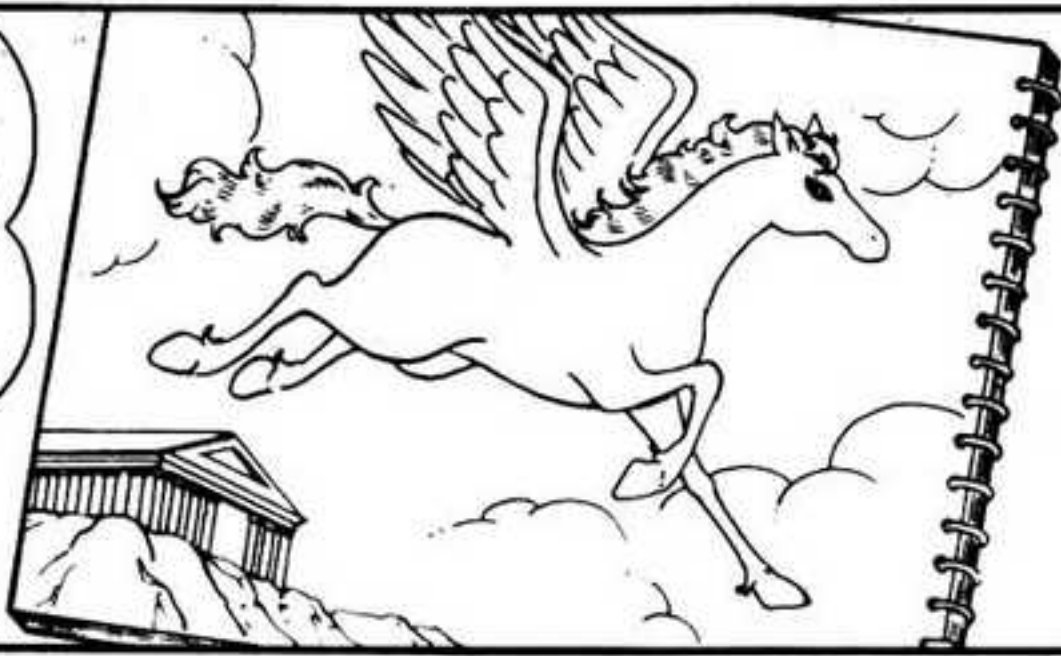
อ. ฟูจิโกะ • F • ฟูจิโอะ

ISBN974-89529-1-6 **ชุดสำหรับนักเรียน**

แกะชุดและปลงร่าง

ชิซุจัง
เขียนรูปเก่ง
จริง านะ
ม้ามีปีก
ชะด้วย

ม้าสวรรค์จะ
บางคน
ก็เรียกว่า
ปีกาซันนะ

ม้ามีปีก
คิกคิกคิก

ตอนเป็นเด็กคิดว่า
มีสัตว์แบบนี้จริง านะ

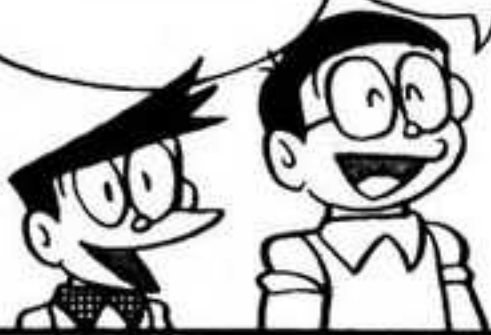

แม้แต่เตี้ยนี้บางที่ยังฝันเห็น
เลยจะ ได้ขี่ม้าสวรรค์
สี่ขาบินไปไกลา
บนท้องฟ้าสีคราม

ชิซุจัง
โรแมนติก
จังเลย

จริง
ด้วย

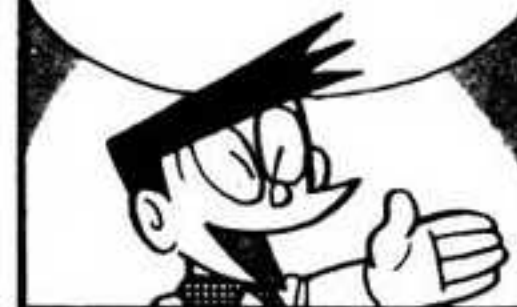

ฉันจะทำให้
ฝันเป็นจริง
ซักครั้งนึง
เอามั้ย

หรือ!
ทำยังไง
จะ?

ที่คอกม้าของ
เพื่อนพ่อ มีม้าชื่อ
ปีกาซันด้วยแหละ...

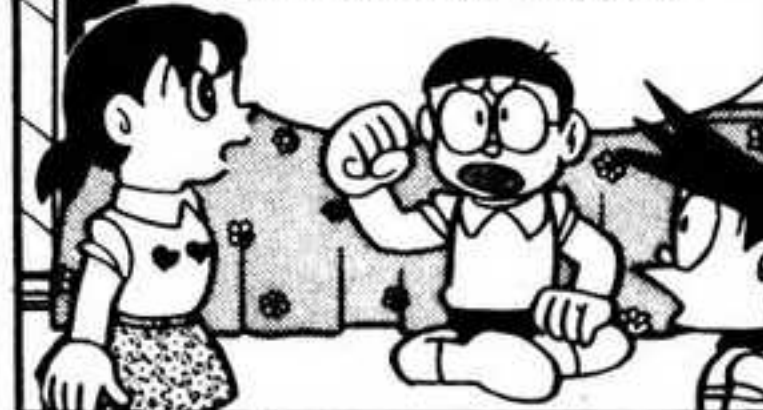

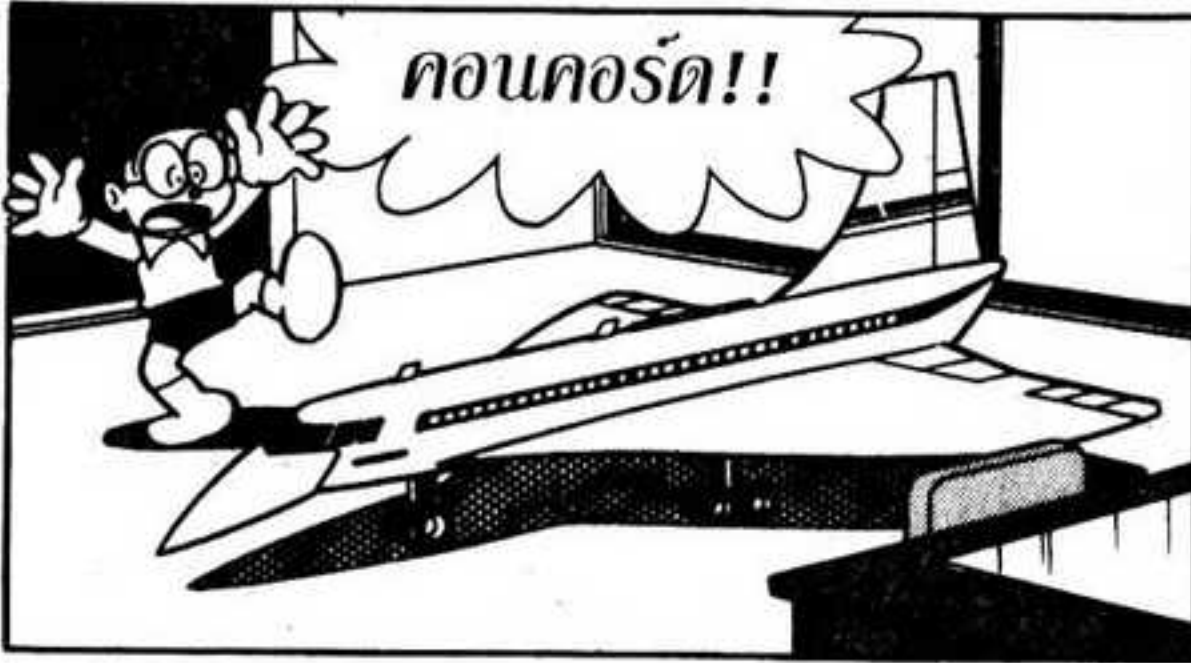
สี่ขา
เชื่องด้วย
ฉันจะให้ชิซุจังขี่

จริงหรือ
ให้ขี้นน
นะจ๊ะ

แบบนี้ไม่เห็นจะเอาไหน
เลย ไหน่าจะขี่แล้วฉันจะให้
ขี่ปีกาซันของจริงซะเลย

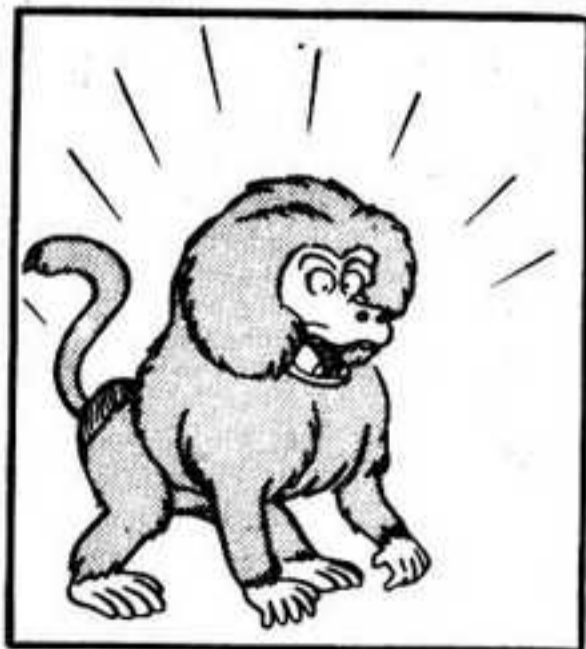

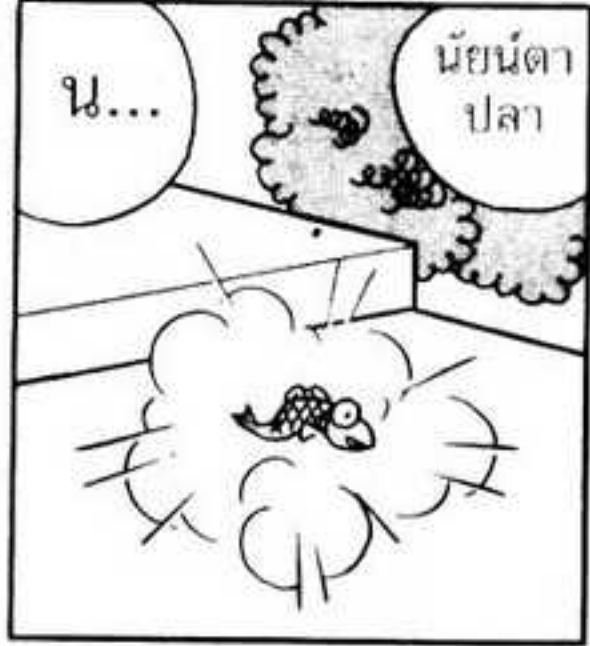

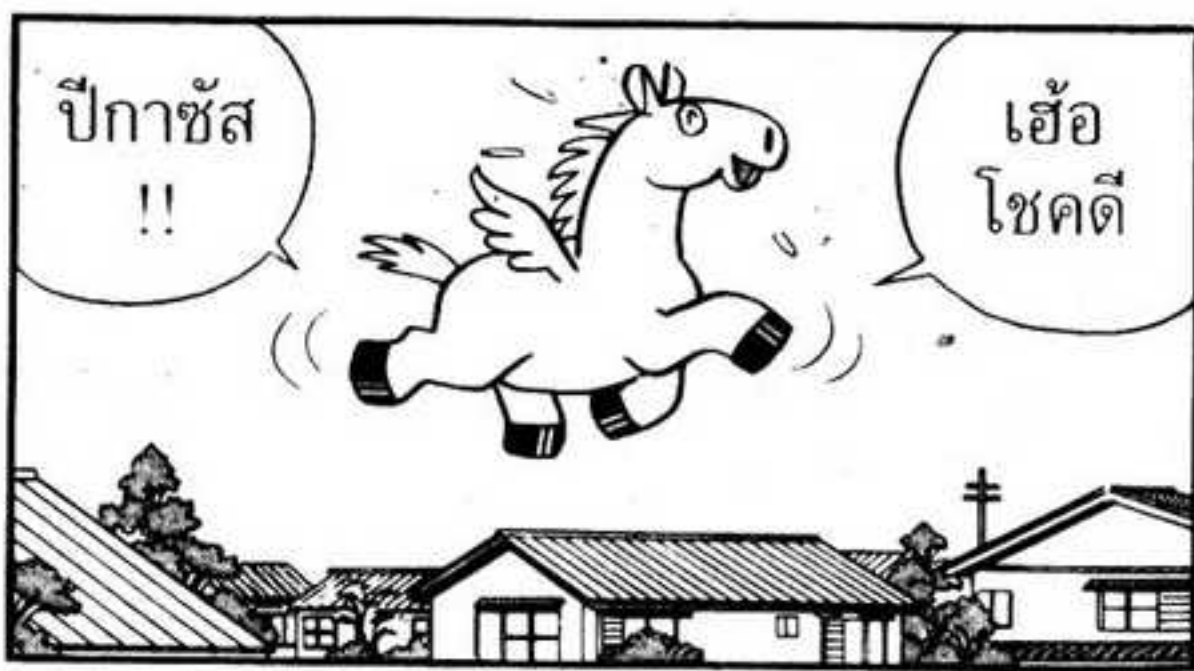

ช่างเถอะ
รักษา
สัญญาแล้ว

กลับเป็น
โนบิตะ
ดีกว่า

โนบิตะ
จะไปได้ดี
มั๊ยนะ

กร๊อต

ที่ ที่
ประตุ!

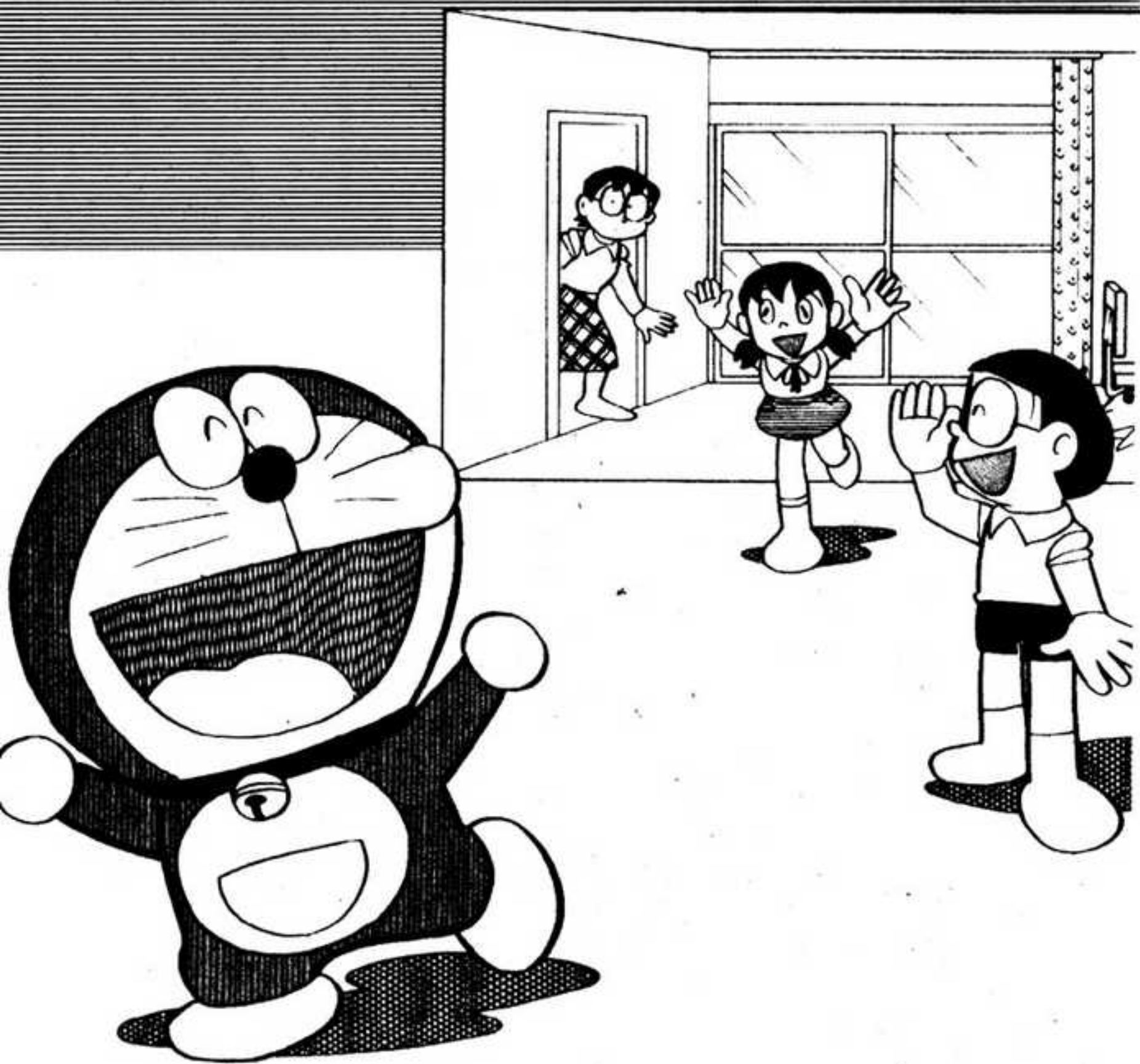
กอ กอ
กอสซิล่า...

จากปีกาซัสฉันก็เป็น
ซอสพริก แพนด้า ดักแด่
ดินโคลน ควายป่า
ปลาหางนกยูง โยโย่
ยายแก่ แล้วก็เป็น
กอสซิล่านี้แหละ

ทำยังไงก็
กลับไปเป็น
โนบิตะไม่ได้
แก

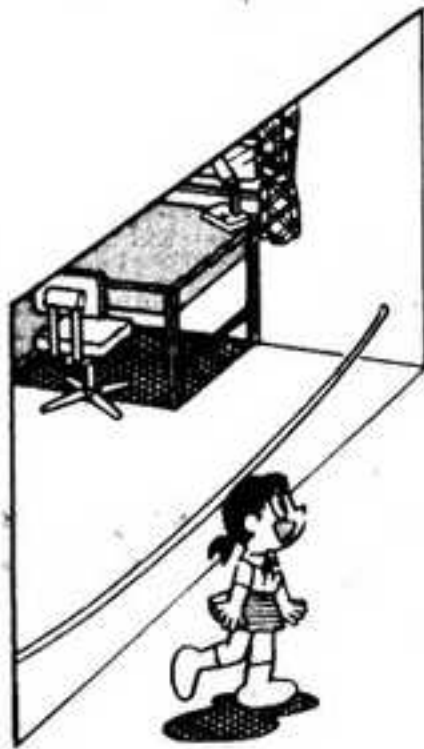
เทปเดือนของขวัญ

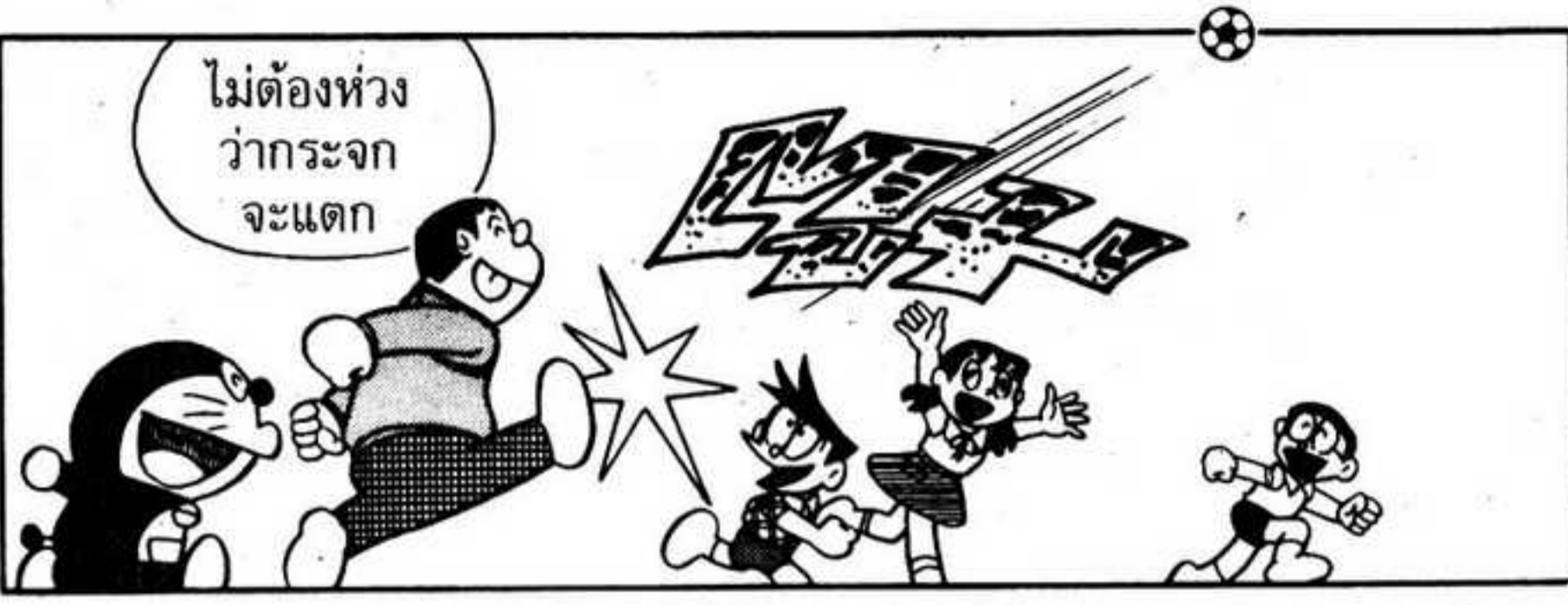

เส้นขอบฟ้าไม่ว่า
จะไปน้ไหน
ก็เป็นเส้นขอบฟ้า
ไม่มีที่สิ้นสุด!!

ถ้าไปเรื่อย
ทางนั้น
จะเป็นอะไร
หรอ

ไม่ต้องห่วง
ว่ากระจก
จะแตก

ไม่ต้องกลัวว่า
รถจะชน

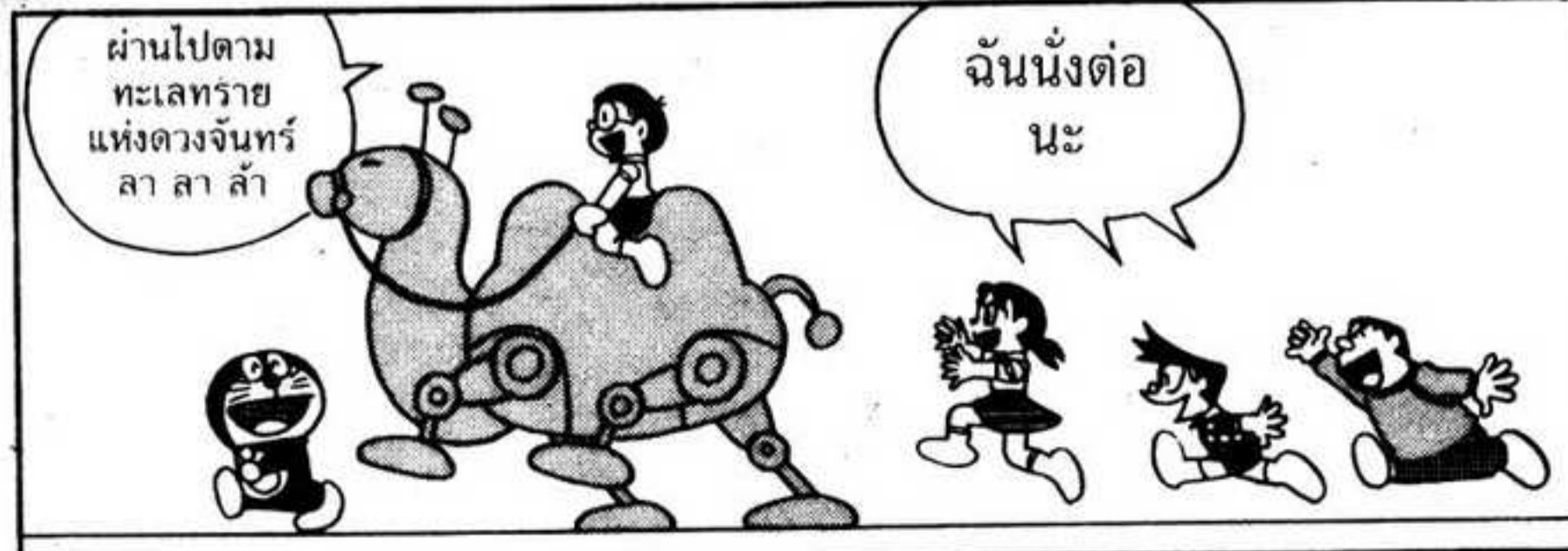
ปิดการแสดง
ร้องเพลงก็ไม่
รบกวนใคร

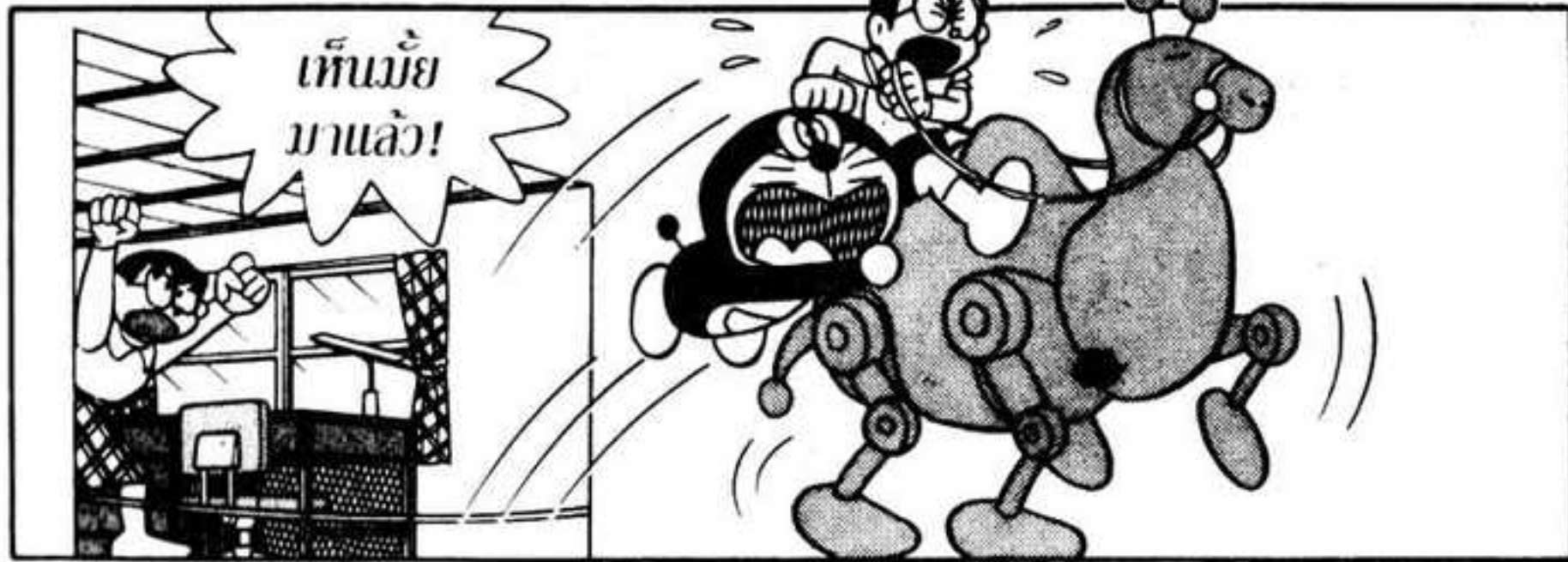
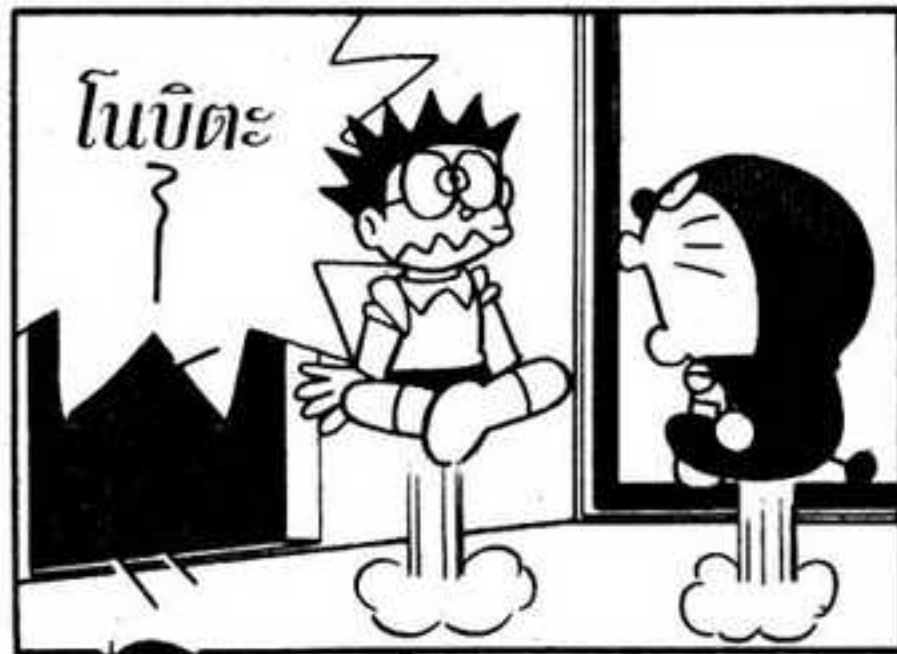
ไม่จริง
หรอก

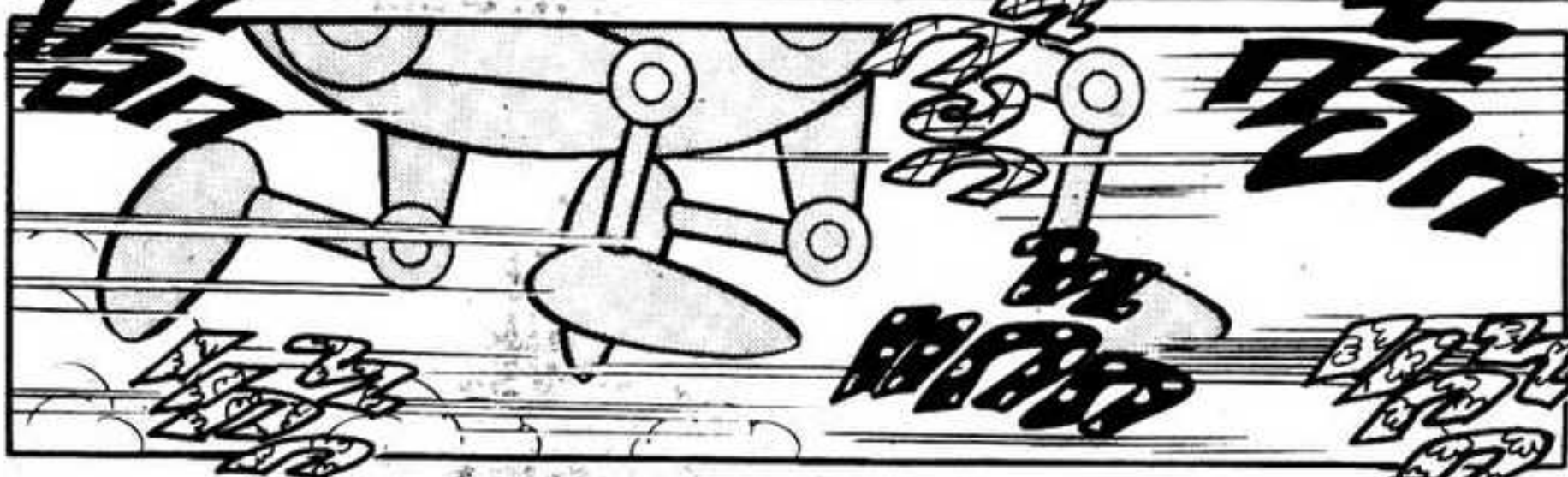

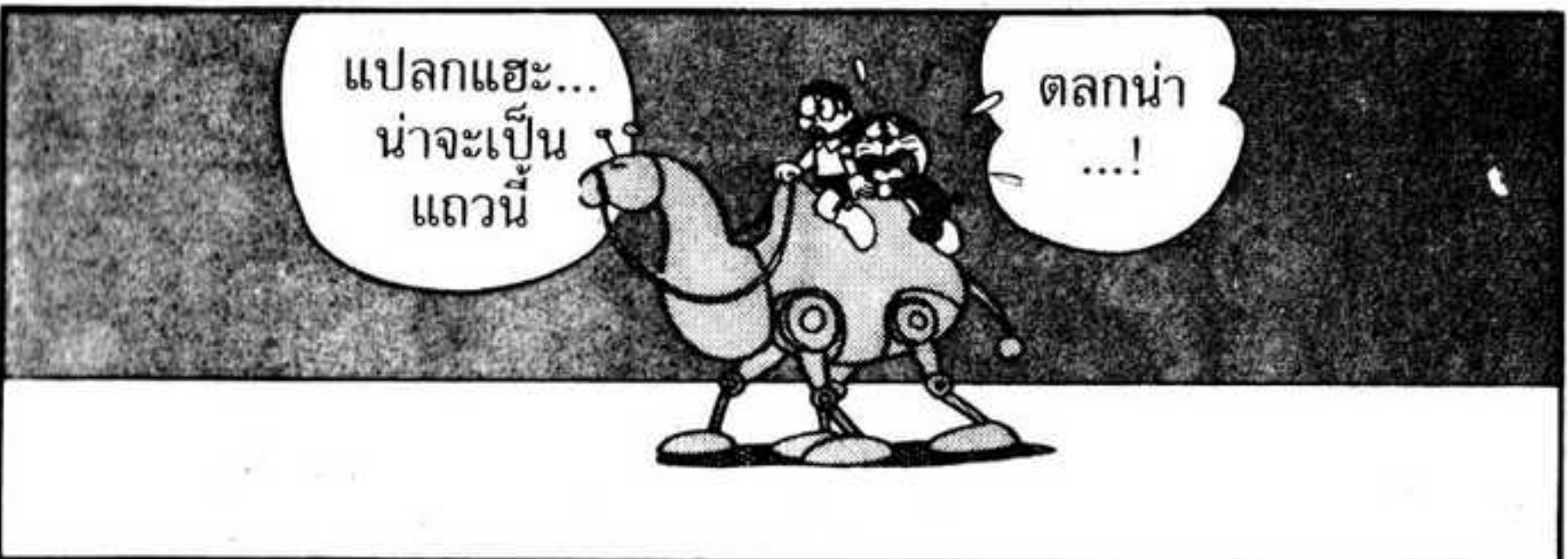
ผ่านไปตาม
ทะเลทราย
แห่งดวงจันทร์
ลา ลา ล้า

ฉันนั่งต่อ
นะ

ทางโน้น
มั่ง...

ทางนี้
มั่ง...

ให้มัน
ชัตา
หน้อยซี

ทางไหน
แน่

แปลก...
ห่วยยังไงก็ไม่เจอ
ทางออก

ถ้า
เกิด...

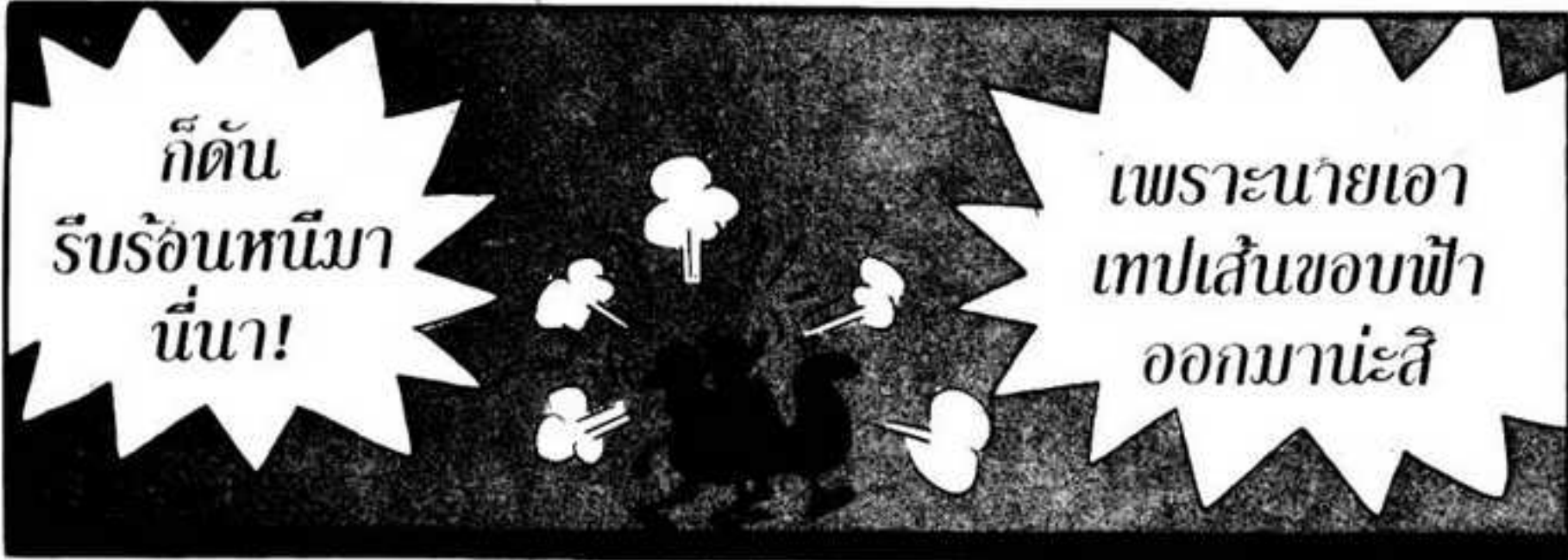
ถ้าเกิด
อะไร

พุดไปแล้ว
มันสยอง
นะ...

อย่าทำเป็น
เล่นตัวพุดมา
ชัตา

เทพ
อาจขาด
ก็ได้

ขาดหรือ...
และจะเป็น
ยังไง...

อยากอาบน้ำ
ที่กว้างๆ ยัง
มานานแล้ว

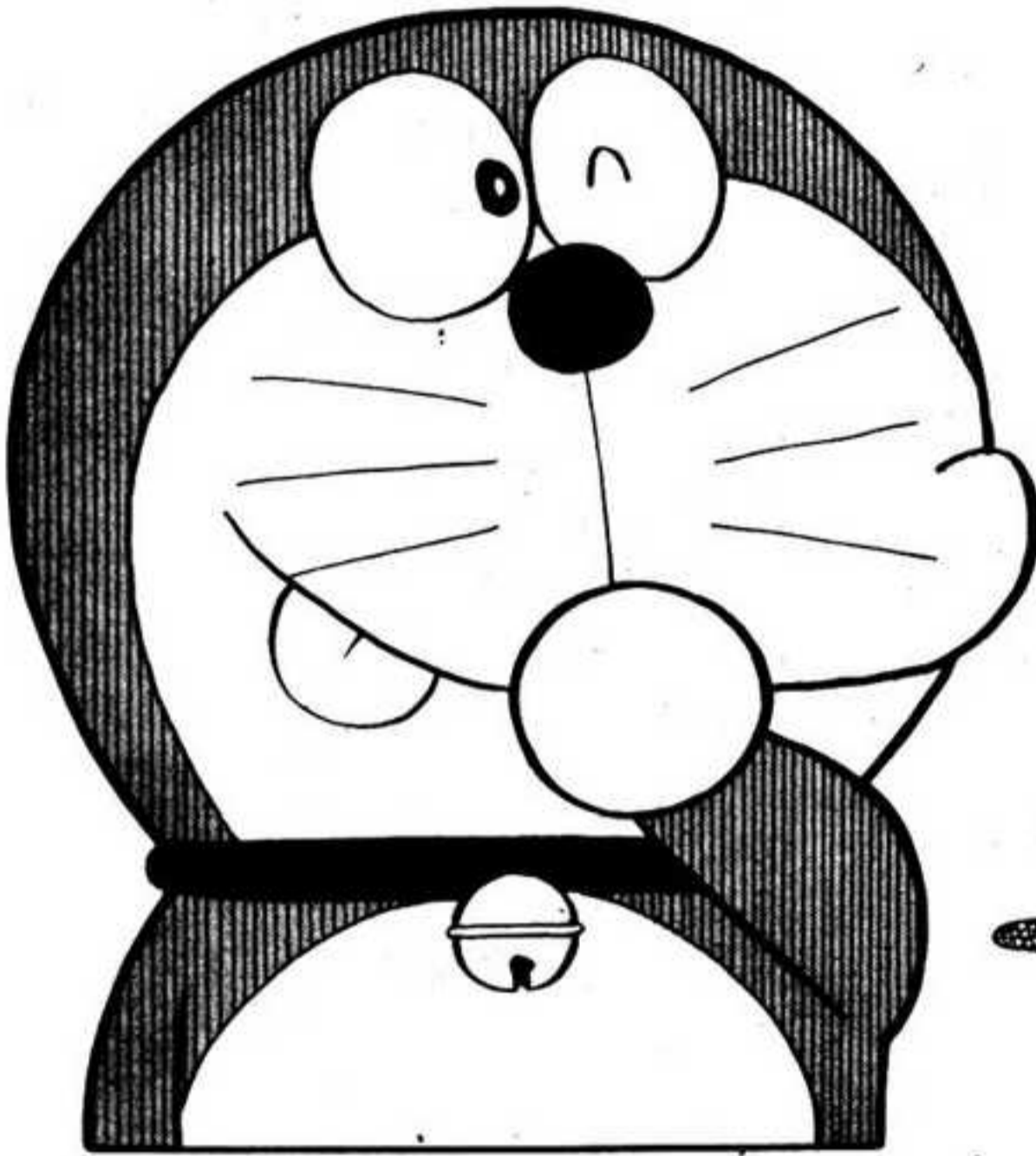
เพราะเธอ
ถึง
รอดตาย

ไม่รู้จะ
ขบใจ
ยังไงดี

ไม่ต้องมามัว
ขบใจหรอก
รีบกลับไปซะ!

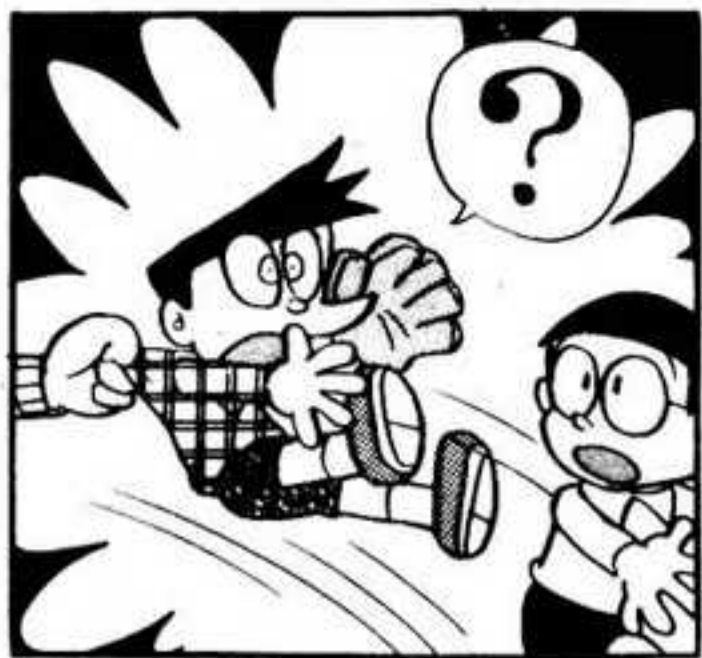

สติ๊กเกอร์พี่น้อง

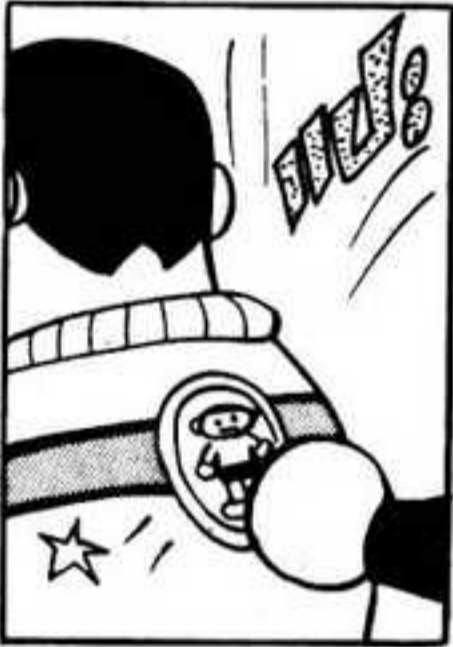

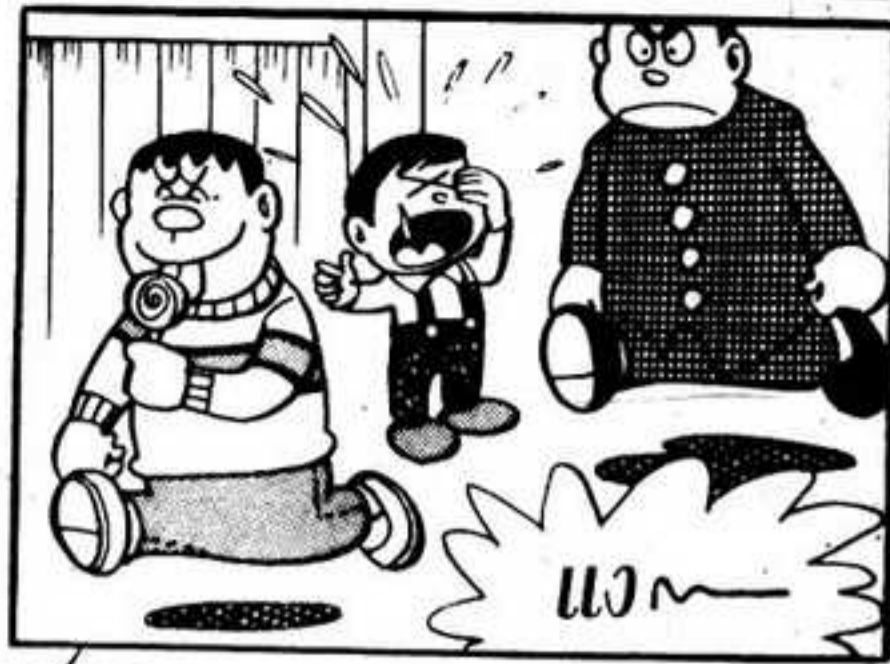

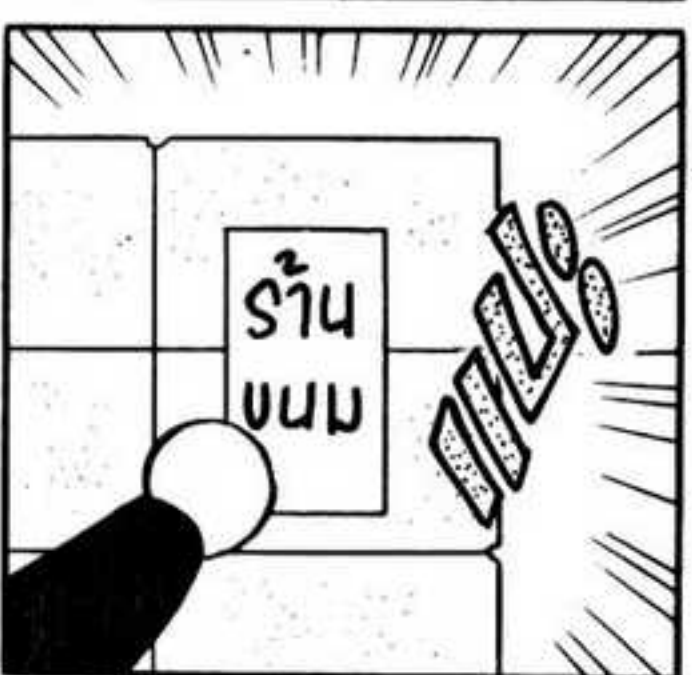
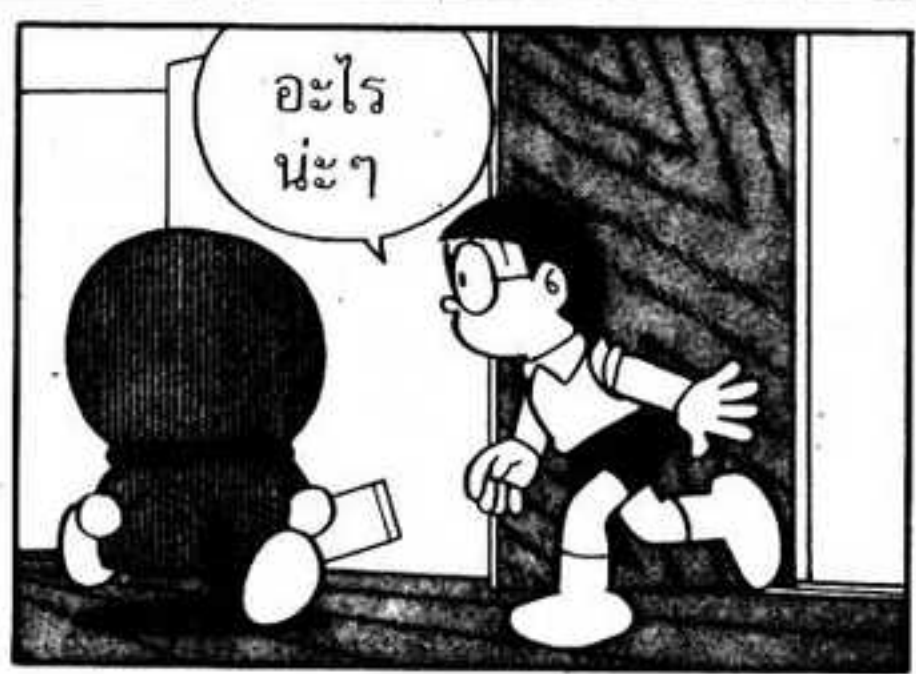
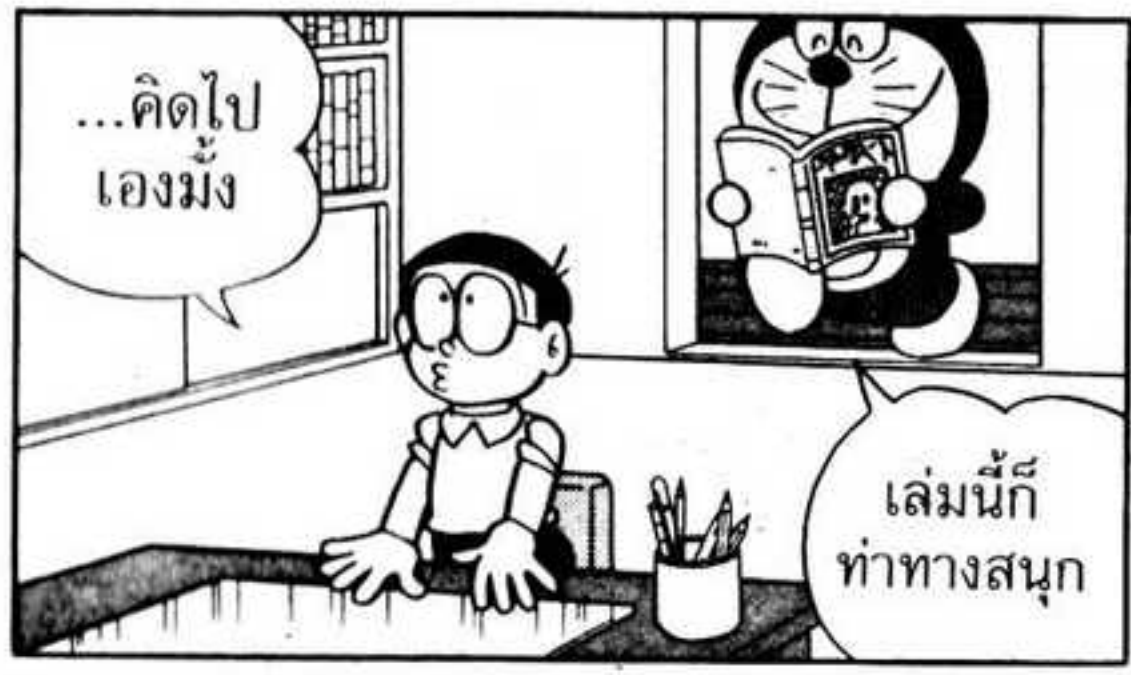

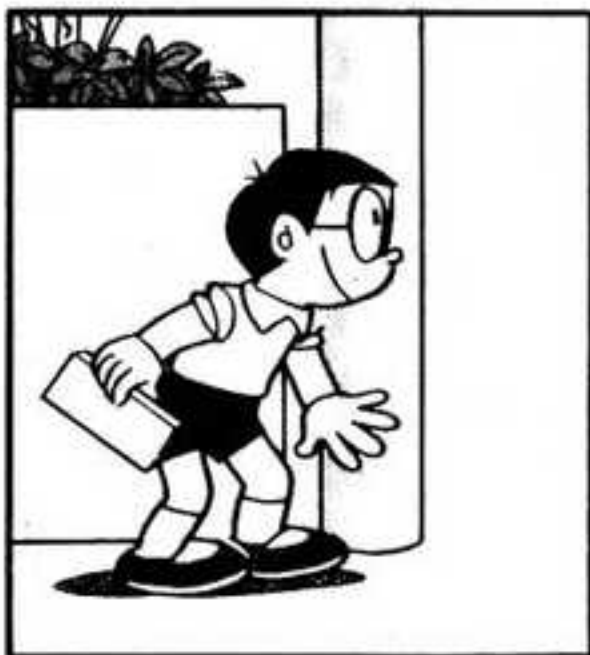
ป้ายชื่อสับเปลี่ยน

ทาเคชิ
ทำอะไรอีกแล้ว
หรือคะ

เปล่า
ครับ

ตั้งใจมาบ้านโนบิตะ
แต่ทำไมเข้ามาบ้าน
คุณผมก็ไม่รู้
เหมือนกัน

ไหนๆก็มาแล้วก็
พูดซะเลย ทาเคชิ
ค่อนข้างจะชอบ
รุนแรง

ดิฉันจะดู
ให้หนัก
เลยคะ

ขอโทษ
ที่รบกวน
ครับ

ทำไมผิด
ไปได้ล่ะ

เพราะป้าย
เลย
รอดตาย

ว๊าก!
มาอีกแล้ว

เลี้ยวตรง
มุมนั้น....

ทางซ้าย
ของมุม
นี้...

ใช่แน่
!

บ้าน
โนบิตะ
อยู่นี่เอง

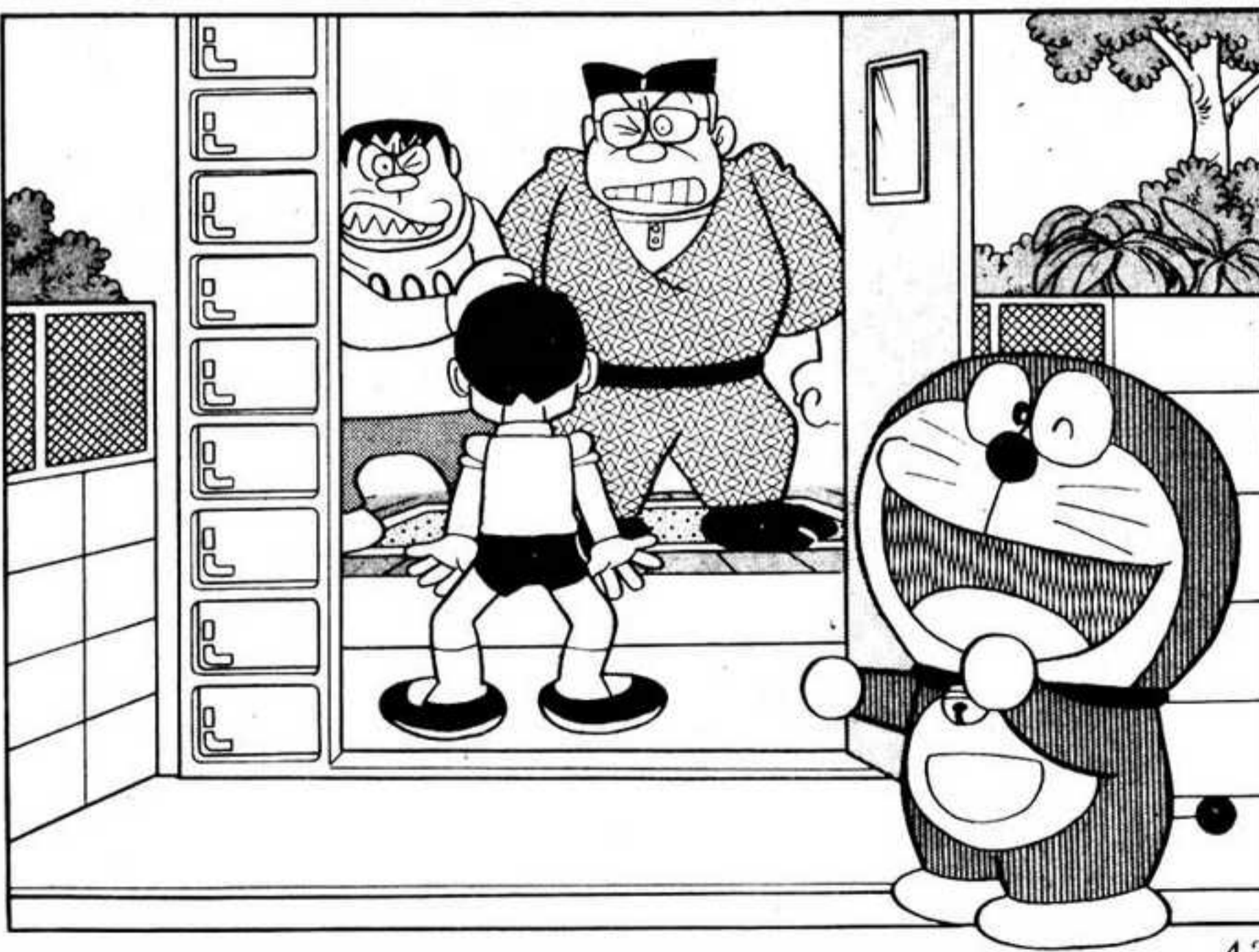

ขอโทษ
ครับ

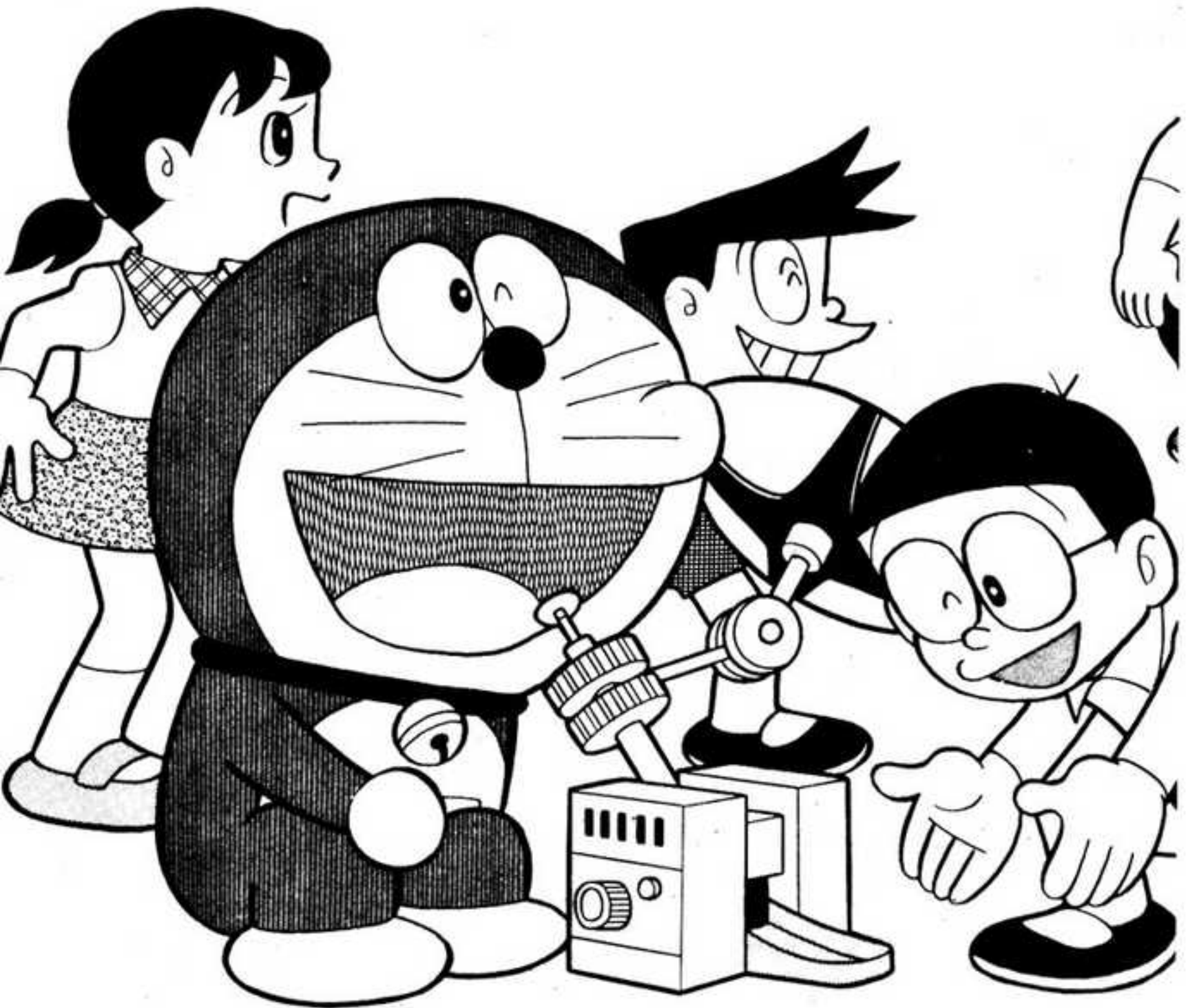

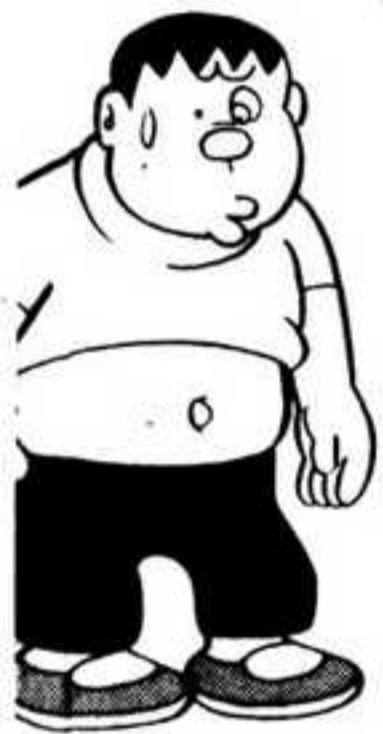
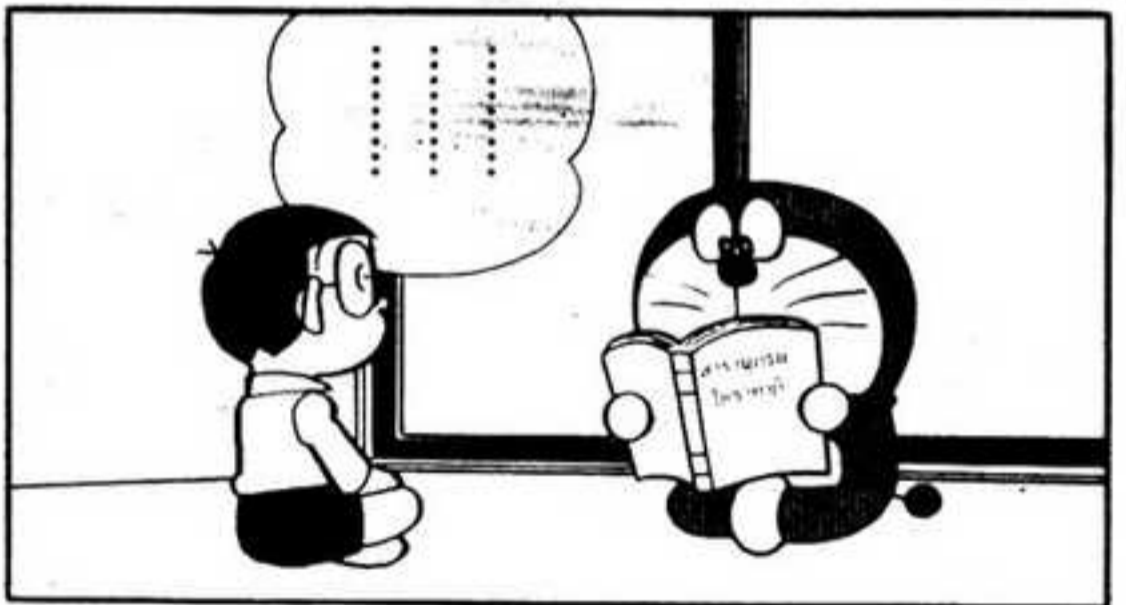

ดูฉบับทีละเรื่อง

จริงของ
เค้า

ต่อไปฉันก็ต้อง
โดนชกไปตลอด
เลยมั่ง

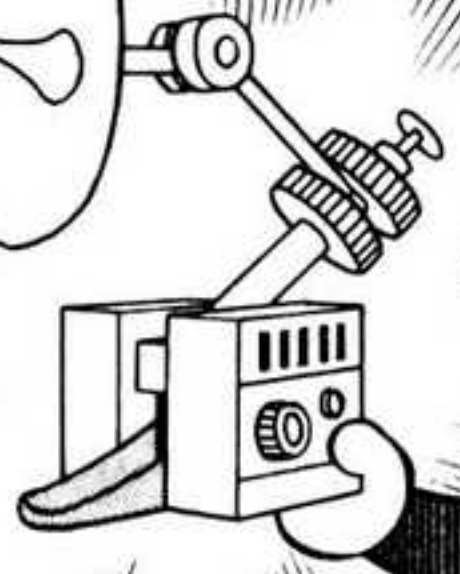
ทำไมฉันถึง
โชคร้ายเช่นนั้นนะ

ชก
สังสาร
ขึ้นมา
แล้ว

“เครื่อง
จ่ายค่า
ทำขวัญ”

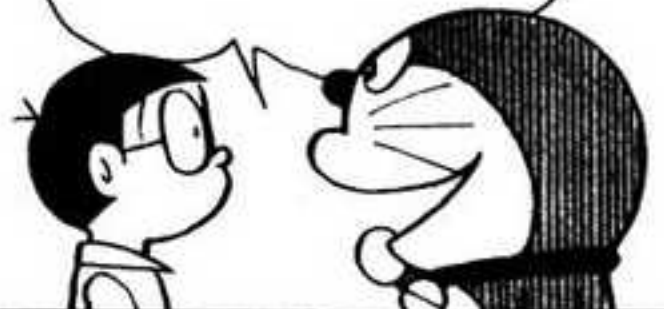
ค่าทำขวัญ
อะไร
เหรอ?

ค่าทำขวัญเป็นการ
จ่ายเงินปลอบใจคน
ที่เจอเรื่องไม่ดีไง

อย่างเช่น ทุกครั้งที่
ถูกใจแอนท์ชกจะ
ได้รับทีละ 10 เยน

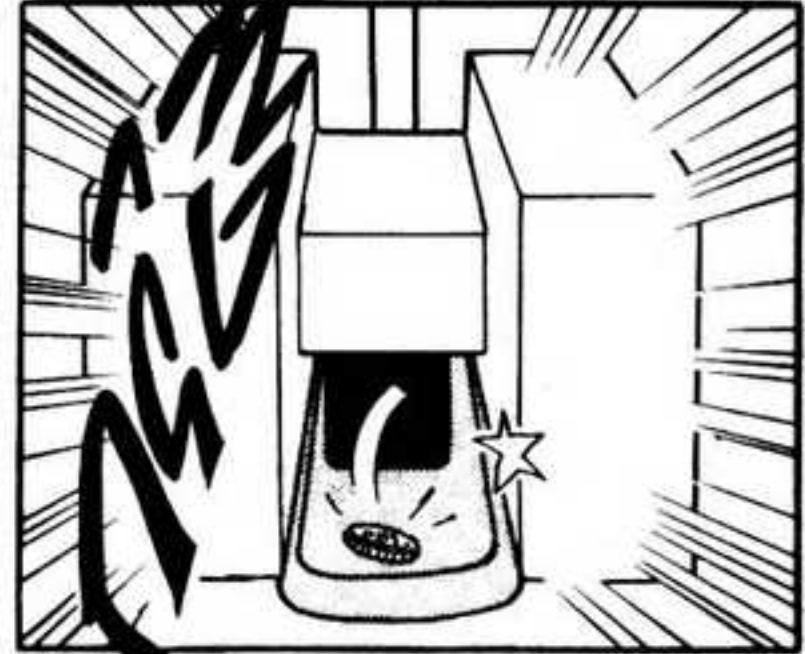
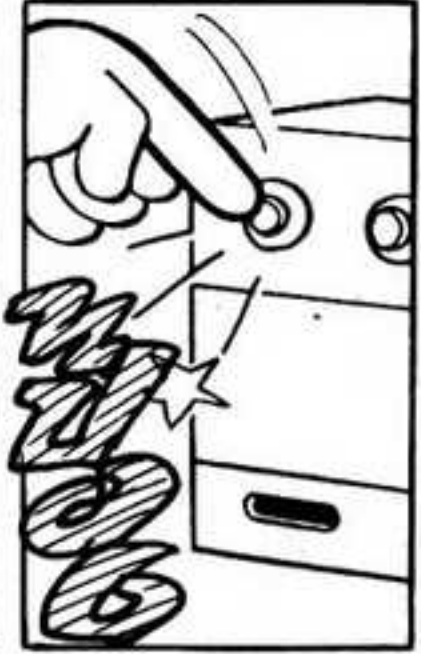

เป็นไปไม่ได้
หรอกก็ใจแอนท์
ไม่มีเงินนี่

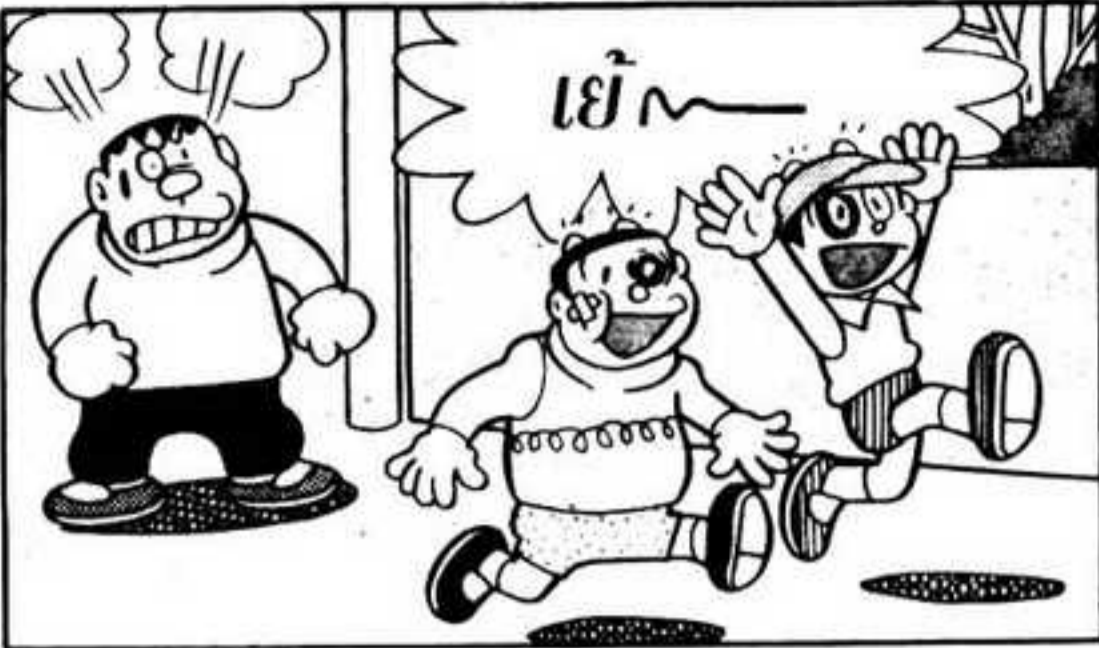
ยังไงก็ลอง
ดูเถอะน่า

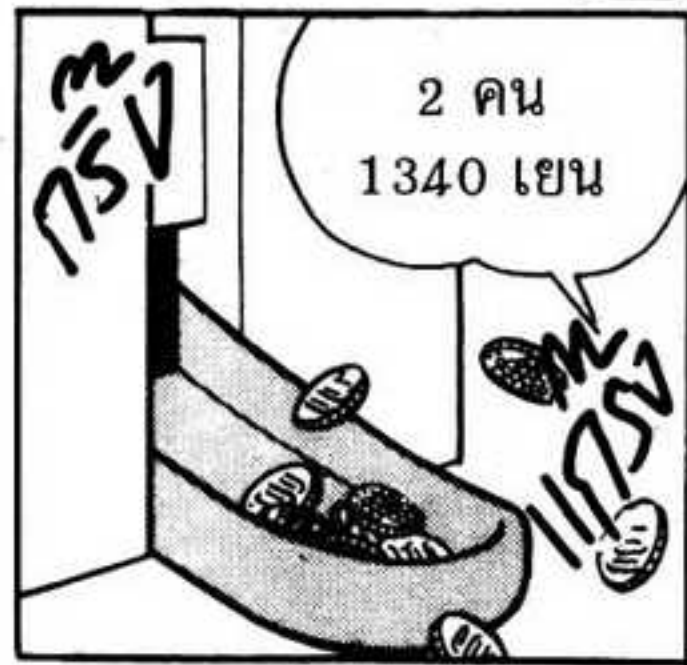

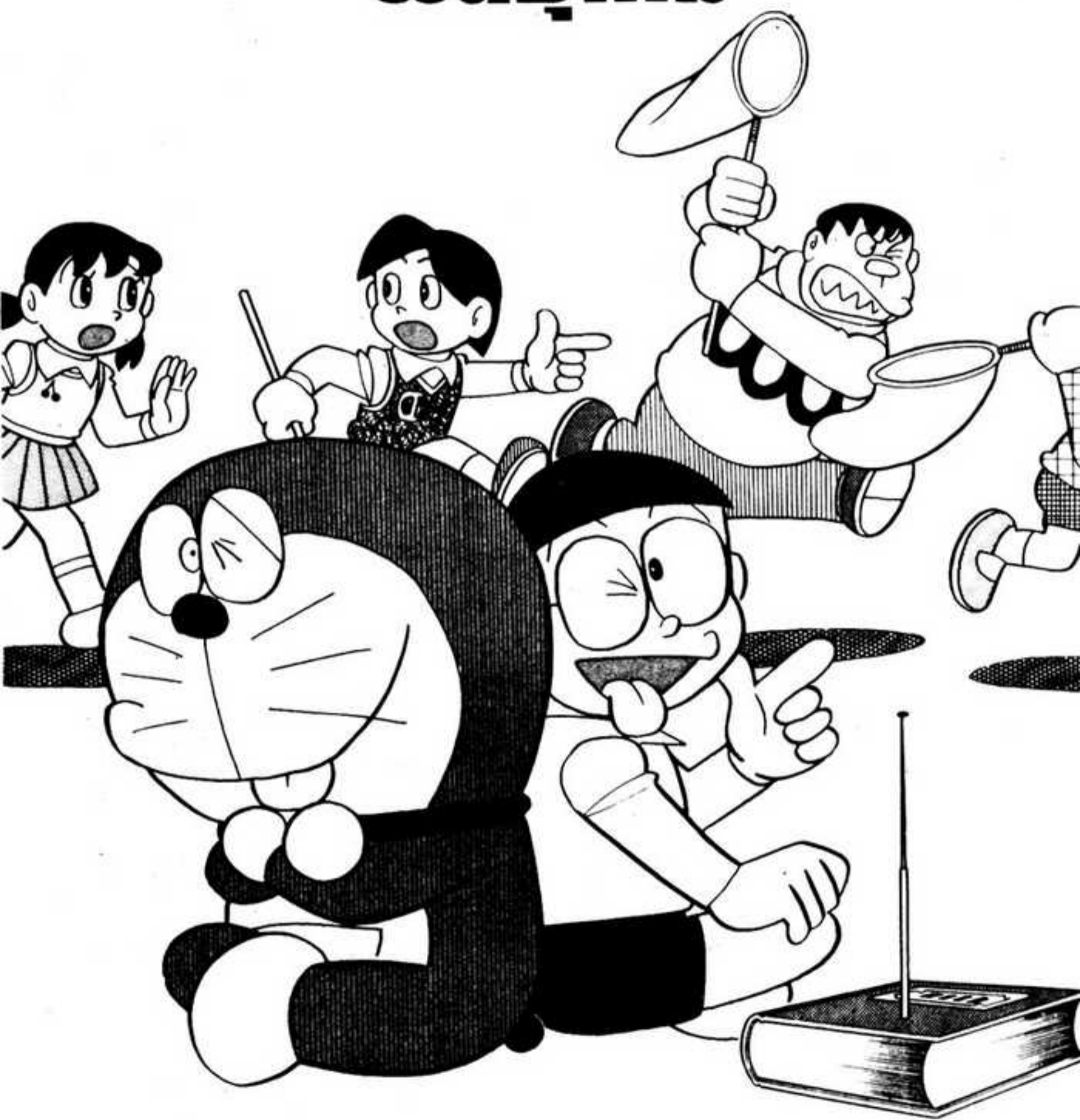

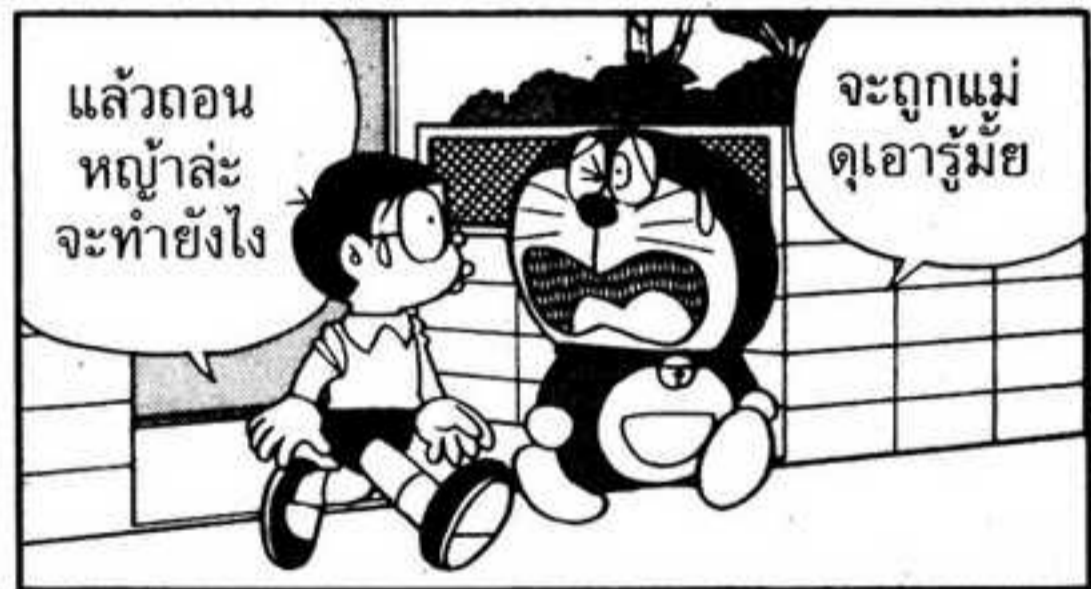

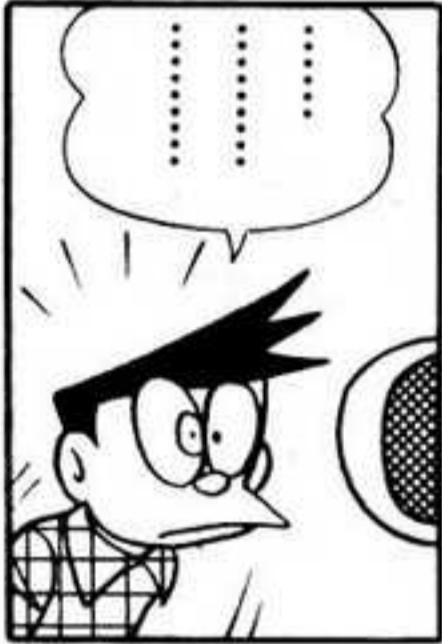
ดั่งด้วยหนังสือภาพ พันรูใหม่

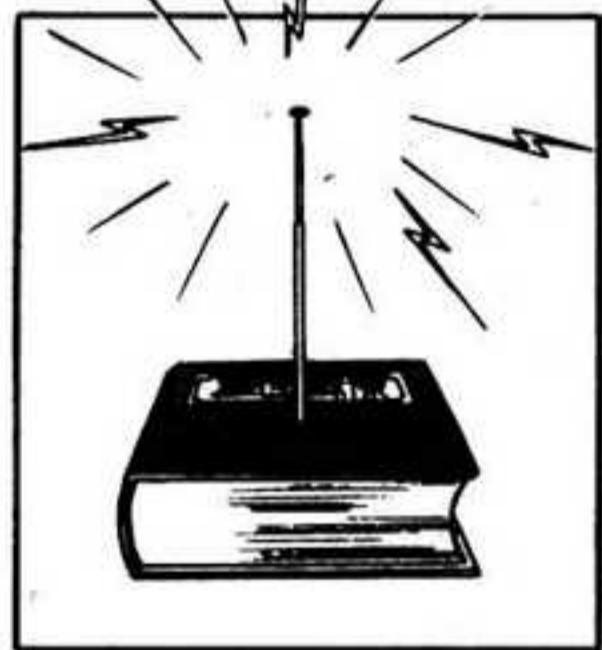

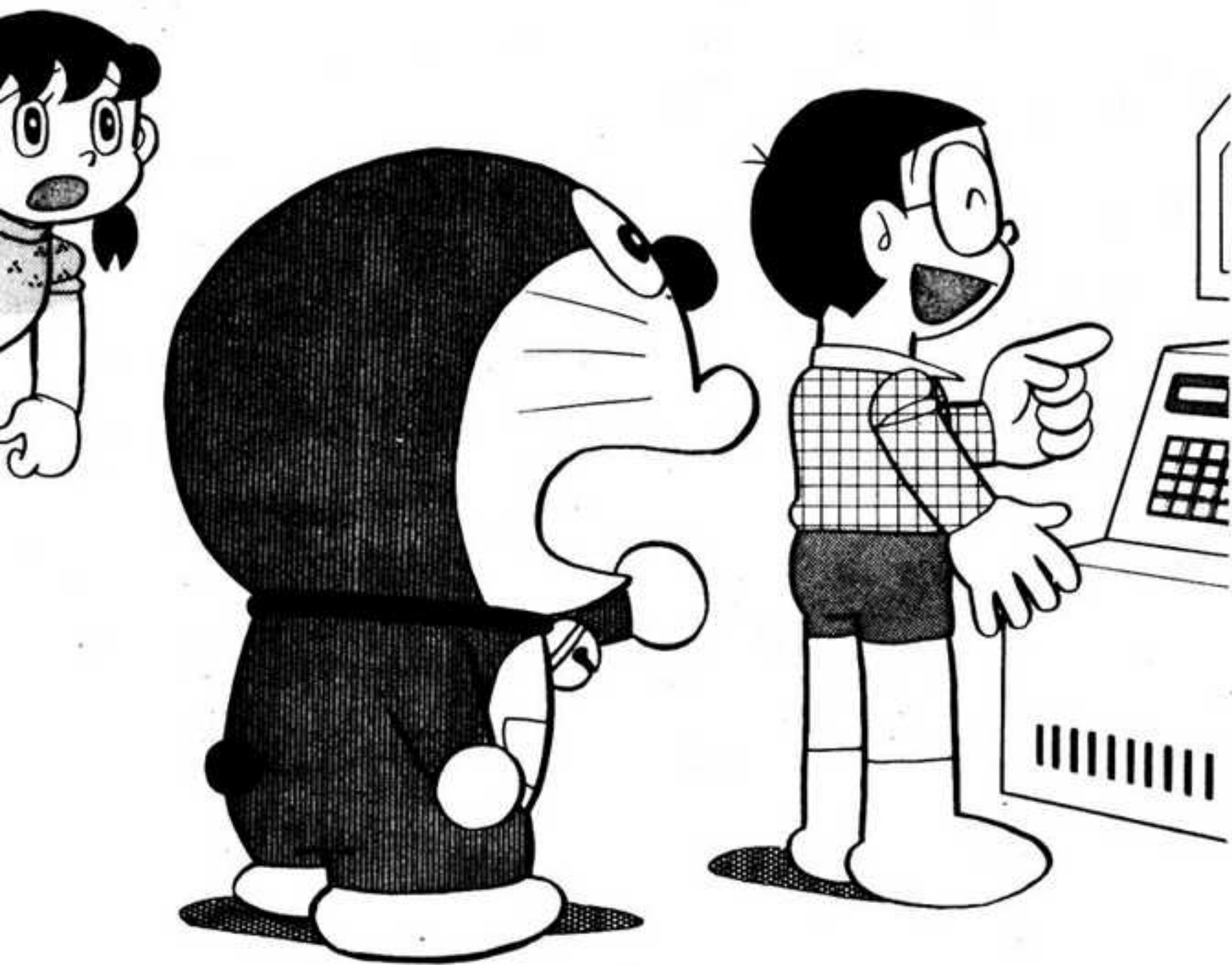

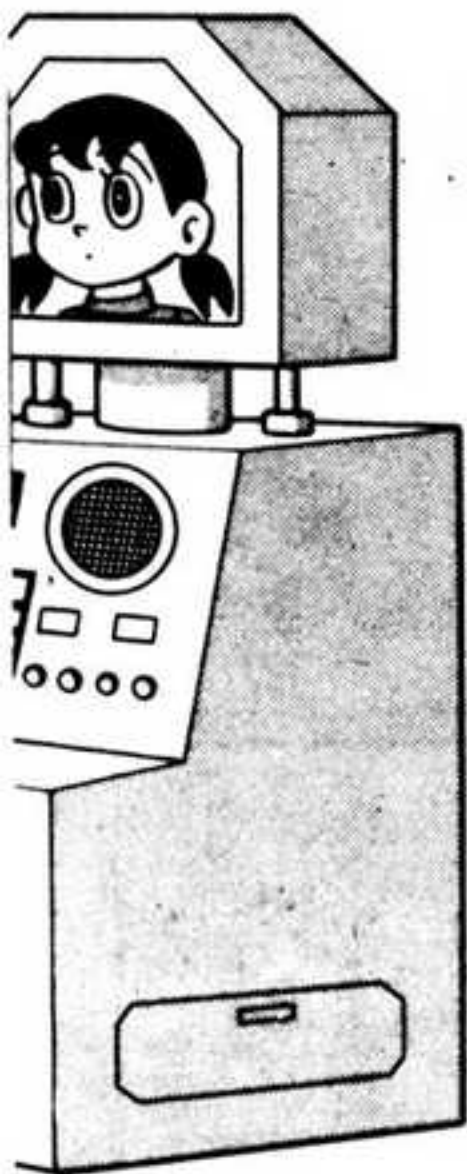

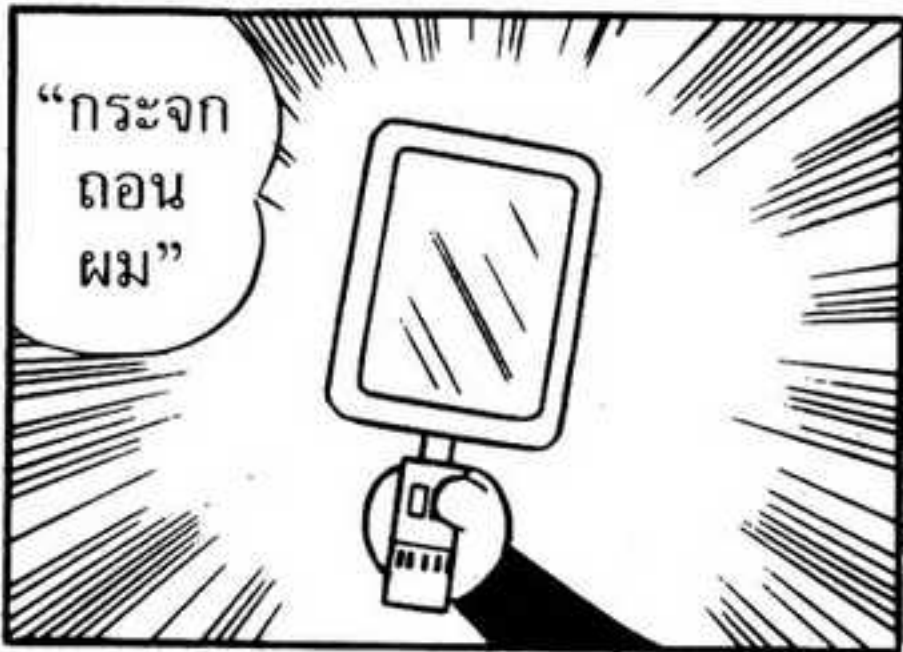

ความลับในใจของซีซูจ้ง

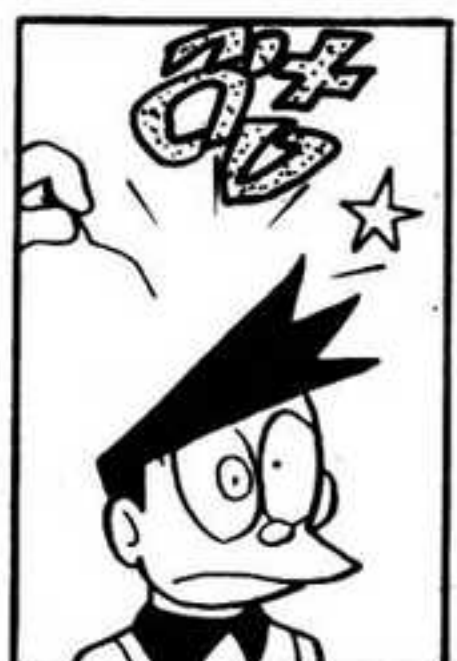

ที่ฉันชอบ
เป็นที่สองคือ
เค้กเนยแข็ง

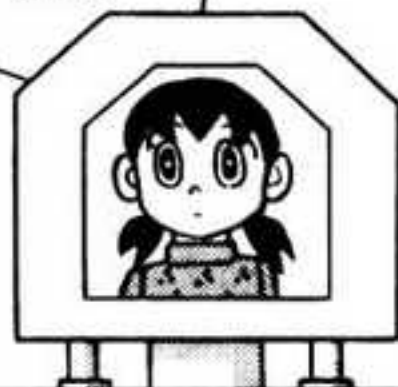
ไม่ใช่
ที่สอง

ชอบ
ที่สุดคือ
อะไร?

ชอบซูชิ
เป็นอันดับ
สาม

ทำทาง
ไม่ยาก
บอก

บ้า
ชะมัด

เครื่องจะโกหก
หรือปิดบัง
ไม่ได้หรอก

บอกมานะ!
ของกินที่ชอบ
ที่สุดคืออะไร!

ไม่ได้ยินเลย

แรงเสียง
ดีกว่า

มันเผา

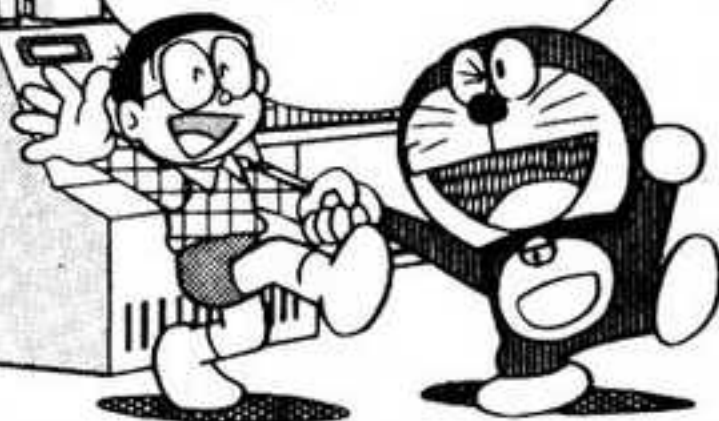

ฝันไว้ว่าอยากกิน
มันเผาเท่ากอง
ภูเขามาตั้งนาน
แล้ว

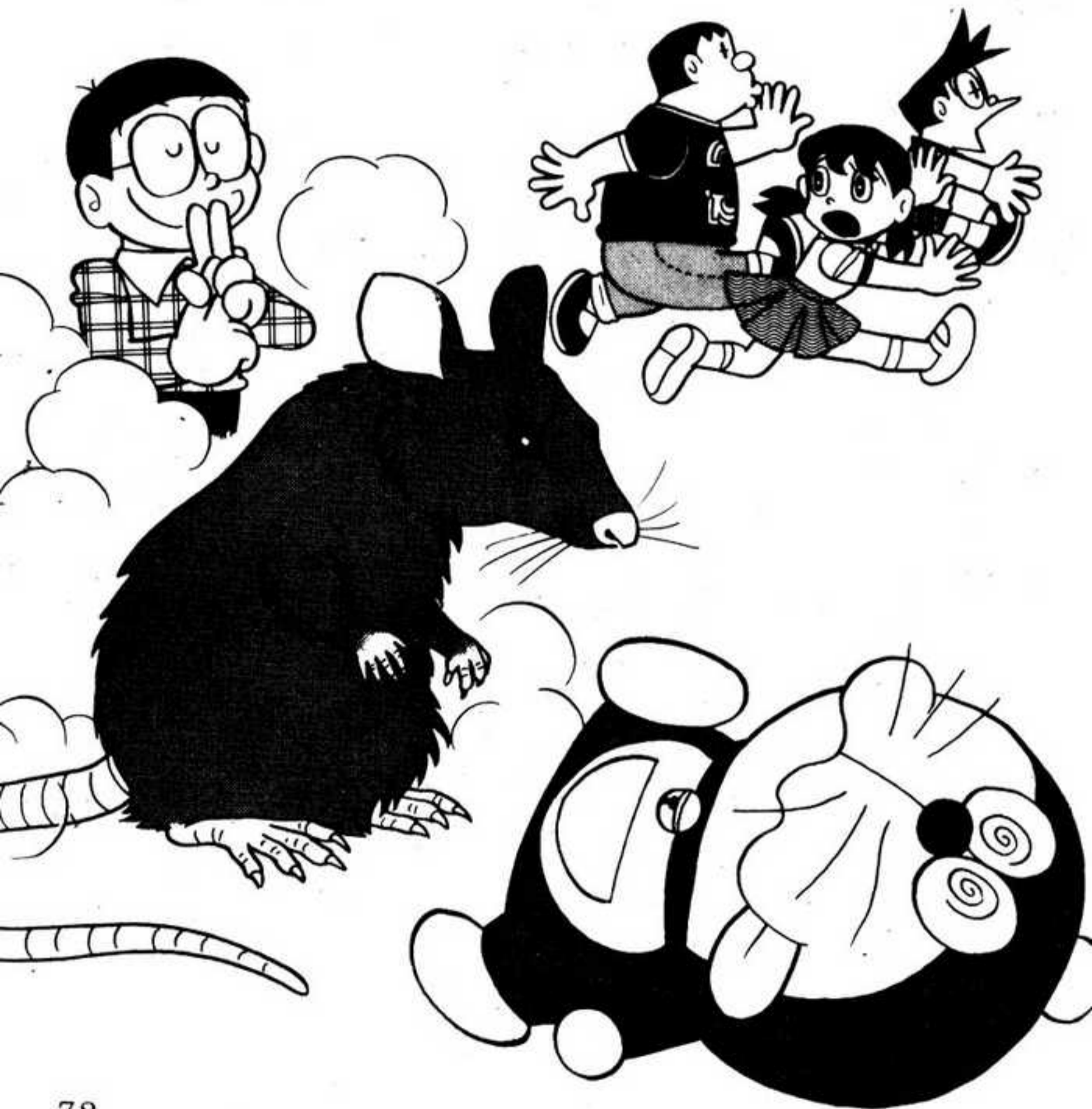
แต่กลัว
ที่จะทำให้
ภาพพจน์
ตกต่ำ...

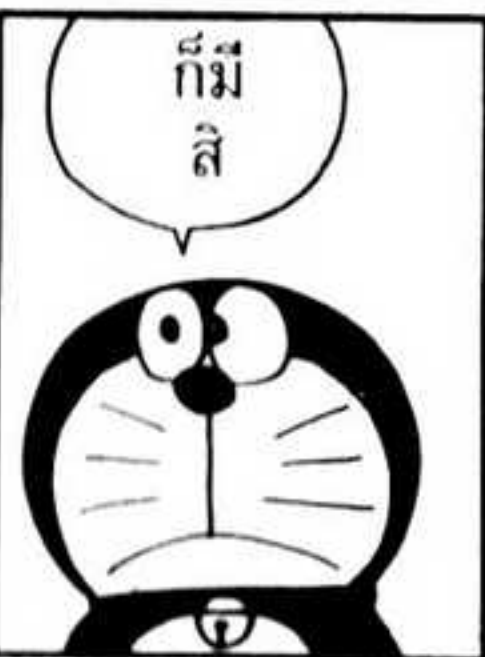
ในที่สุดก็สับสนหัวใจ
ของชิซุจังจนได้

ບຸດຟິກນິນນິນ

“วิชาลมกรด
390 กิโลเมตร”
วิ่งได้เร็วยิ่งกบลม

ยอดๆ
ต่อไปล่ะ

เอาออกมาหมด
ก็ช่วยอะไร
ไม่ได้

ต้องฝึกไป
ทีละอย่าง

ลองใช้นี่ดูดีกว่า “วิชาเดิน
บนน้ำ” ฉันทจะเดินที่สระว่ายน้ำ
ในฤดูร้อนให้ซิวจิ้งขึ้นชมไปเลย

อะไรกัน
รองเท้า
เดินบนน้ำ
เองเรอะ

“อะไรกัน”
เรอะ

นี่เป็น
วิชา
นินจา
รู้มัย

ฉัน
ปล่อยมือนะ

ได้

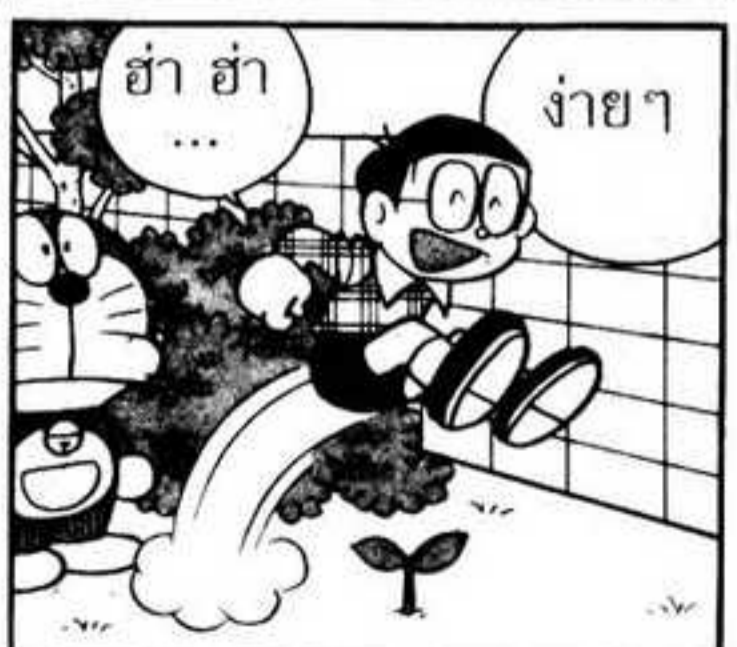
อย่า
ท้อถอย

ต้องฝึกทรงตัว
ช้าๆจนกว่า
จะทรงตัวได้

เลิกแล้ว
เหรือ

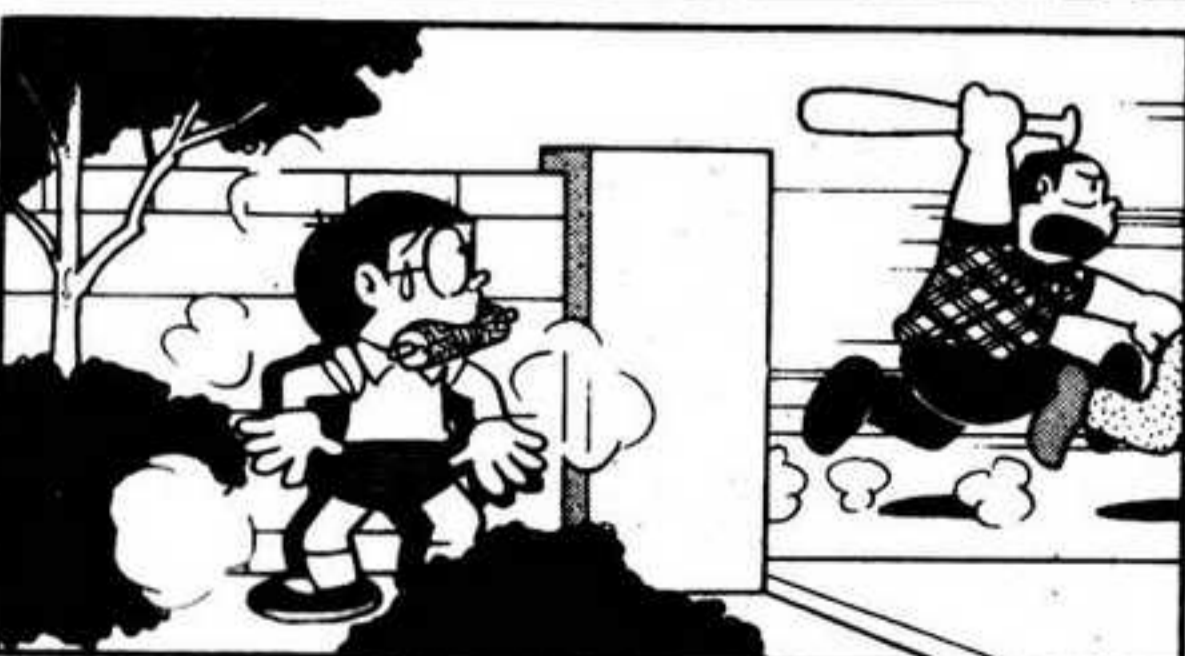
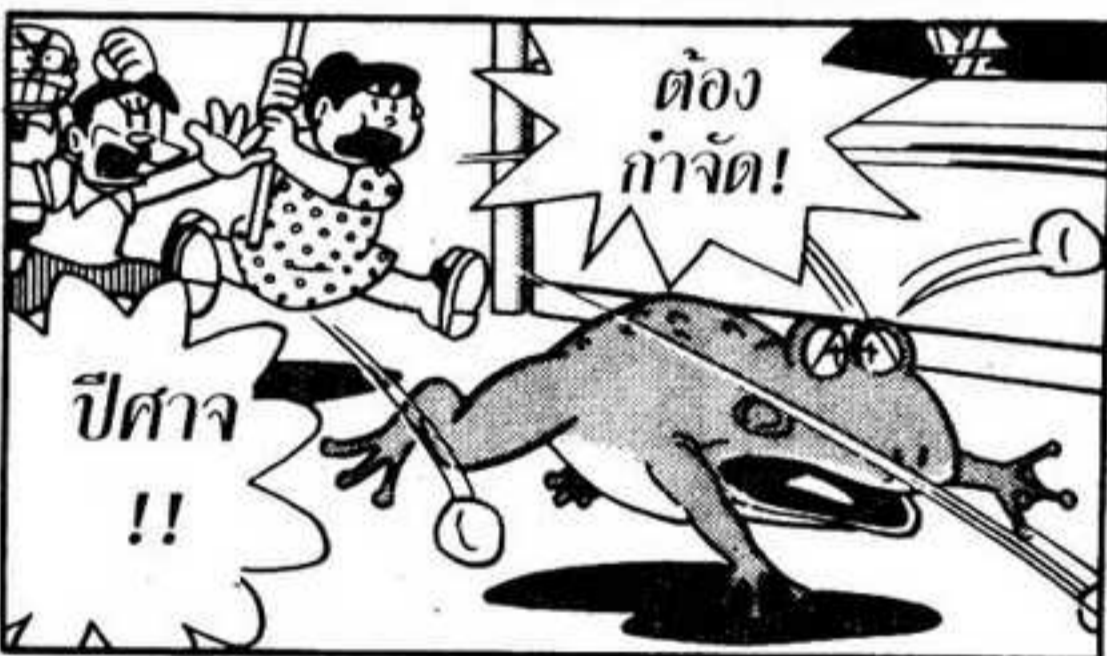
ถึงจะเดินบนน้ำ
ก็ทำอะไรไม่ได้

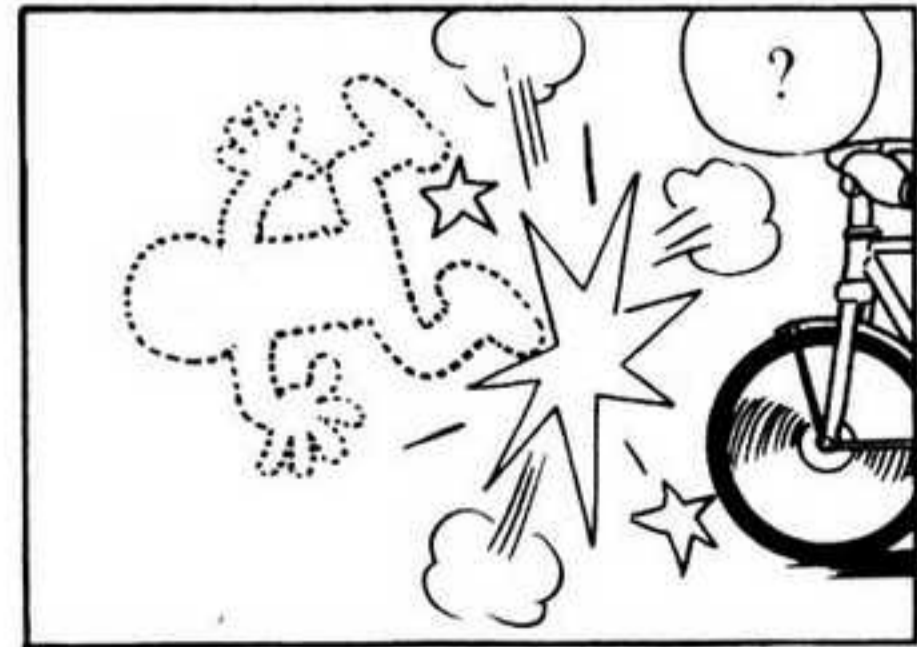
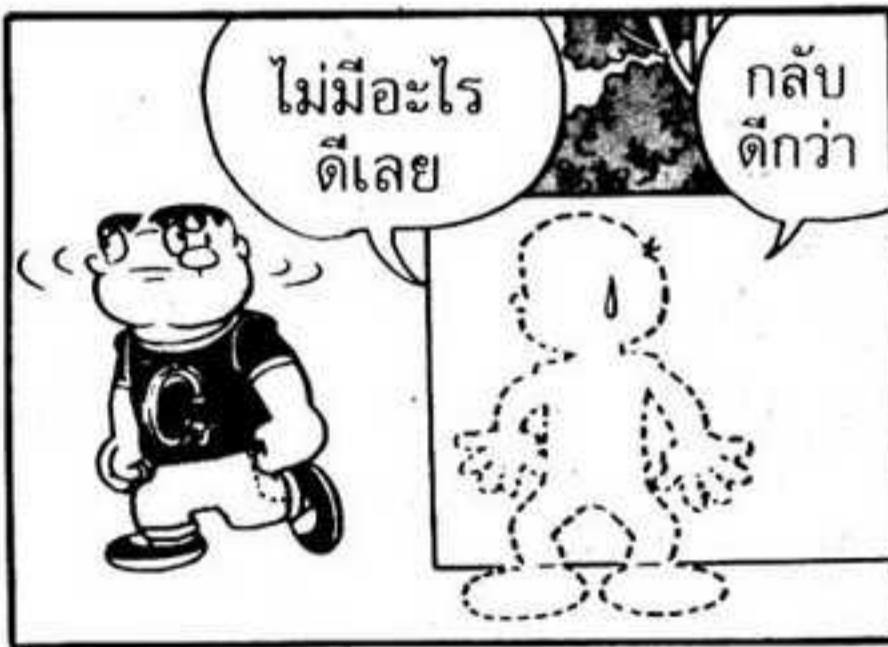
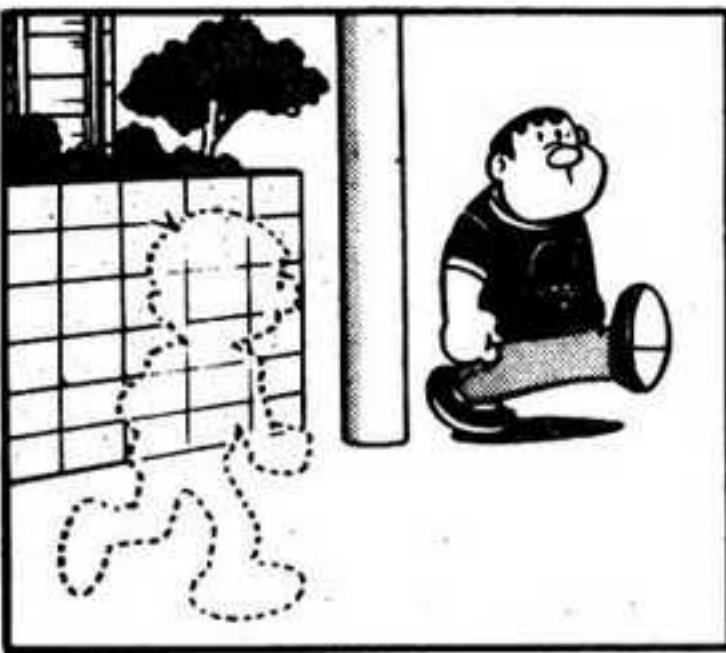

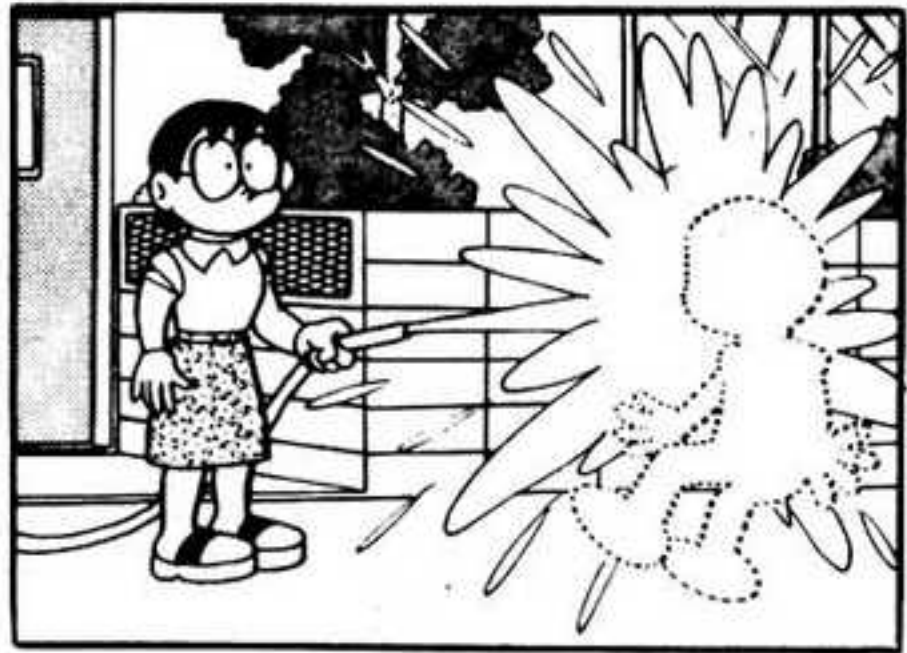
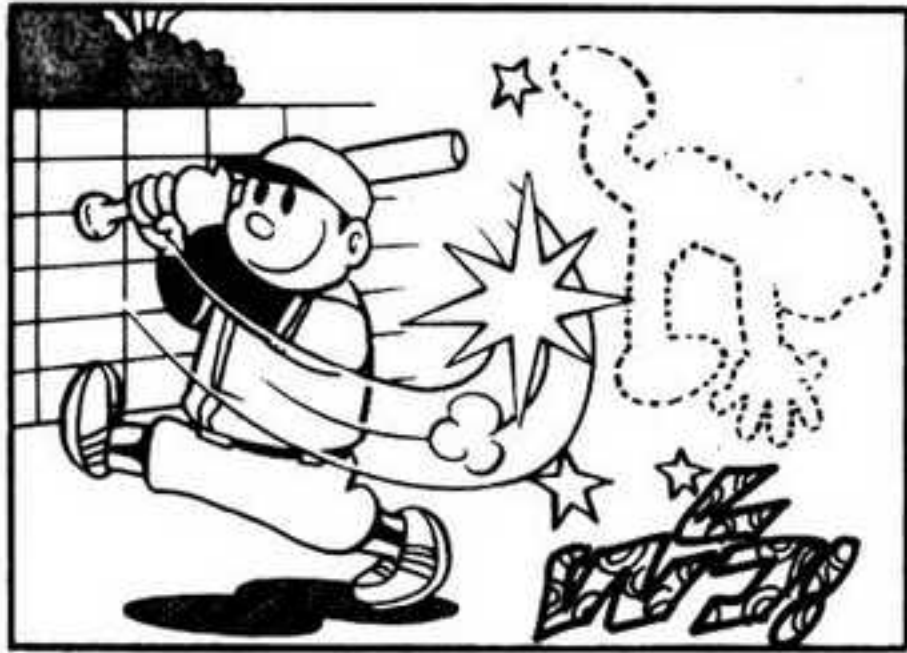

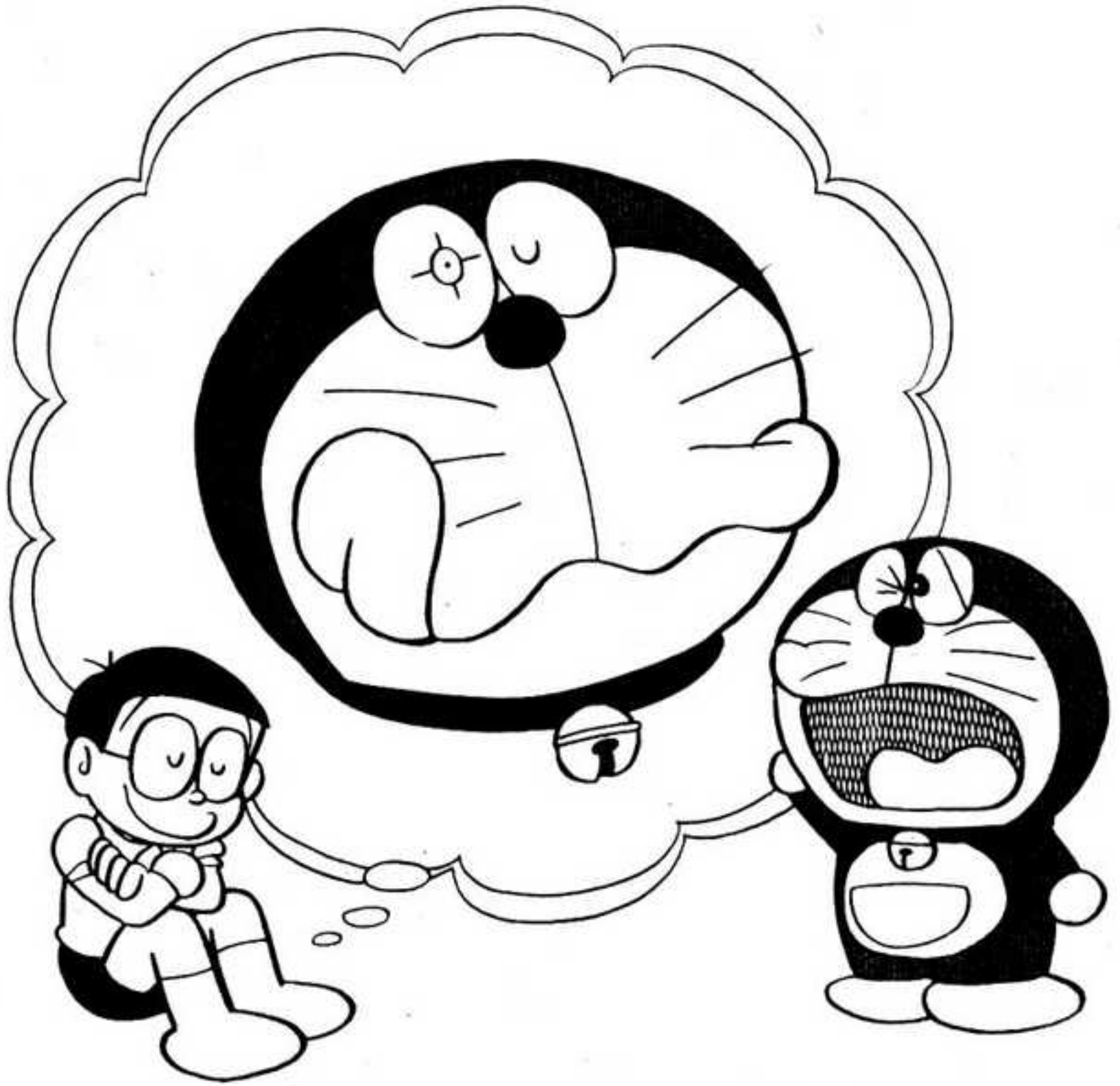

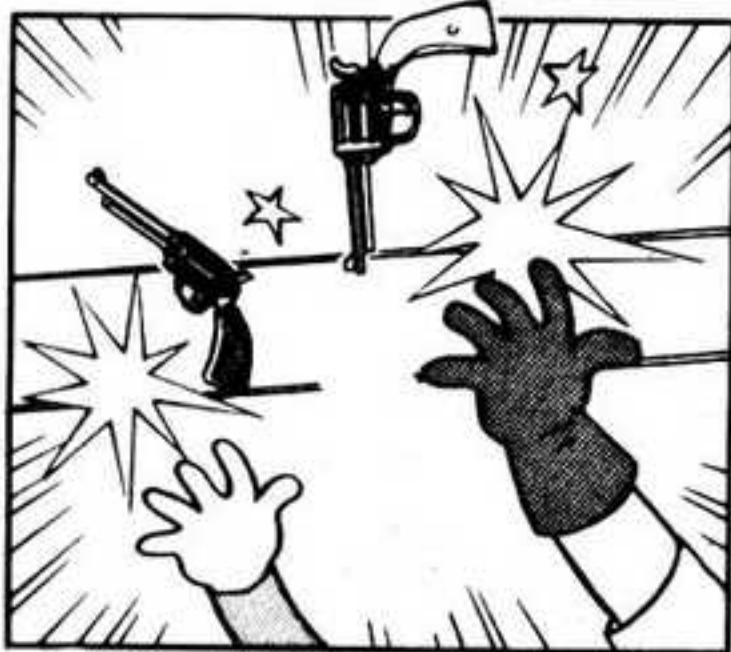

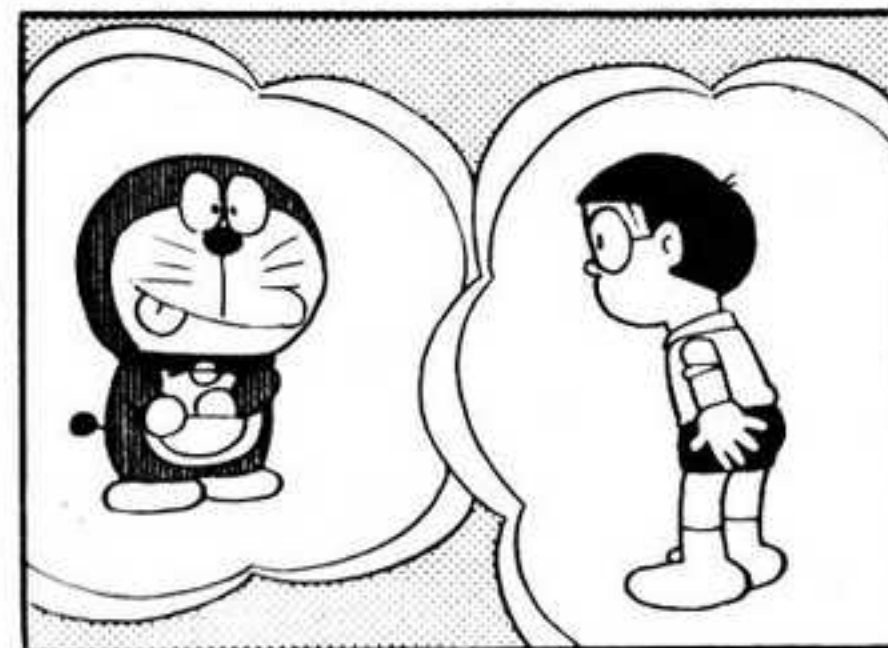

กระโดดพาดฟัน

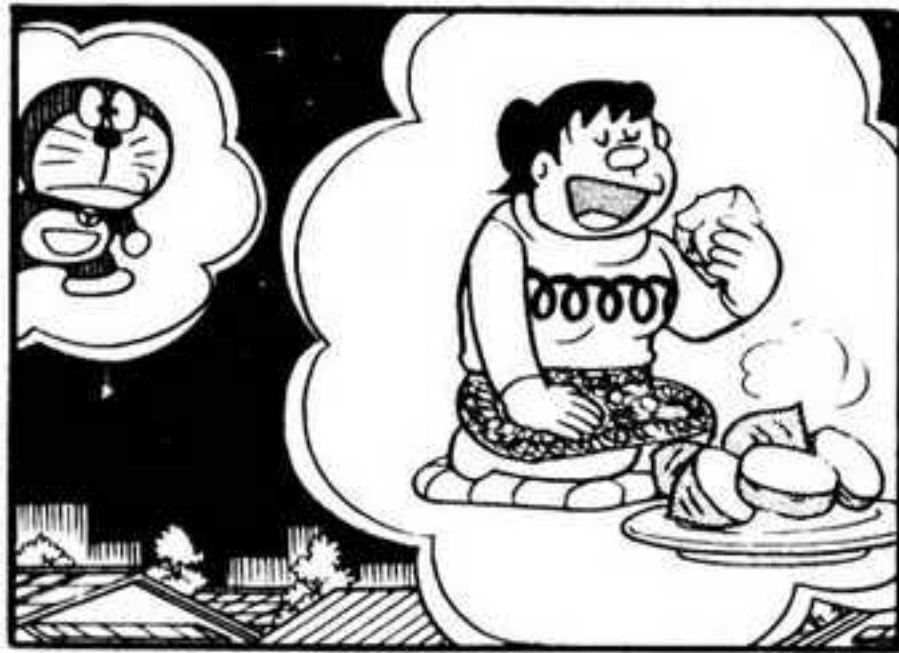

ทำละครถึงยุ่งเหยิง

เล่น
ซูเปอร์แมนกัน
ฉันเป็นพระเอก
ที่เก่งกาจ

ไม่มีศิลปะ
เอาซะเลย
“แฮมเล็ต”
ของ
เชคสเปียร์
ดีกว่า

นี่ละครเด็ก
ประถมนะ
“เจ้าหญิง
คางุยะ”
ดีกว่าจะ

ว๊อก ๙๖
แจ๊ก ๙๖

ไม่มีที่
สิ้นสุด

ให้เครื่องเลือก
เป็นยังไง
ยุติธรรมดี

ถ้าเป็นการแสดง
ที่มีเจ้าชายละก็
อะไรก็ได้

ฉันเป็น
เจ้าหญิง

อะไรก็ได้ขอให้
ฉันได้เป็น
จอมพลัง!

ฉันจะหาละคร
ตามที่สั่งนำ

น่าจะมียี่ห้อ
เสียงทั่วโลก
เพื่อทำให้ครู
ประทับใจ

ถึงยังไง
ยากๆ ก็ไม่ดี
ต้องเข้าใจง่าย
และสนุก

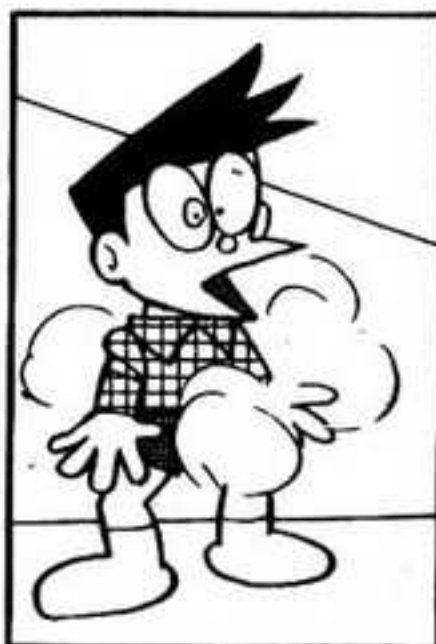

ถ้าฉันเลือก
ระดับสมอง
ของผู้ชมโดยให้
โนบิตะเป็น
มาตรฐานดีกว่า

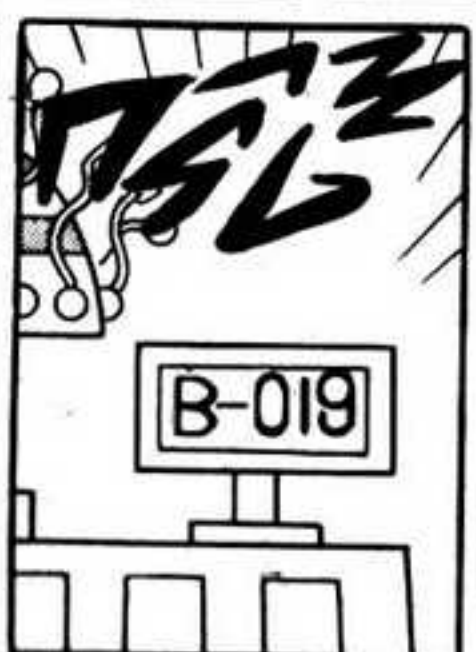
ถ้าโนบิตะเข้าใจ
ใคราก็เข้าใจ

*ละครทาการะซุกะของญี่ปุ่นเป็นละครที่มีผู้แสดงเป็นหญิงล้วน

เป็นเรื่องที่ดวงดาวกลายเป็นเหรียญเงินตกลงมาแล้วเด็กสาวที่ใจดีมีเมตตา กลายมามีความสุข

เริ่มอีกแล้ว ยังไงก็ไม่ลองเล่นกันให้จบดูบ้างเถอะ

เพราะไม่จบสักที ถ้ากดปุ่มแล้วระหว่างที่เล่นจะหยุดเองไม่ได้จนกว่าจะจบเรื่อง

ก็ดีสิจ๊ะ

ทั้งพ่อทั้งแม่ตายไปทั้งฉันไว้ตามลำพัง

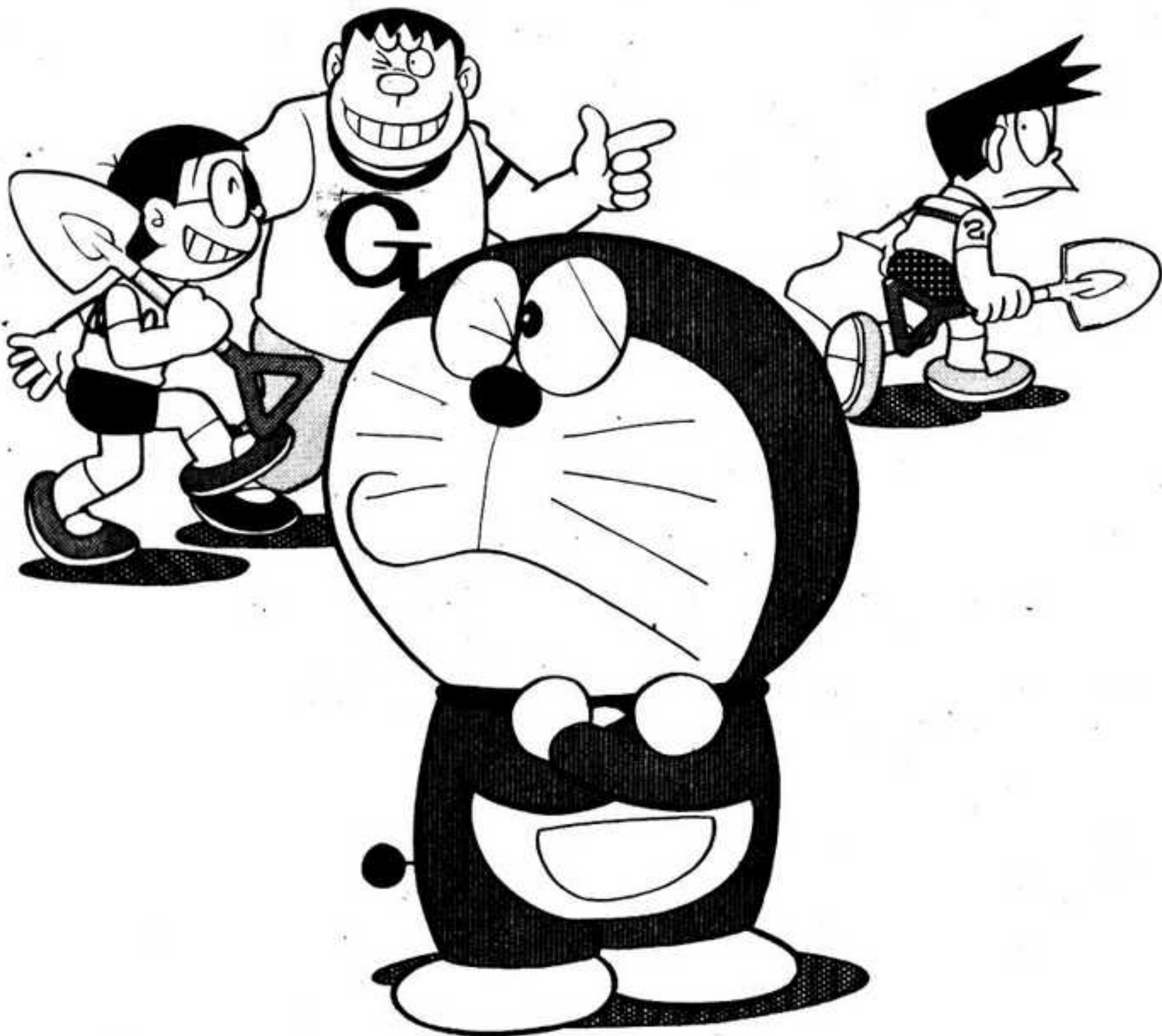
เหลืออยู่แค่ขนมปังก้อนเดียว

แต่ว่าฉันไม่ร้องไห้หรอก เพราะว่าพระเจ้าคุ้มครองฉันอยู่

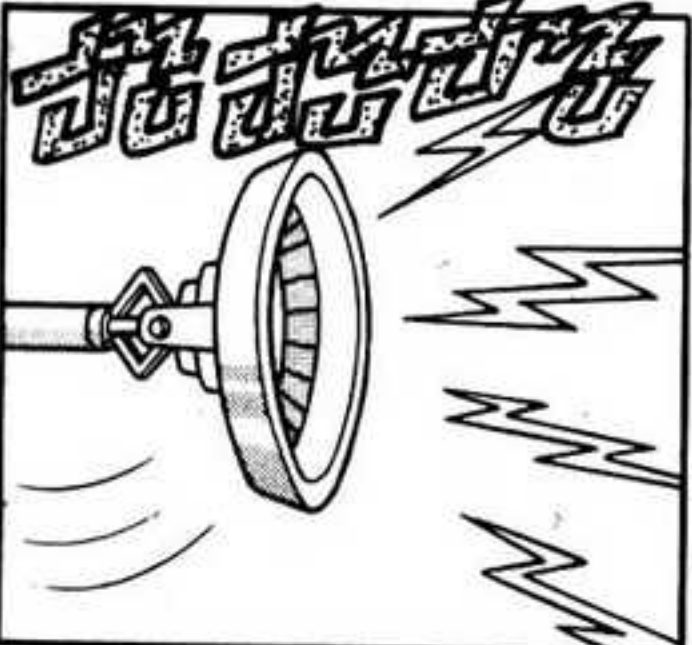
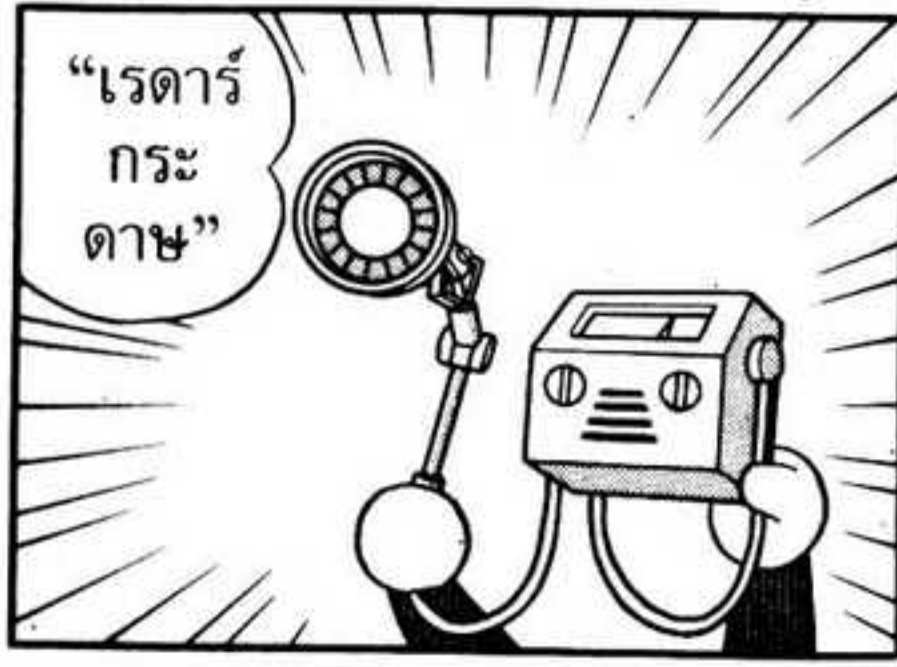
กระดาษพลสอบขึ้นโต๊ะ อันตราย!

กระจายทั่วไป
อย่างนี้ทำอะไร
ไม่ได้หรอก

ห. มูชีเนะโอะ
สอบคราวที่แล้ว
เป็นยังไงบ้างคะ

ผมจะให้ดู
ทีหลังละ

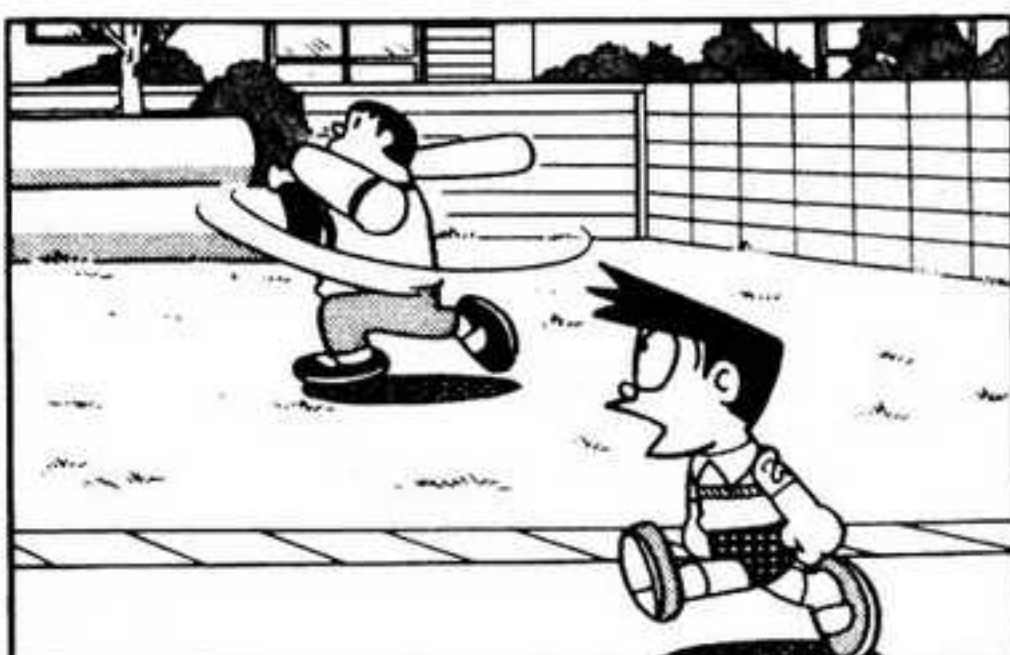
คงจะไม่ดี
ใช้มัย

100
คะนน
เขียวนะอะ!

ผมจะไป
เอามา

เพราะว่า
2 คนนั้น
คงจะเจอแล้ว

ไจ ไจแอนท์
คงไม่ได้ดูผลสอบฉัน
แล้วสินะ

คิดว่าจะดู
เหมือนกัน
แต่หาที่ซ่อน
ไม่เจอ

จริงๆ
เลย

ถ้าลืมที่ซ่อน
คงลำบาก
เขียนปริศนา
ไว้ดีกว่า

ใต้หน้าต่าง
บ้านภูเขา
ต้นฉำฉาจาก
ผู้สูงอายุพันปี
พันคน
บอกไปทุก ๆ 4 คำ

ปริศนาหนึ่งย่อ
ออกจะตาย

นายเข้าใจ
ด้วยหรือ

มีบ้านของที่ทำด้วย
ต้นฉำฉาจากภูเขาหิมะ
ถ้าหาใต้หน้าต่างที่
ตากบยายแก่นั่ง
จ้องมองก็สิ้นเรื่อง

ฉันน่าจะเขียนให้ง่าย
กว่านี้สำหรับระดับ
สมองของ 2 คนนั้น

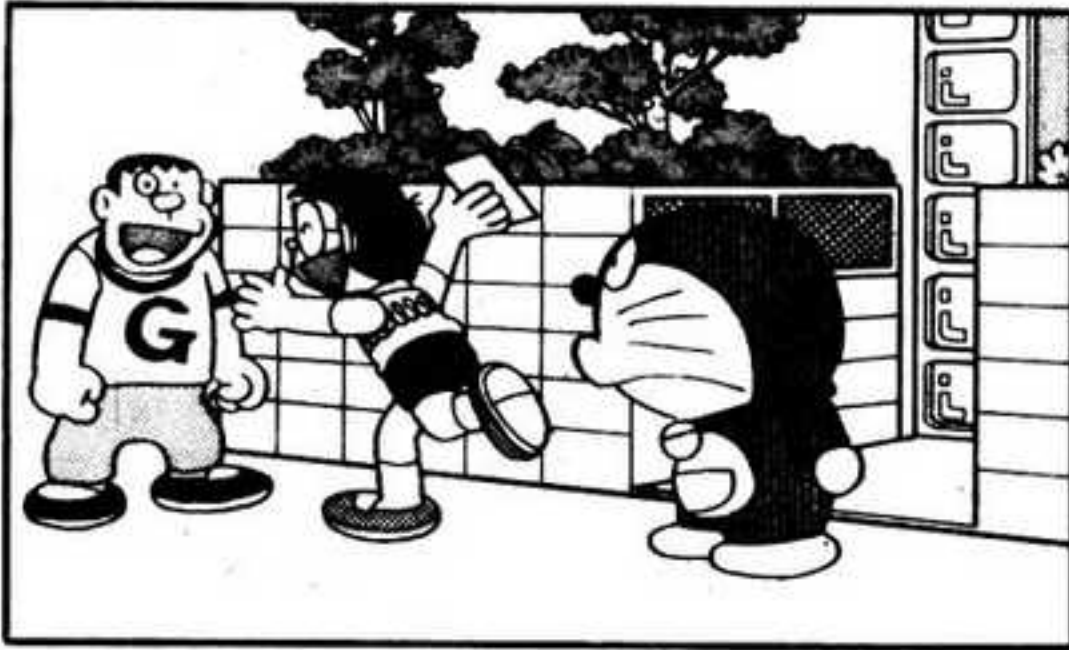
ฉันรู้สึกว่
มันไม่ใช่

โตราเอมอนไม่มี
เครื่องมือไขปริศนา
เธอ

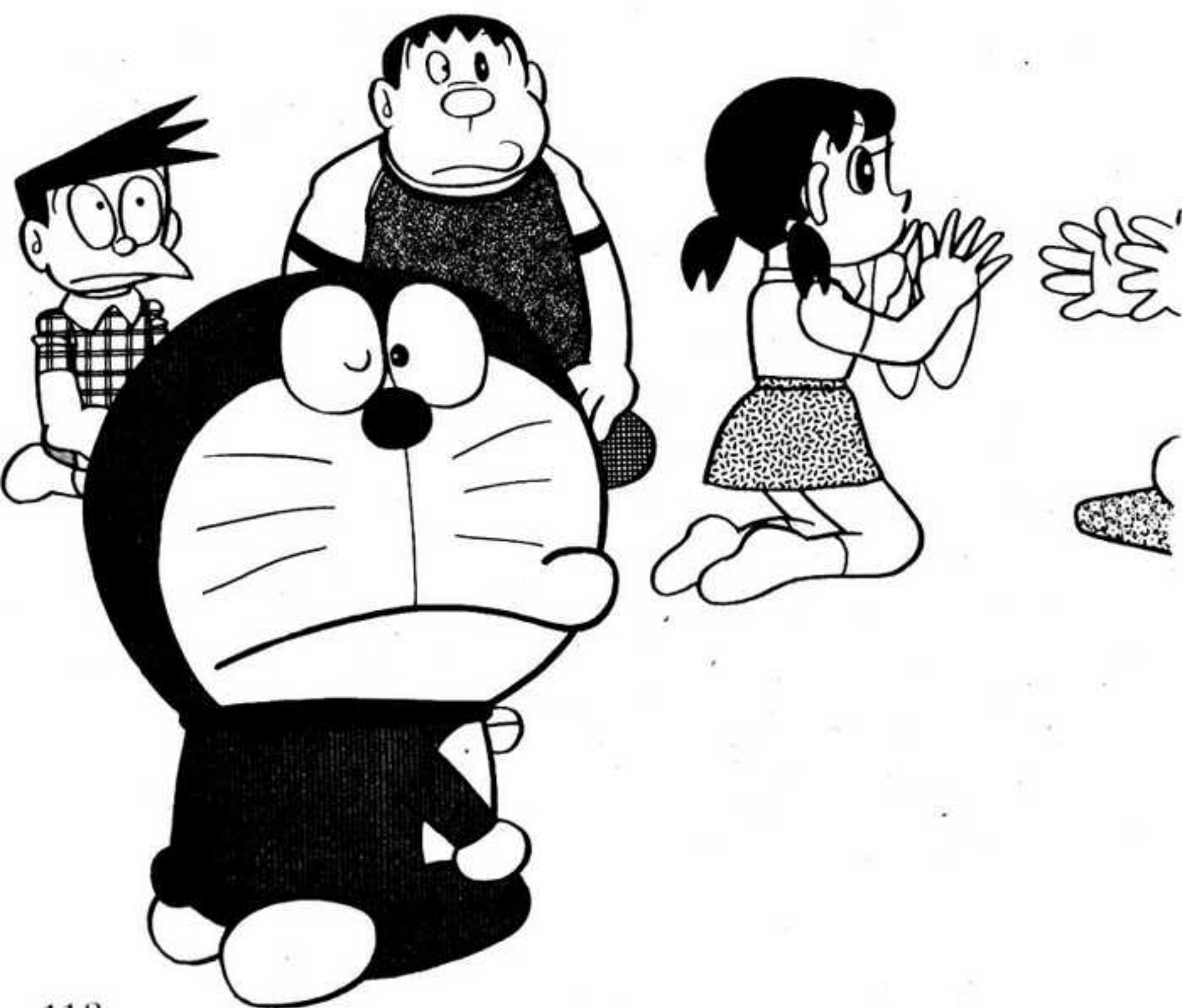

“เครื่องมือไข
ปริศนา” ที่หน่วย
FBI ในโลก
ศตวรรษที่ 22
คิดค้นขึ้น

ป้ายศัลปินเอก

“ป้าย
ศิลปะ
เอก”

เขียนลงนี่แล้ว
ศิลปะแขนงไหน
ก็เป็นได้

ป้าย
สกปรก
จัง

หมายความว่า
ไง
สกปรก

ป้ายศิลปะ
เอก

มันเป็นสัญลักษณ์
ที่บ่งบอก
ถึงประวัติและ
การสืบทอดที่มี
มายาวนาน

ของแบบนี้
จะใช้ได้ดีเร็ว

ฉันทำให้นายเป็นครูฝึกและ
เป็นศิลปะเอก มีเพียงทางนี้
ทางเดียวเท่านั้นที่นายจะเก่ง
เป็นหนึ่งได้

อะไร
นะ?

วัสดุในการรับศิษย์ ผู้เริ่มต้นด้าย
สีขาว คนที่ขั้นสูงสุดจะได้ด้ายสีดำ

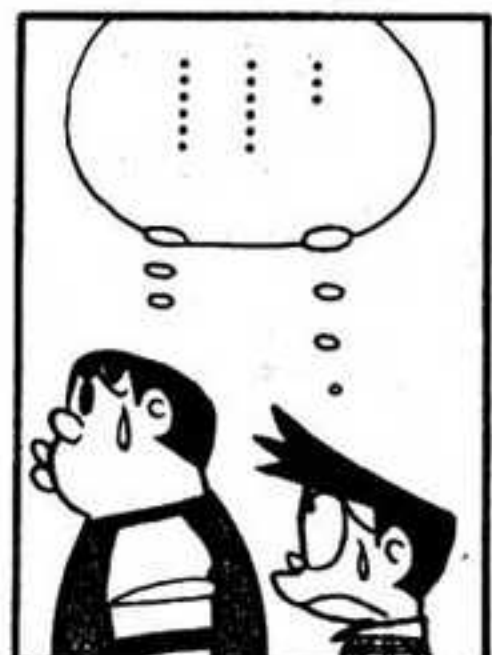
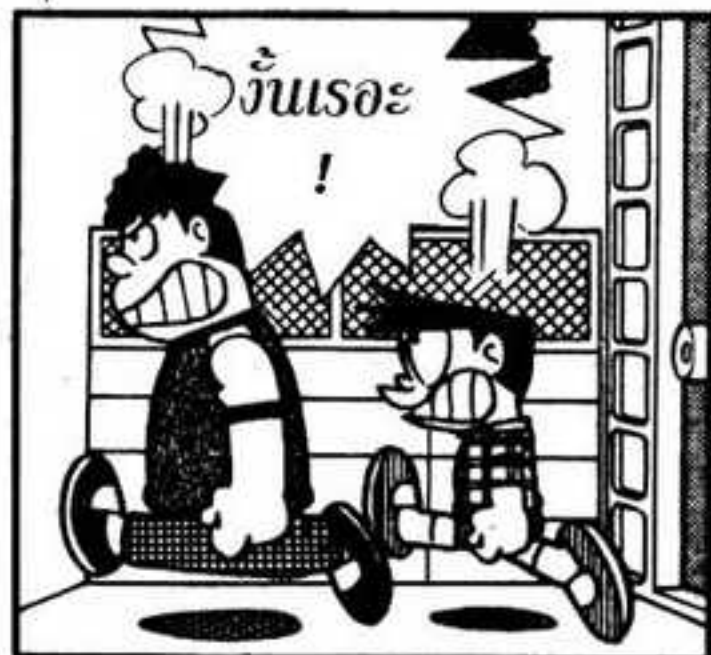
อ๊ะ
ซึซึจัง...

กำลัง
มองป้าย
อยู่

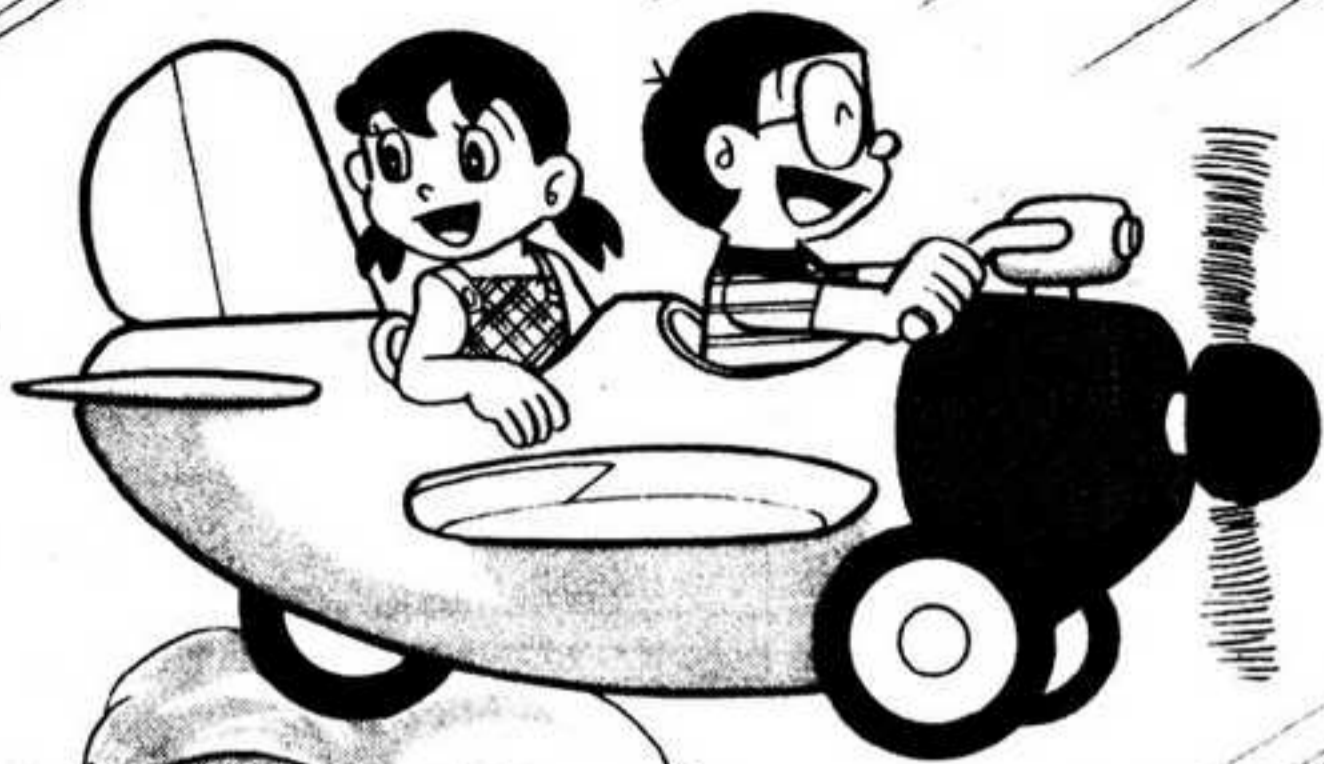
เชิญ
ครับ!

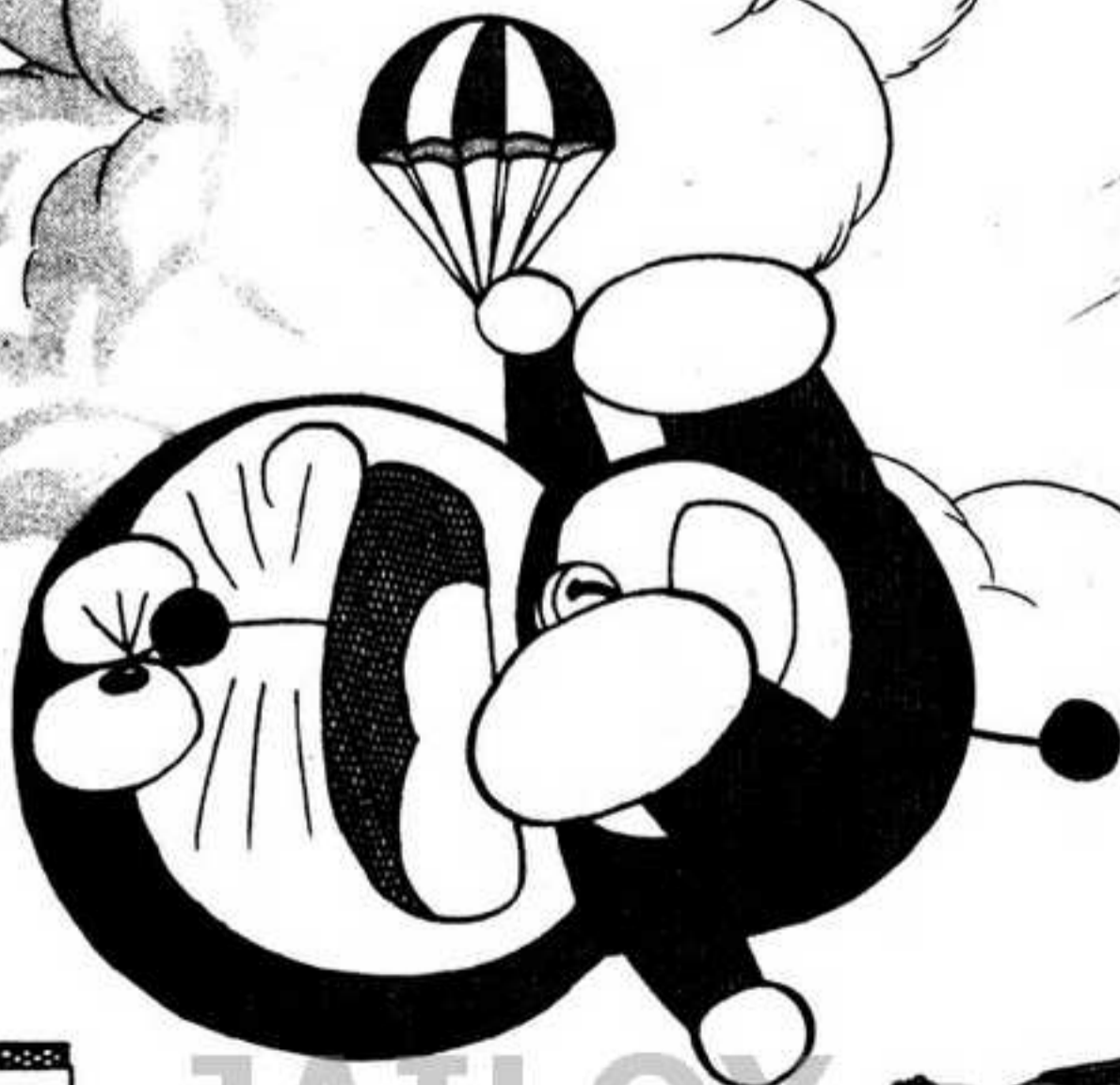

สายการบินบู๊ต:

ฉันกำหนด
ทางเดิน
ในอนาคต
แล้ว

ฉันจะเป็น
นักบิน
จัมโบ้เจ็ต!

ทำไม
อยากเป็น
แบบนี้

ทุกคนพูดถึงความ
ฝันในอนาคตของ
แต่ละคนนะสิ

ใจแอนท์บอกว่าจะเป็น
นักร้อง ชีเนะโอะจะเป็น
ดีไซน์เนอร์ แล้วชิซุจัง...

จะเป็นพนักงานต้อนรับ
ของสายการบินนานา
ชาติ

เรื่องเป็น
แบบนี้
นี่เอง

ถ้าชินโนบิตะเป็นนักบินคงนำอันตราย
มาสู่ชีวิตมนุษย์จำนวนมาก...แต่ถ้า
ไปแล้วการมีความฝันก็ไม่ใช้สิ่งผิด

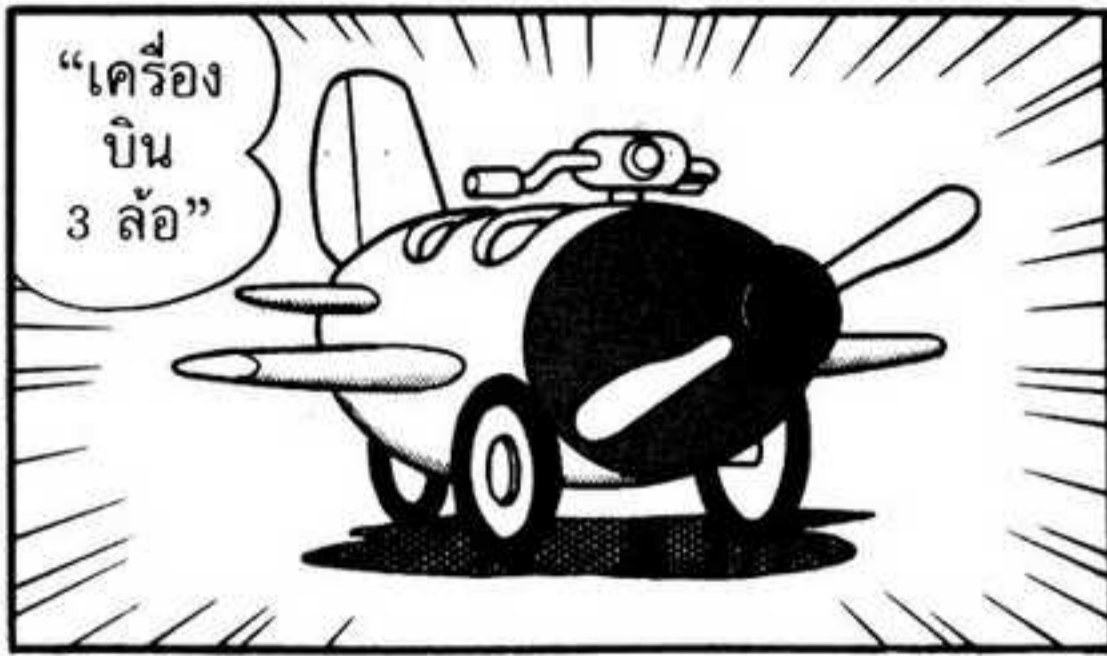
เพื่อสิ่งนั้น นาย
ต้องเรียนและ
ฝึกฝนตัวเองให้
มากกว่านี้...

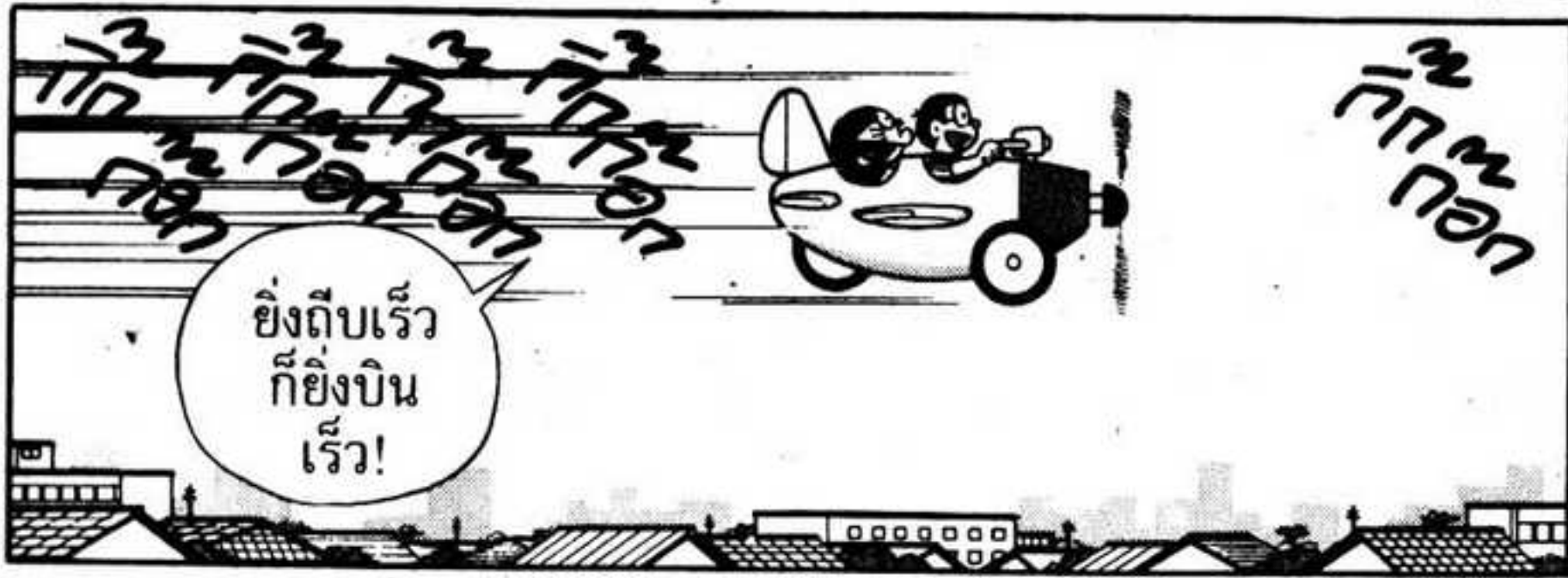
เปล่า
ยิ่งกว่า
นั้น

ฉันต้องการ
ให้ตัวเองเก่ง
ตั้งแต่ตอนนี้
เลย

เอาเครื่องบินที่เด็ก
ขับได้ออกมาทีสิ

ยิ่งตบเร็ว
ก็ยิ่งบิน
เร็ว!

พิกพิก
พิกพิก

ลองตบคัน
บังคับให้
เต็มที่ซิ

ดีลิ่งกาพลิกคว่ำ
หมุนไปมา
ก็ได้

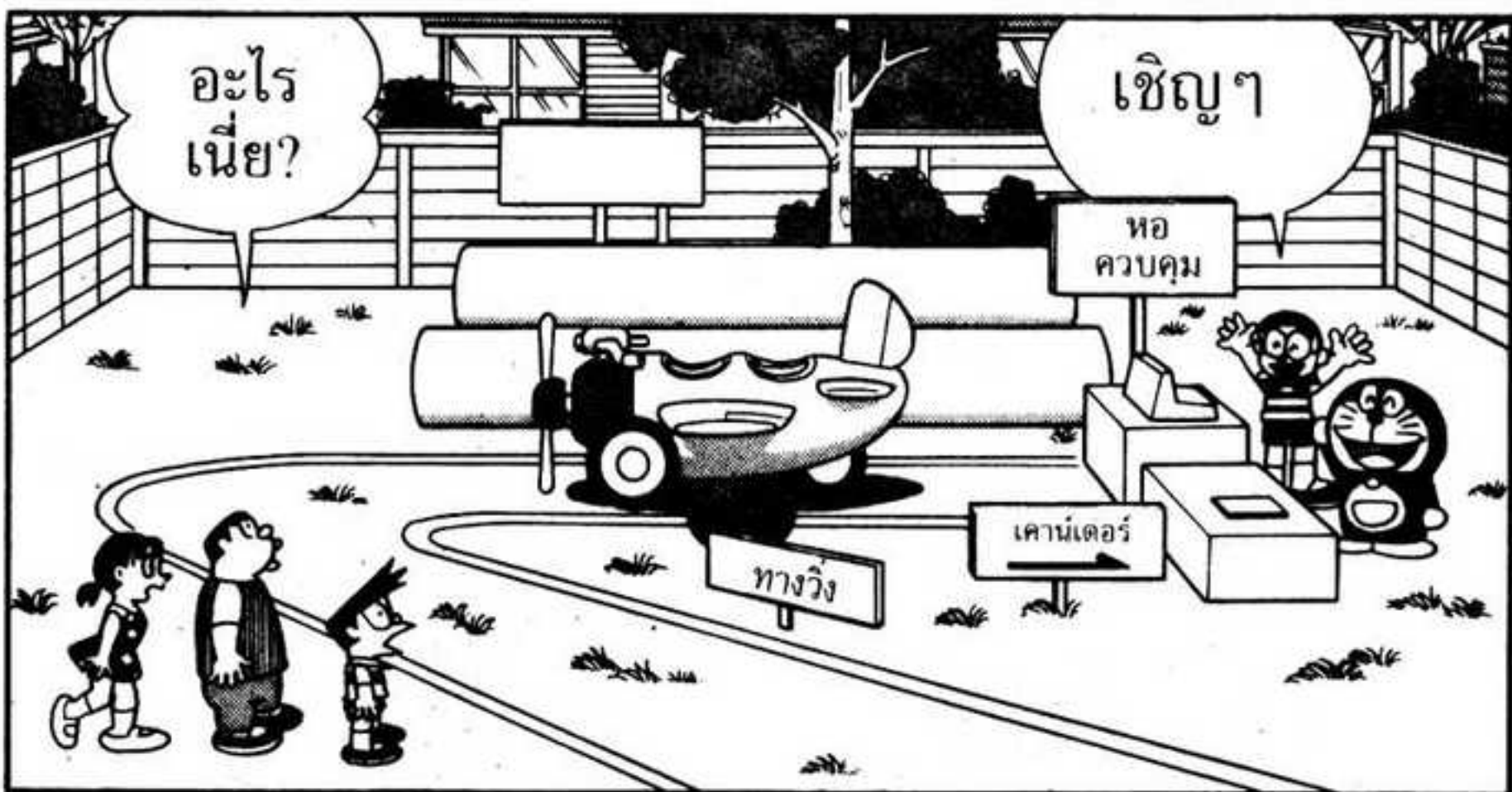
ยอดเยี่ยมมาก
ฉันชอบแล้ว

ว้าก

โ๊ะ... โน๊ะ
อะไรวะ!?

จากเที่ยวบินที่
00 ถึงหอควบคุม
ขออนุญาต
ขึ้นบินครับ

จากหอควบคุม
ถึงเที่ยวบิน 00
ขึ้นบินได้ทันที

แท่ระเบิด!
ยังกับเป็น
นักบิน
จริงๆ แน่ะ

อย่ามัวแต่พูด
รีบไล่ตาม
นักคีรียูน
เถอะจะ

ทางวิ่ง

เคาน์เตอร์

หอ
ควบคุม

บินไป
ทางไหน
ล่ะ?

ภูเขา
หลังรร.

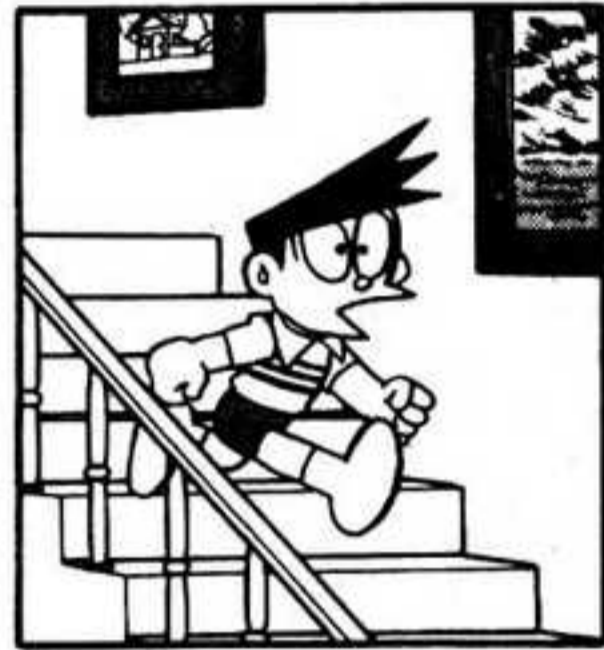

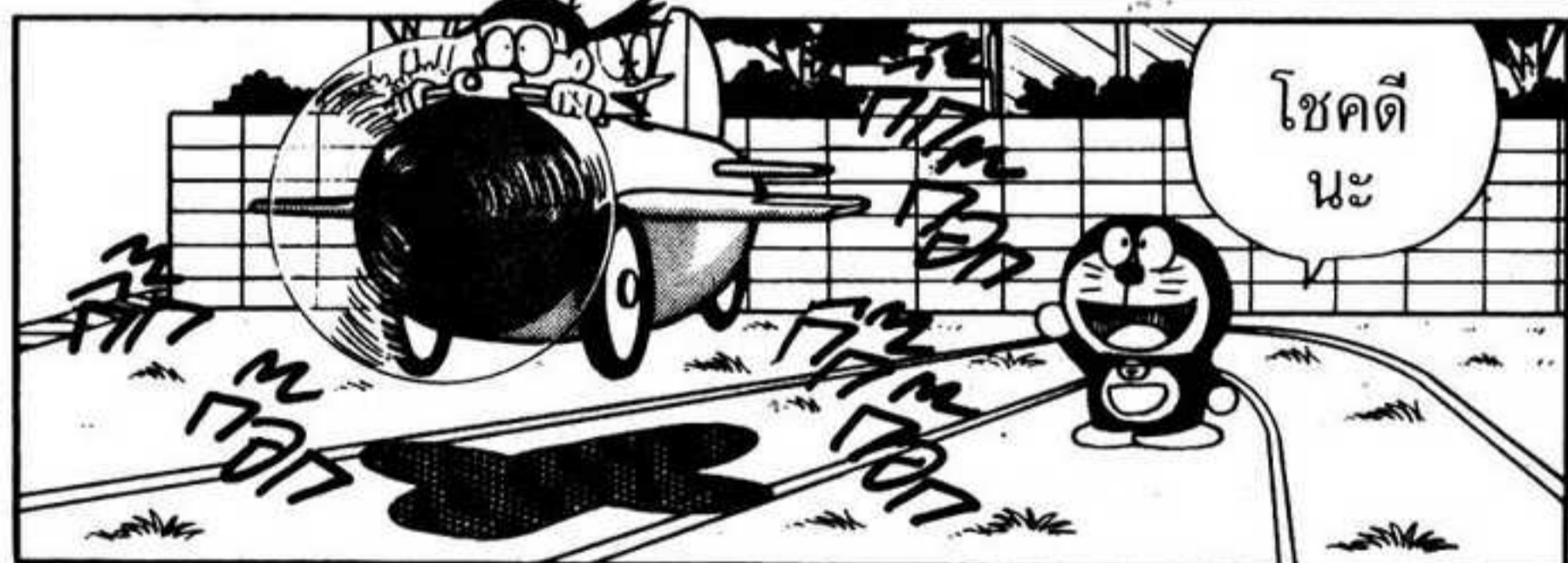
เที่ยวบิน 00
จะมุ่งหน้าสู่ภูเขา
หลังโรงเรียน

หอควบคุม
รับทราบ

เป็นไงนั้ง
สบายดี
ใช้มั๊ย

ที่นั่งแคบ
ไปหน่อย
น่าจะมีชั้นหนึ่ง
ด้วย

เดี๋ยวลี
บ้านเล็ก ๆ นั้น
บ้านใคร

ก็
บ้านฉัน
นะสิ

อ๊ะ
บ้านใหญ่
โน้นล่ะ
?

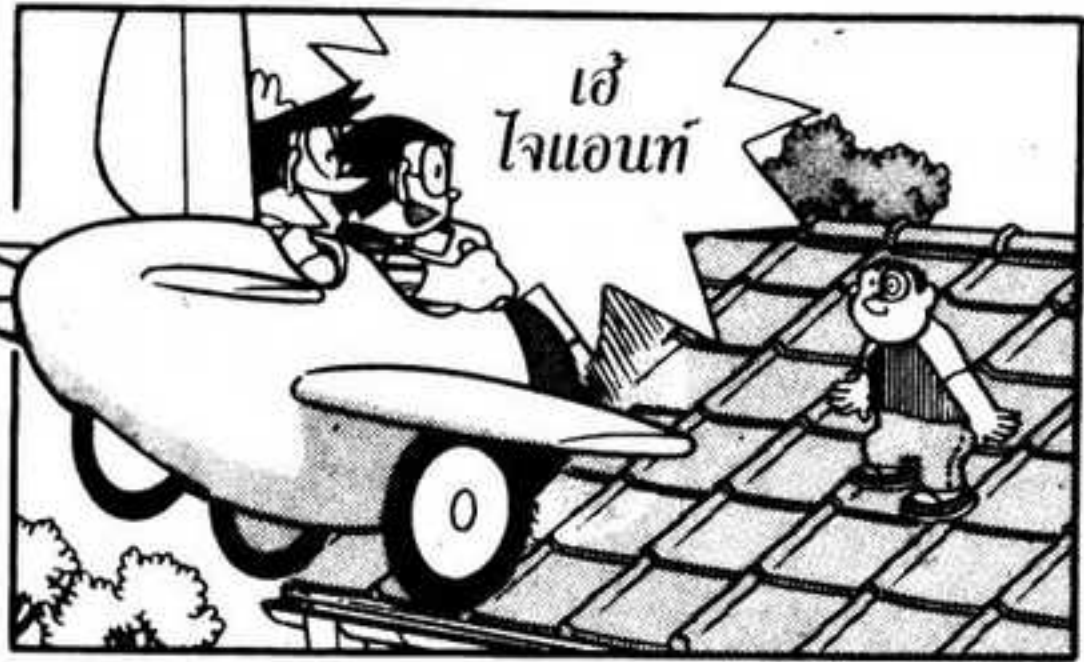
ก็รู้อยู่แล้ว
ว่าเป็น
บ้านนาย

บ้านใจแอนท์
โทรมจั่งเลยนะ

โอ๊ะ
บนหลังคา
นั้น...

ช็อคตกไม้ไฟ

ถึงหอคอบคุม
เครื่องบินเราถูกจับ!

ทา
!?

คนร้าย
ต้องการ
อะไร!?

ต้องการ
ไปต่างประเทศ
เพื่อหนีแม่

กัปตัน
ใจเย็นๆ

ต้อรองไปก่อน
เพื่อยืดเวลา

ระหว่างนั้น
เราจะคิดวิธี
ดำเนินการ

อย่าทำให้
คนร้าย
ตกใจ
นะคะ

เคานเตอร์

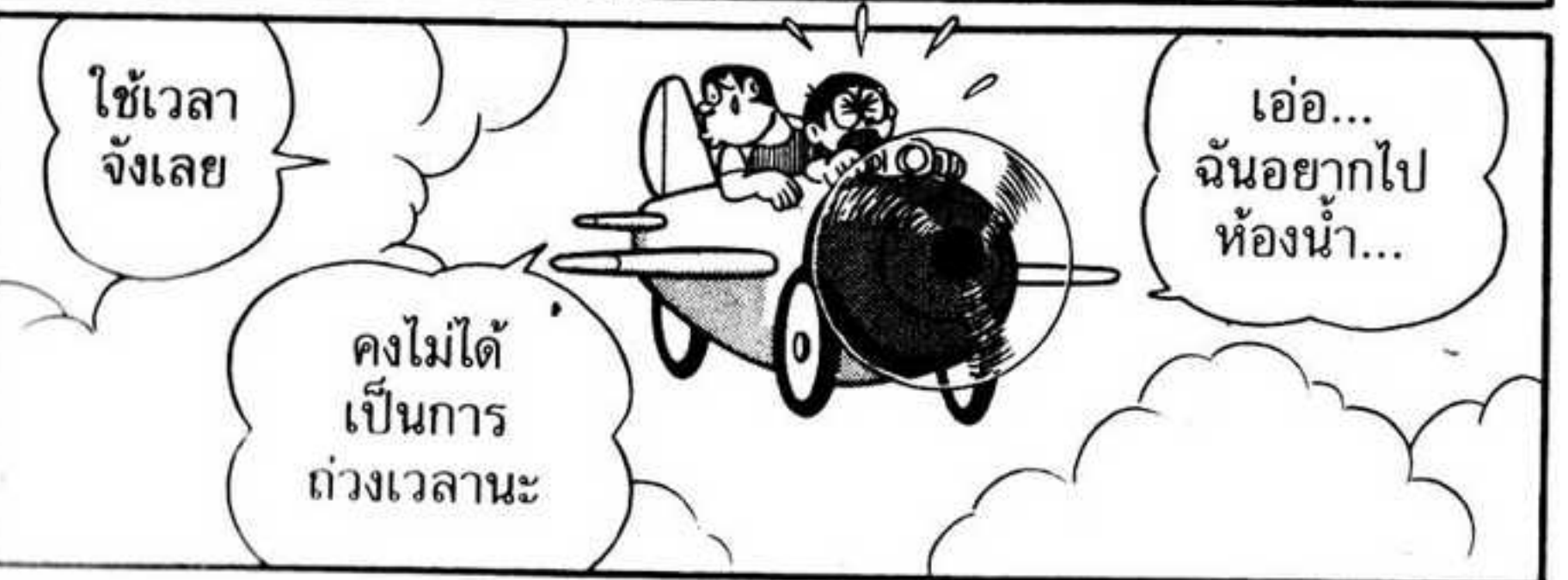
ฉันไม่รู้
ทางไป
ฮ่องกงนี่

ให้ไปเอา
แผนที่
โลกมา

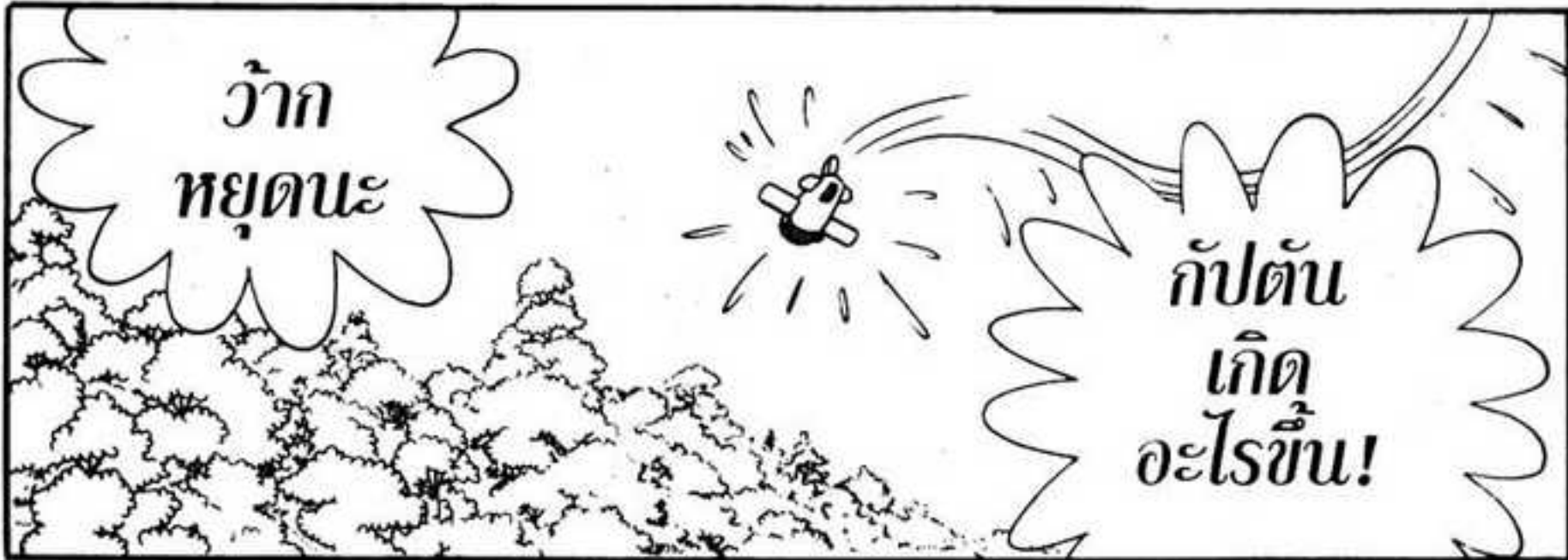
ถ้าเลยไปแค่
วินาทีเดียวฉันจะ
ระเบิดเครื่อง!

ปืนโตและ
ค่าใช้จ่าย
100 เยนด้วย

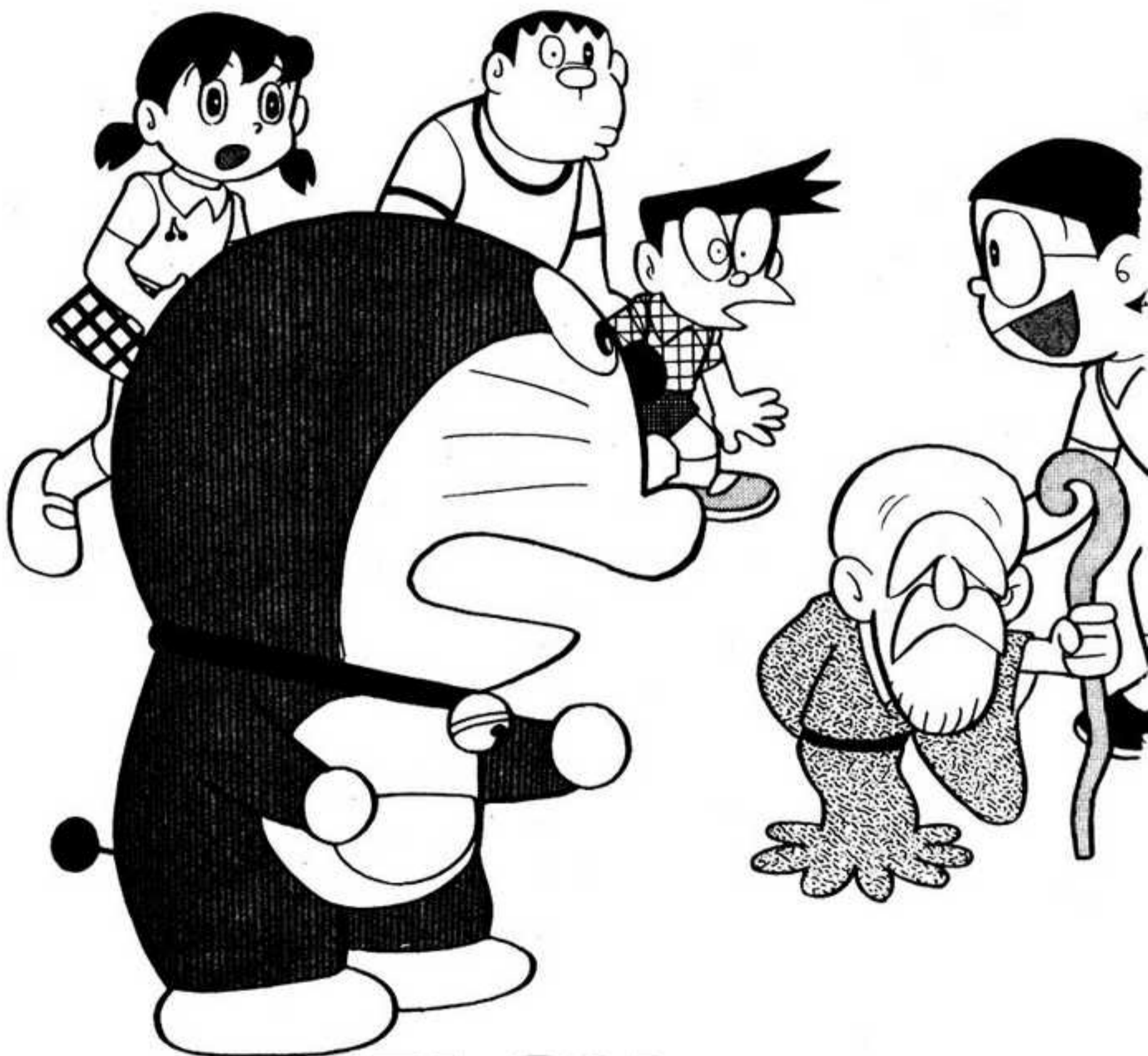
ภายใน
1 ชั่วโมง
รู้มั๊ย!

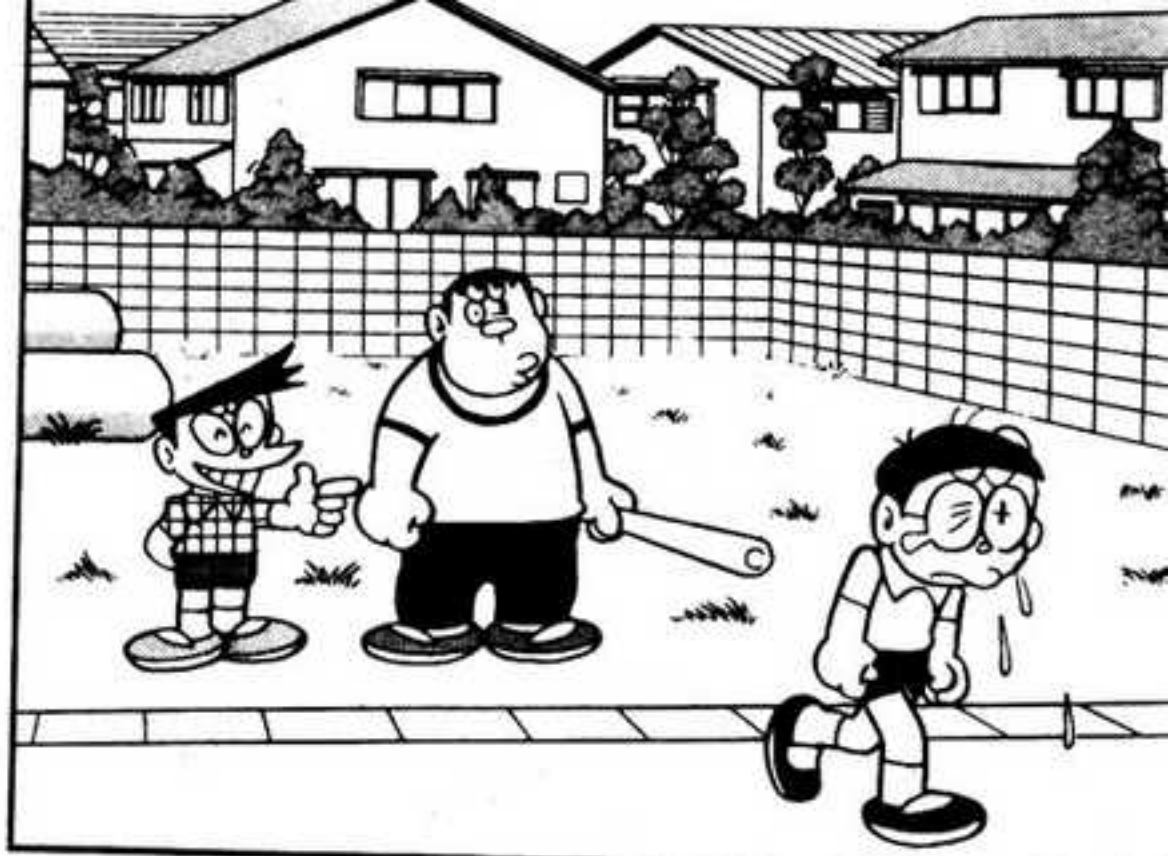

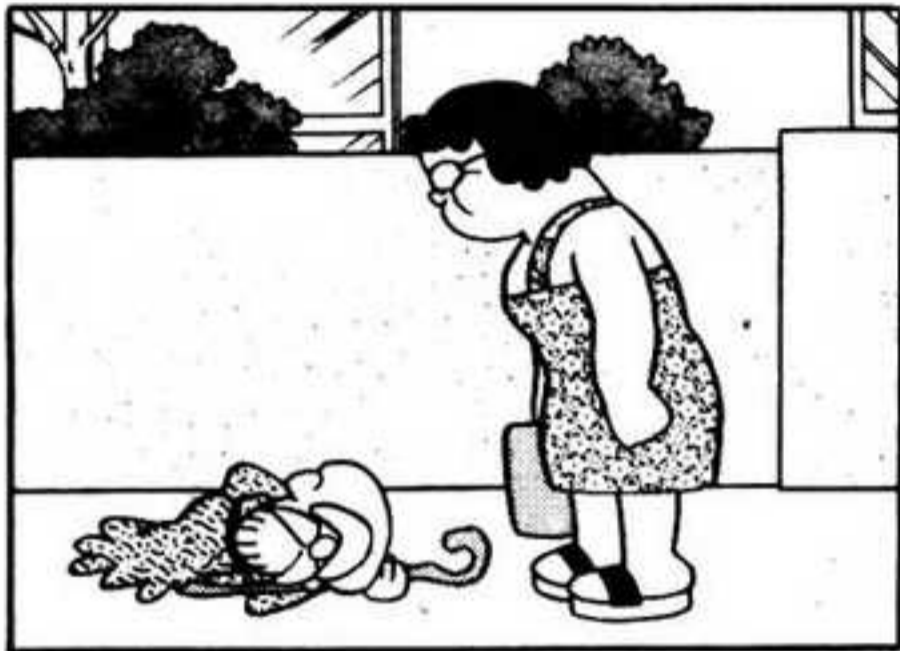

มือแห่งรัก คู่พระเจ้าหุ่นยนต์

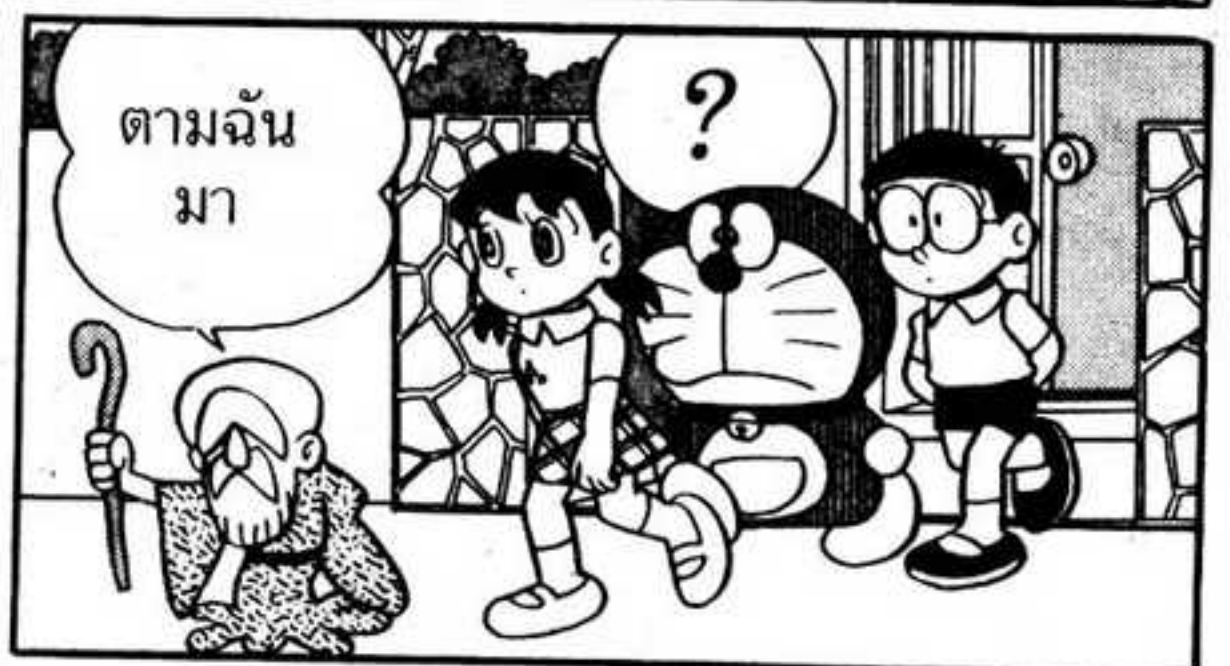

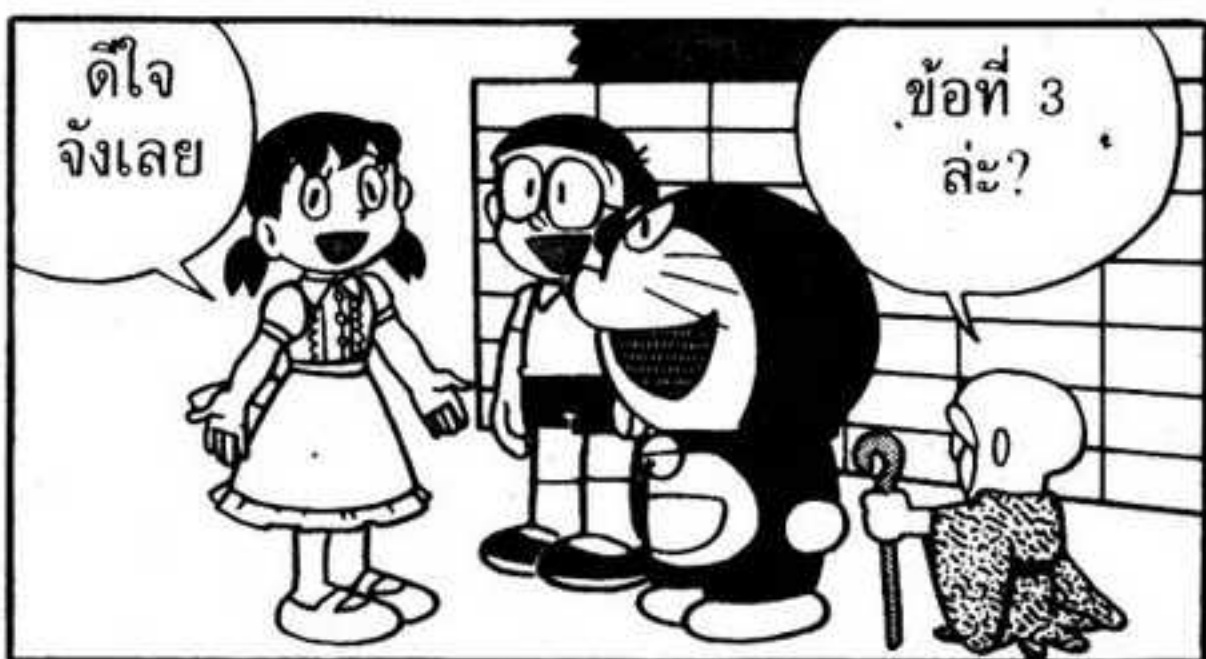
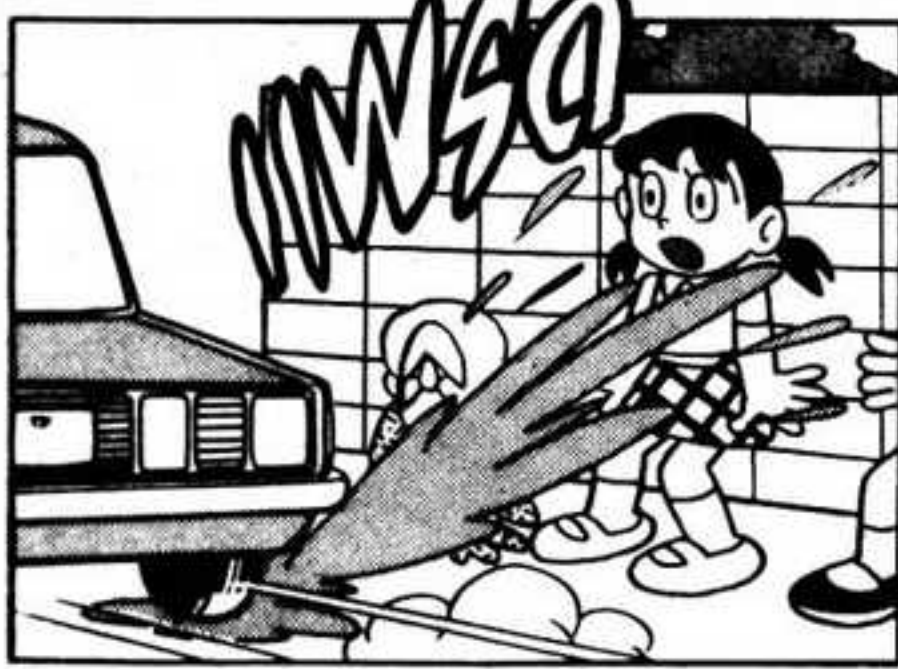

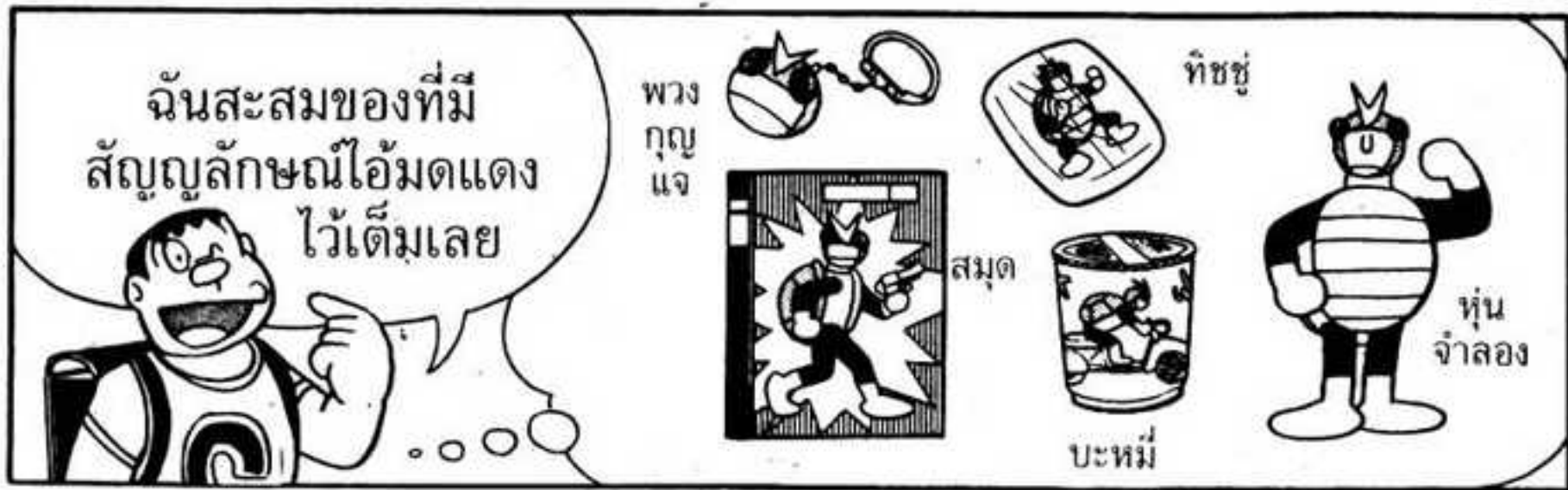

เครื่องสิ่งสินค้า สัญญาลักษณ์

พูดเรื่อง
เป็นไปไม่ได้
อีกแล้ว
สิเรา

ต้องรีบ
ไปสะสม
ไว้

แต่แม่
ล่ะ...

แม่จะพูด
ยังไงก็ต้อง
ซื้อ!

ถึงจะถูกดูว่ายังไง
ก็ต้องให้ซื้อให้ให้ได้

อะไร
เหรือ

สินค้าที่มีพระเอก
ในทีวีและการ์ตูน
ติดอยู่ด้วย
กำลังนิยมกันมาก
เลยคะ

ที่บ้านฉัน
ไม่ซื้อให้
เด็ดขาด
เลยคะ

ไม่ว่า
รบเร้า
แค่ไหน

นี่เป็นวิธีการ
อบรมของ
บ้านฉันคะ

แหม...
วิเศษ
ทีเดียว

วิเศษหรือว่า
ซื้เหนียว
กันแน่

ทำ
ยังไงดี

อีกเดียว
ก็มาดู
กันแล้ว

ถึงได้
ถามว่า
อะไรไงล่ะ

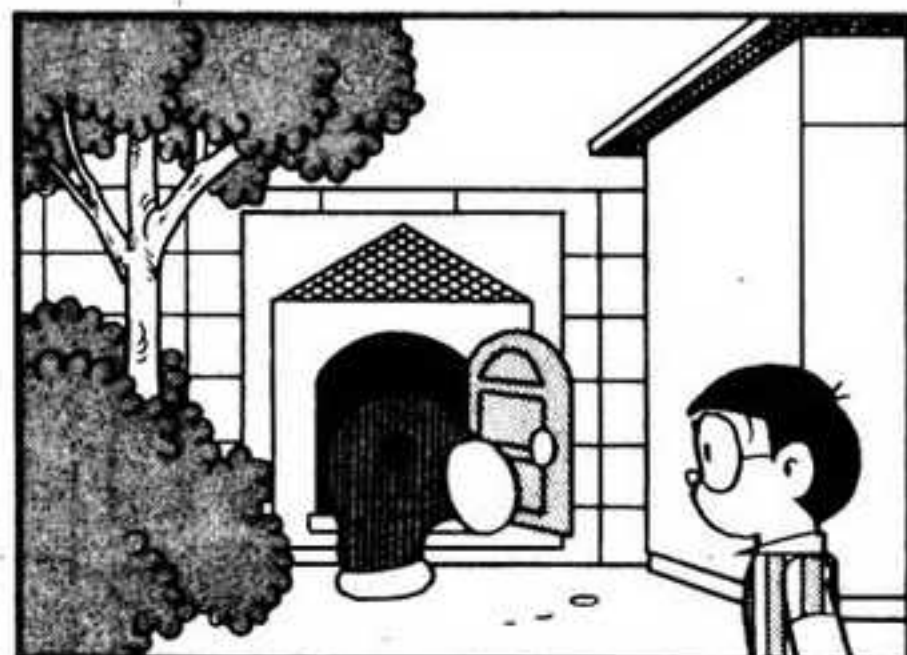

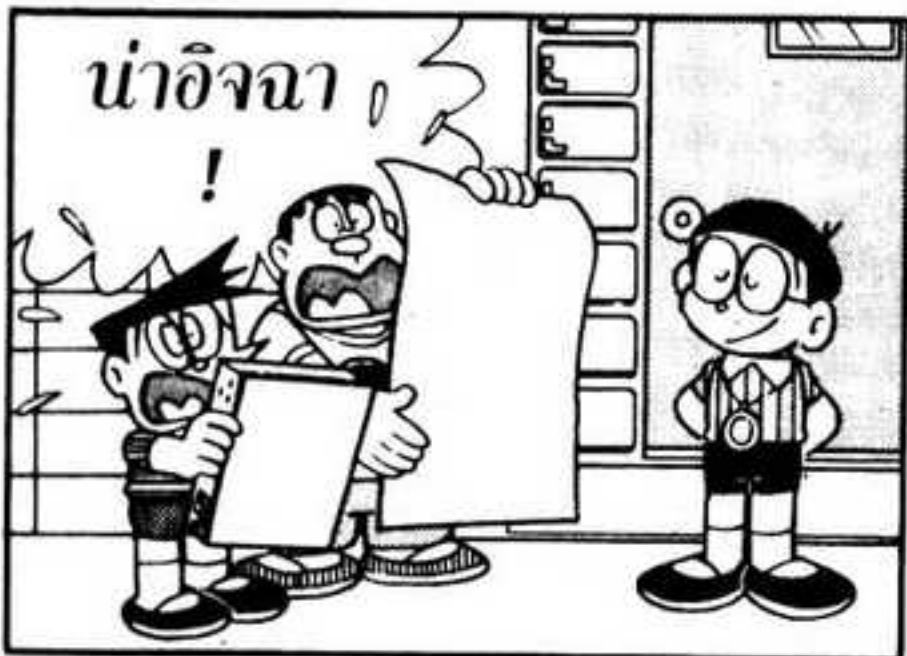
ก็คือ...

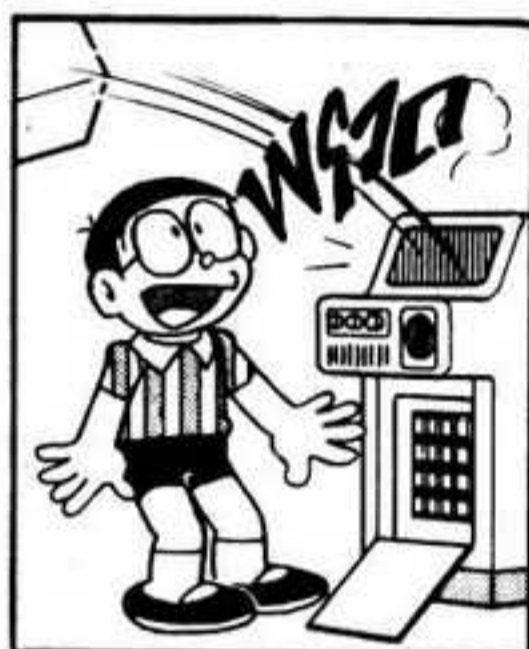
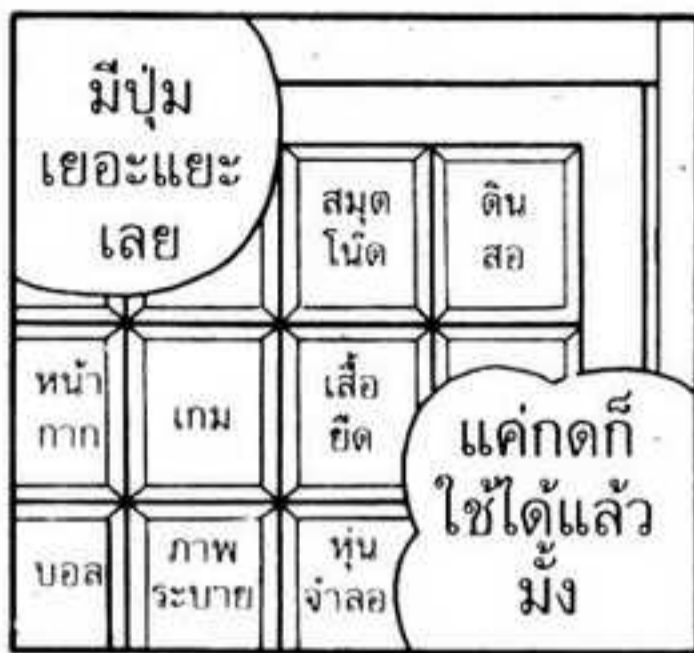

แบบจำลองทำจริง ของเกาะฮิยะคุโจ

เจ็บ
ใจๆ

น่า
อิจฉาๆ

น่าอิจฉา
อะไร

น่าอิจฉา
2 อย่าง

แบบจำลอง
กับเกาะ
โยโจฮัน

ทิวฉันไว้
นอกกลุ่ม
คนเดียว

อย่าร้องไห้ มีฉันอยู่ด้วย
ทั้งคน ฉันไม่ปล่อยให้นาย
คิดสมเพชตัวเองหรอก

โตรา
เอมอน
!

“กล่อง
แบบ
จำลอง”

เป็นกล่องที่ทำ
แบบจำลองอะไร
ก็ได้สินะ

ทดสอบกัน
ดูดีกว่า

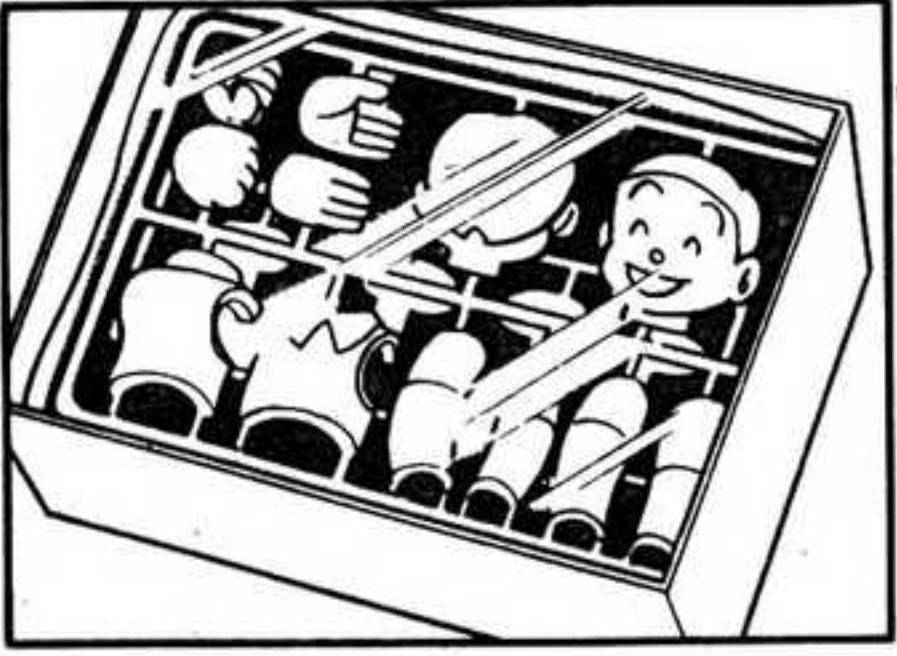

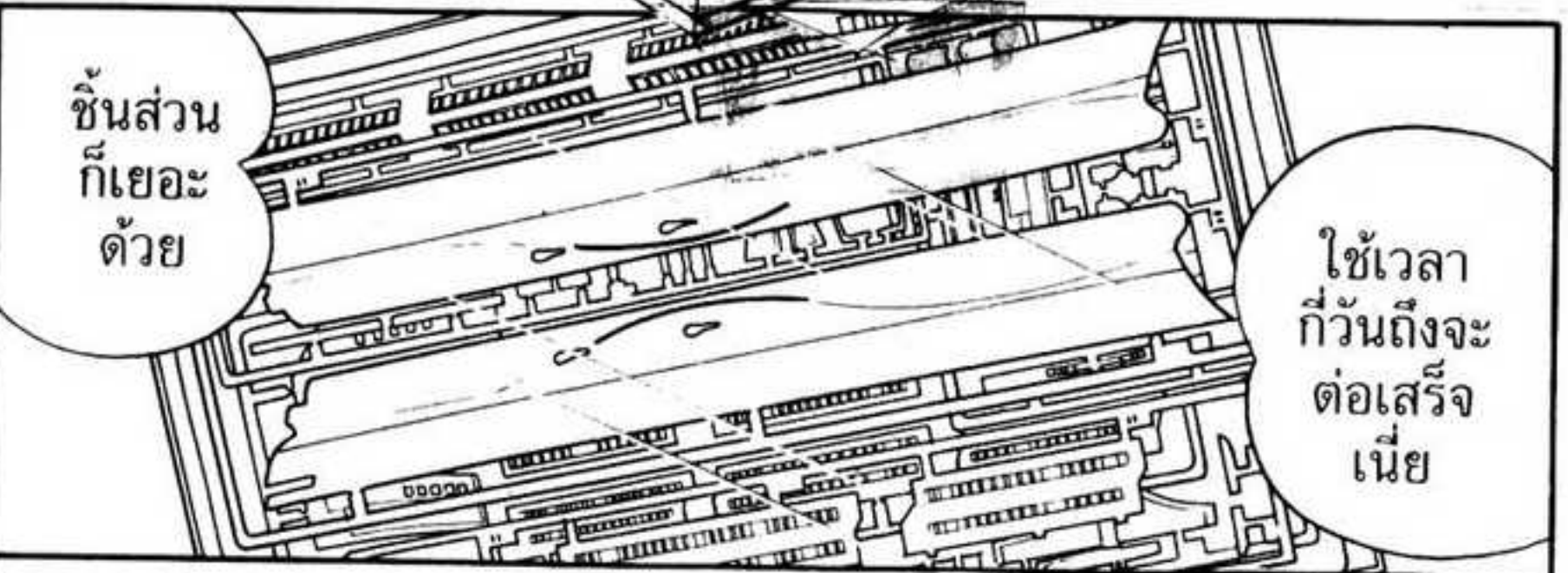
เฮ้!

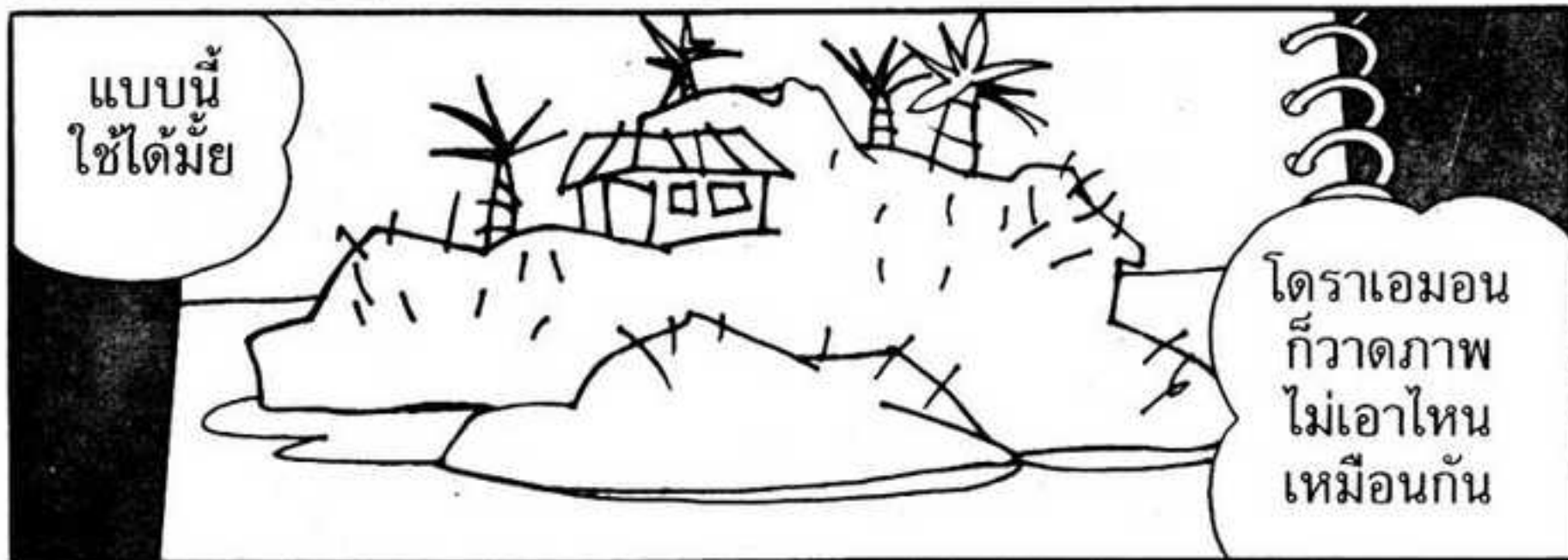

ปรับสัดส่วน
ให้เป็นครึ่งนึง

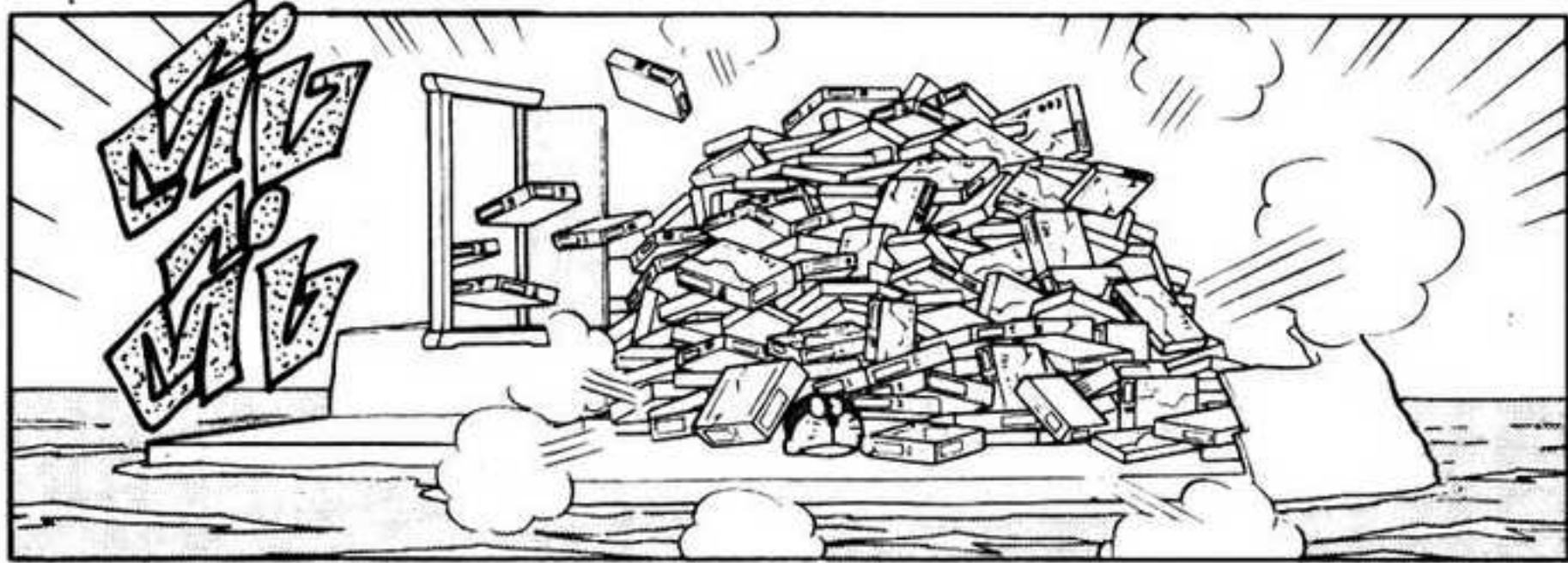
เฮ้! เฮ้!

ฉันทเนีย
บ้า บ้า บ้า!

บอกว่าทำ
ก็ต้องทำ!

คร้อก
...

คว๊ว

แหม
คุณครู

ผ่านมา
แถวๆนี้ก็เลย
แวะมาเยี่ยม
ครับ

เพราะปิดภาคฤดูร้อน เลยมาดู
ว่าทำการบ้านกันเรียบร้อยดี
มั๊ยเพื่อไม่ให้ชี้แจงโดยเฉพาะ
โนบิตะ

निकออก
แล้ว!

คุณครู
สวยดีครับ

โห

?

แบบจำลอง
เท่าของจริง

TEACHER

ทำแบบจำลอง
ทำตอนทำ
การบ้านดีกว่า

ไปกัน
เถอะ!

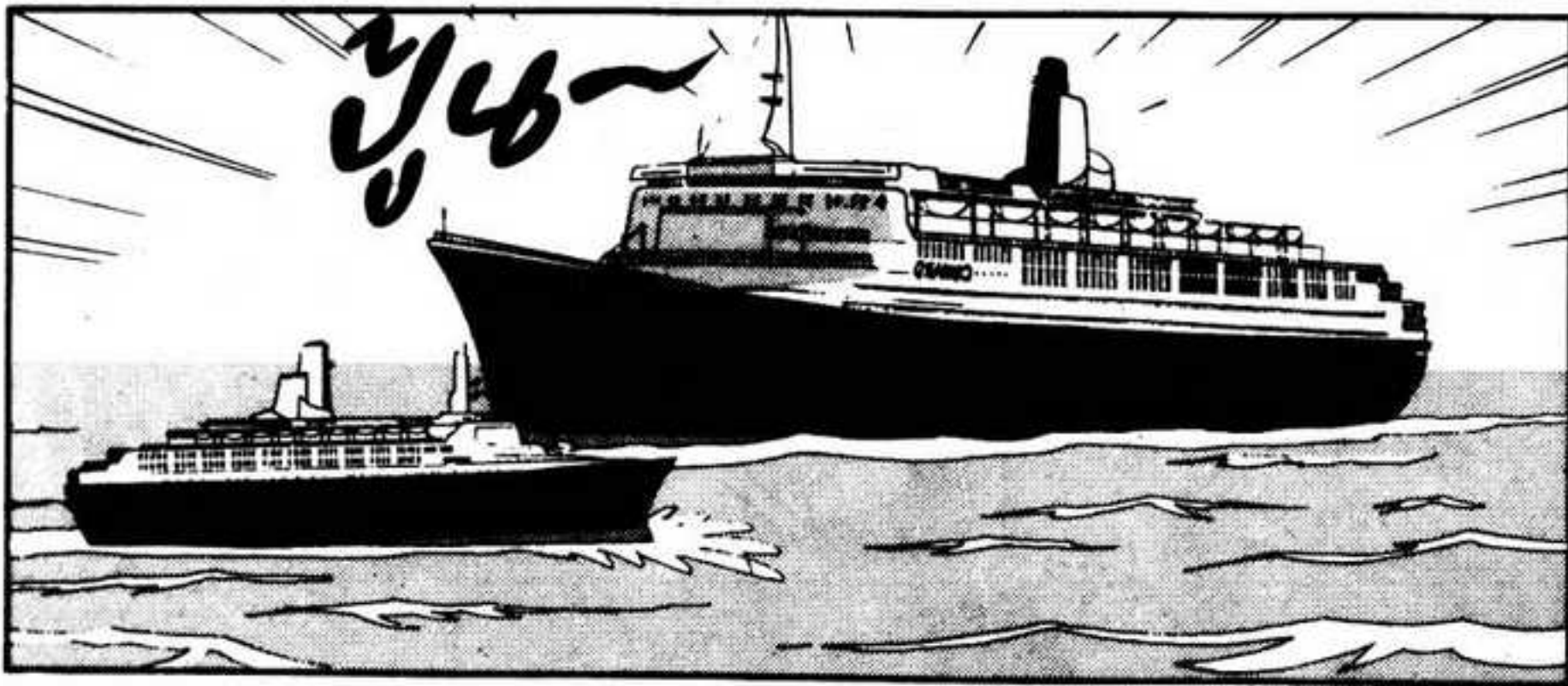

โไอโไอ
นี่หรือแบบ
จำลอง!?

มะ มะ
มहींมายังงั้น
มาจากไหน
กัน

หันหัว
กลับมา
แล้ว

อ้าว โนบิตะ
กับ
โตราเอมอน

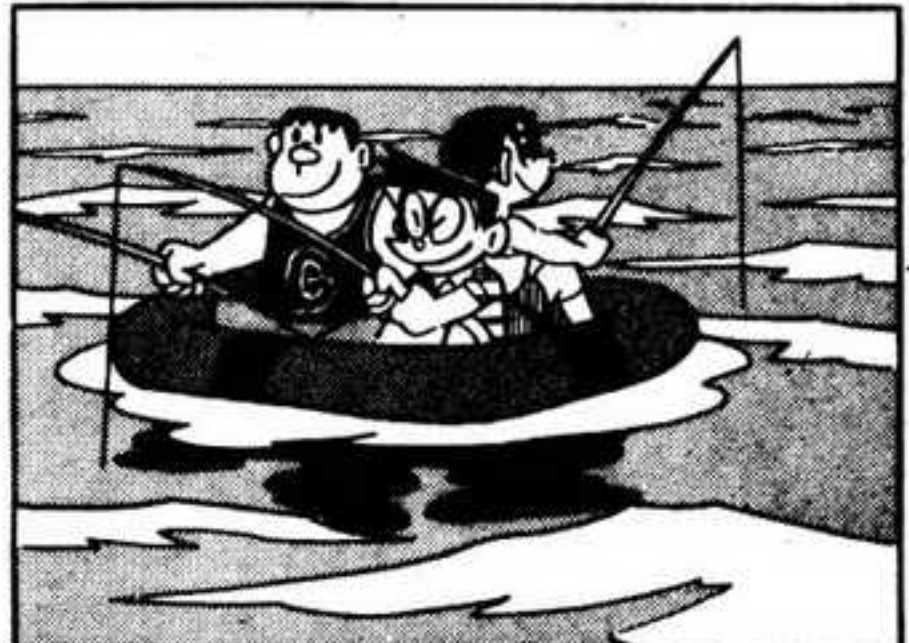
แบบจำลอง
ของพวกเขา
เอง

แข่งกัน
มัยละ

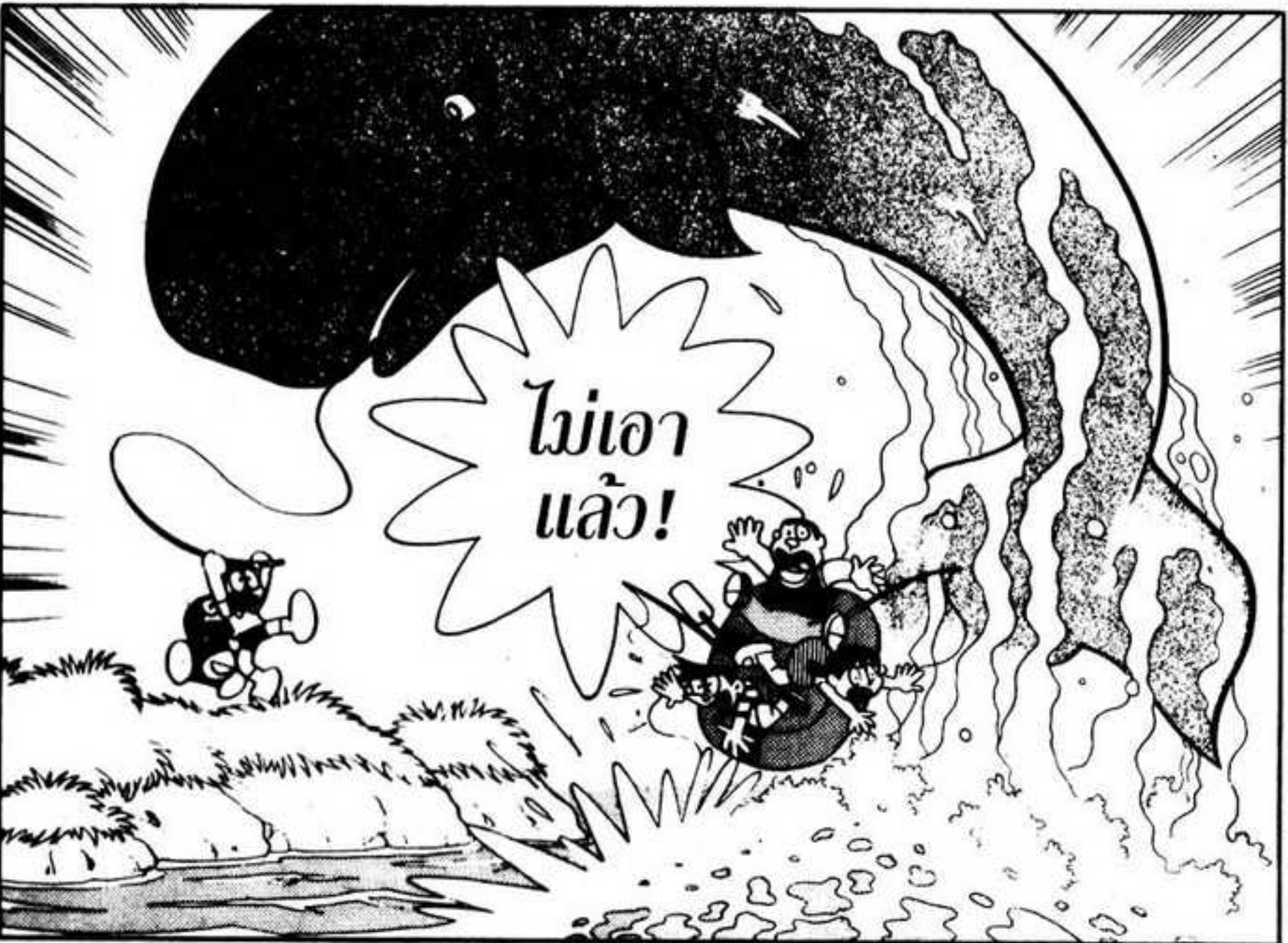
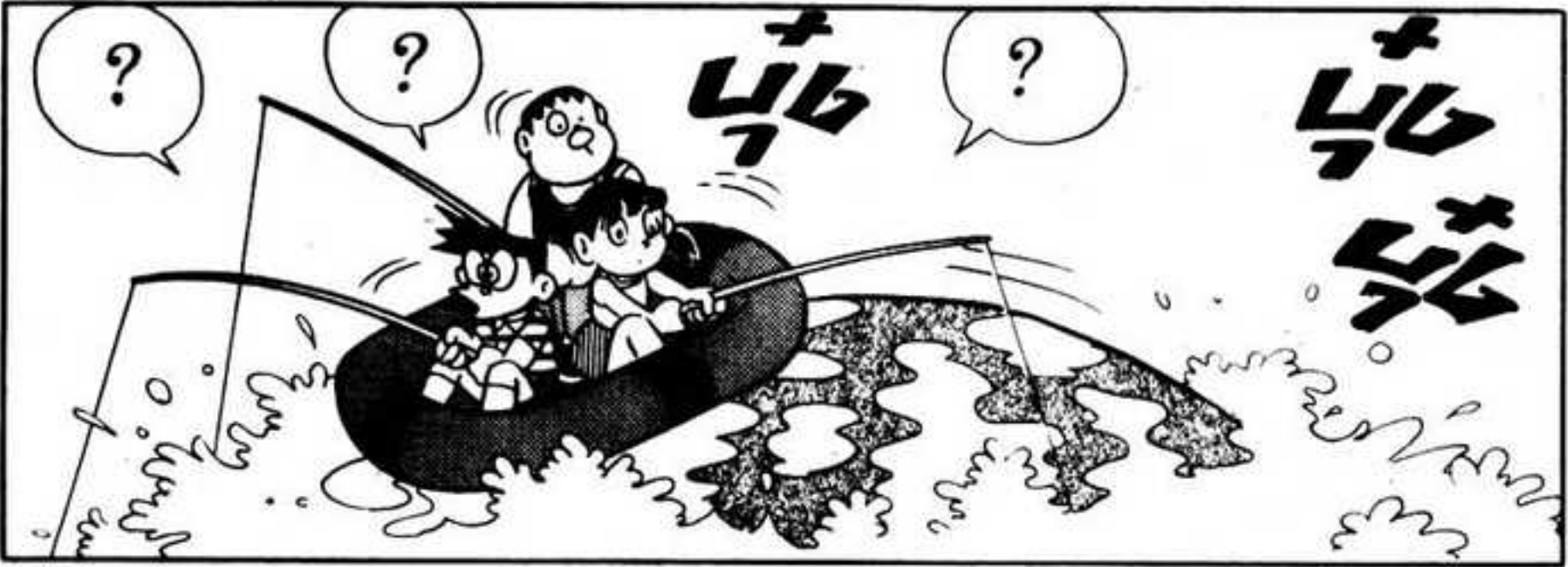
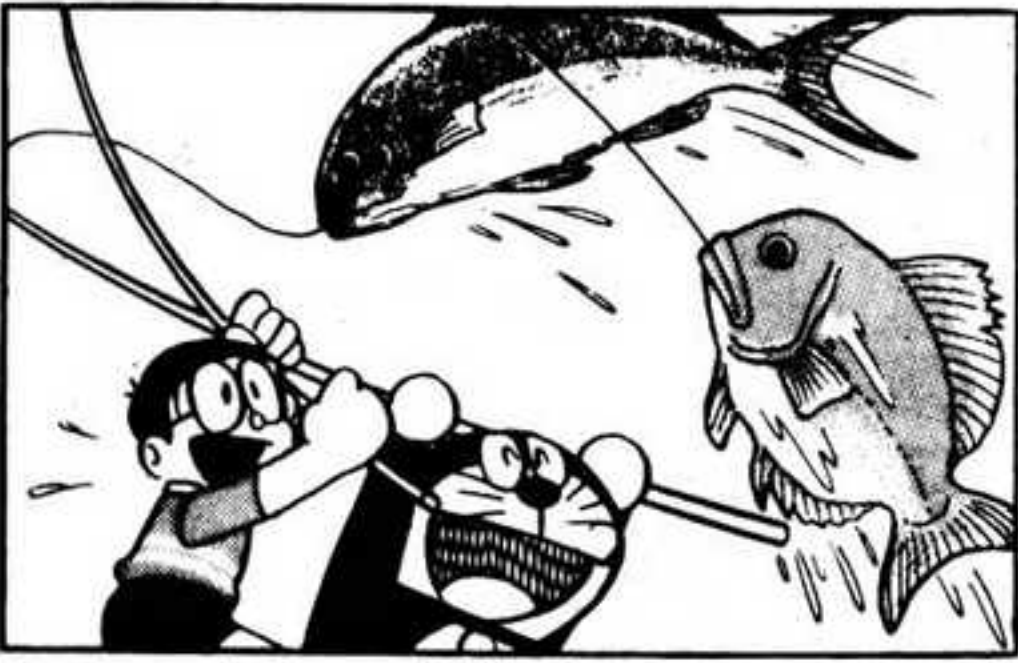

ไม่เห็นเข้าท่า
เล่นของบังคับวิทยุ
เนี่ย

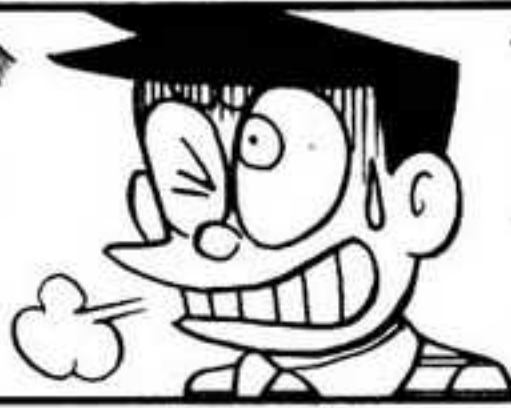

เจ้าโนบิตะ
จะแข่งกับฉัน
ไปถึงไหน!

ถึงยังไง
ทางนี้ก็มี
ชิซูจังหละ

นี่ ชิซูจัง
กลับบ้านพัก
เดินดิสโก้กันมัย

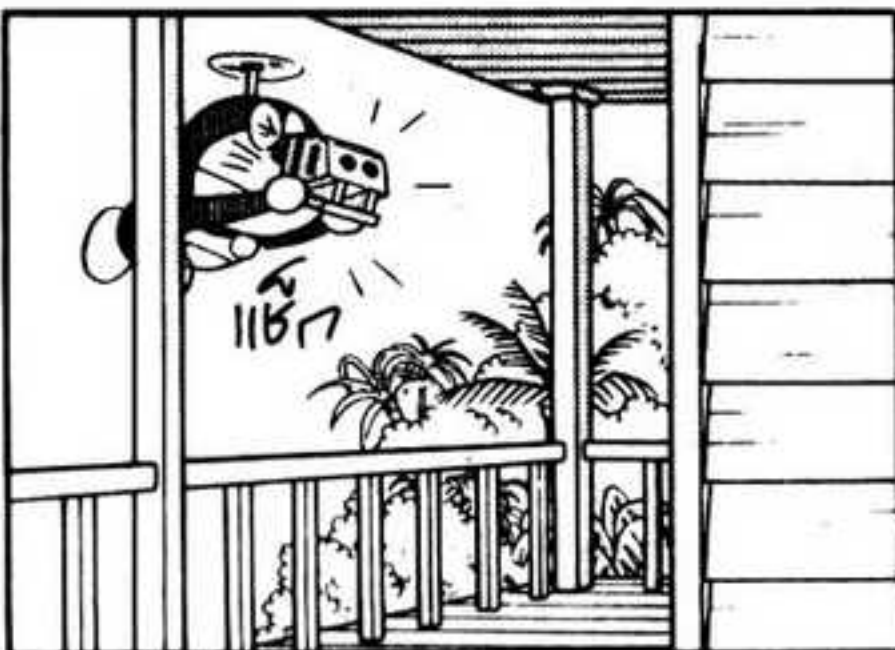
นั่นก็
น่าสนุก
นะจ๊ะ

เอาสิ
เอาสิ

อีกทีก็
ให้เต็มที่
ไปเลย

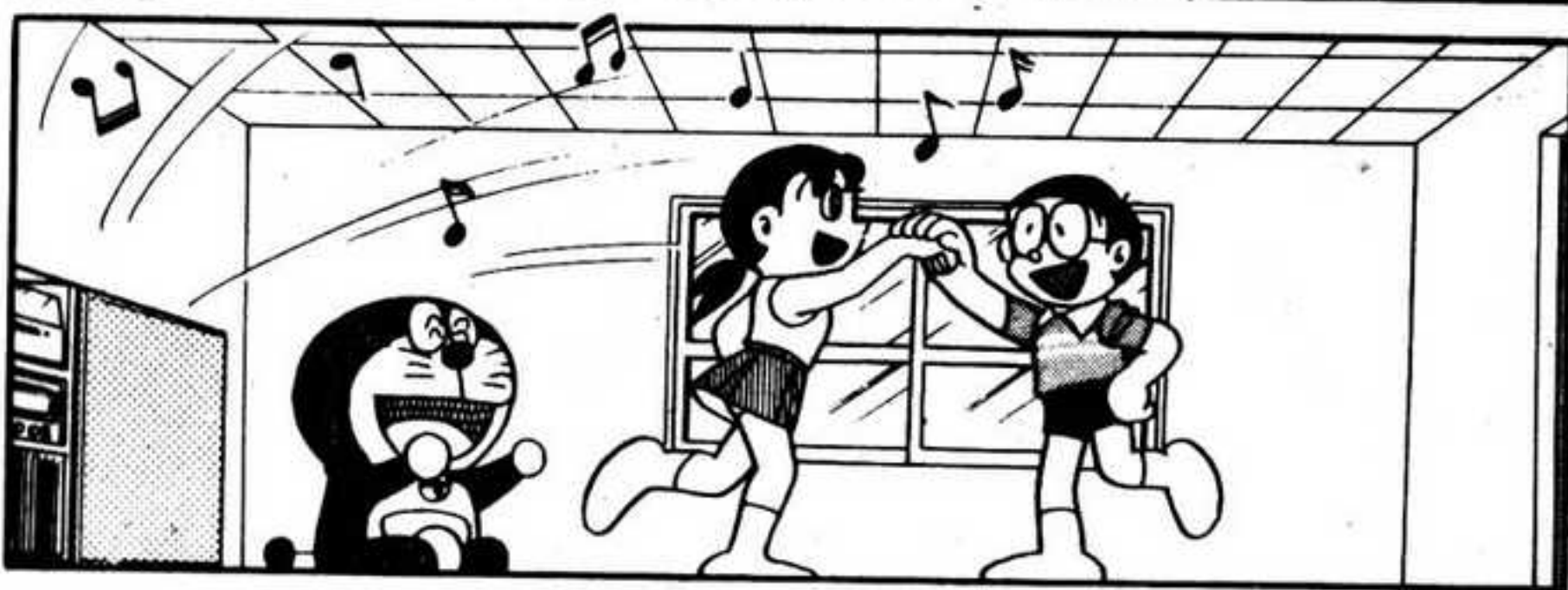

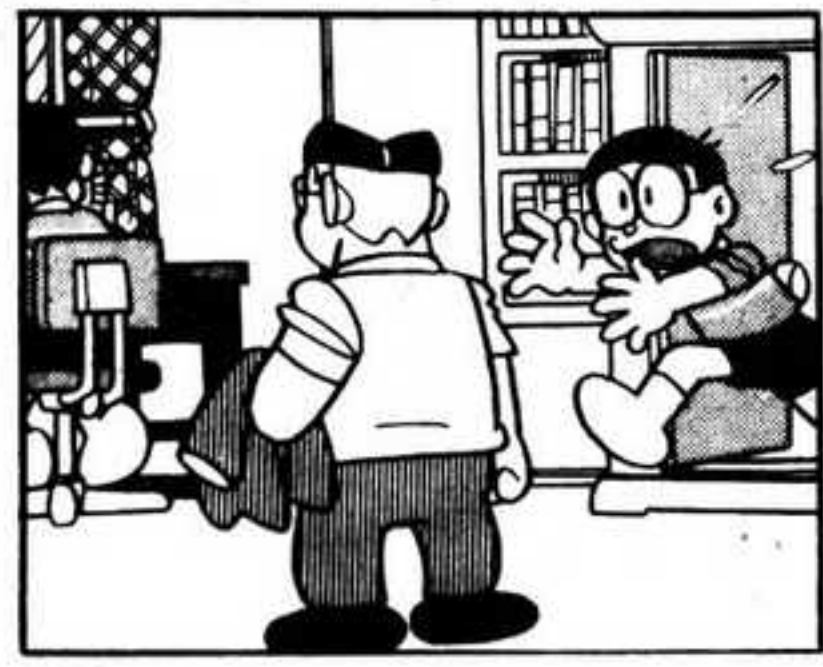
ชิซูจัง
...

ถ่ายรูป
มาแล้ว

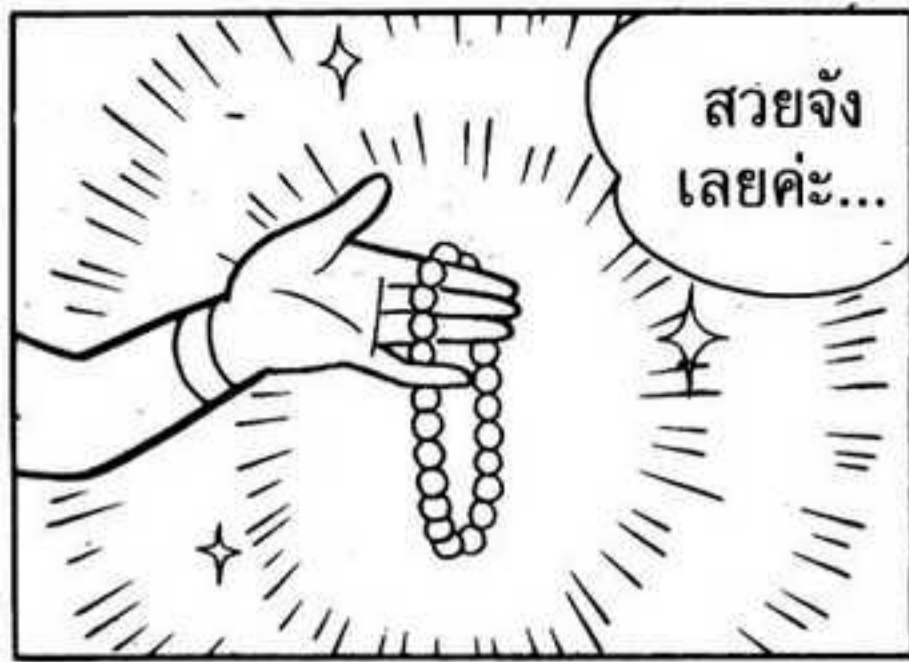

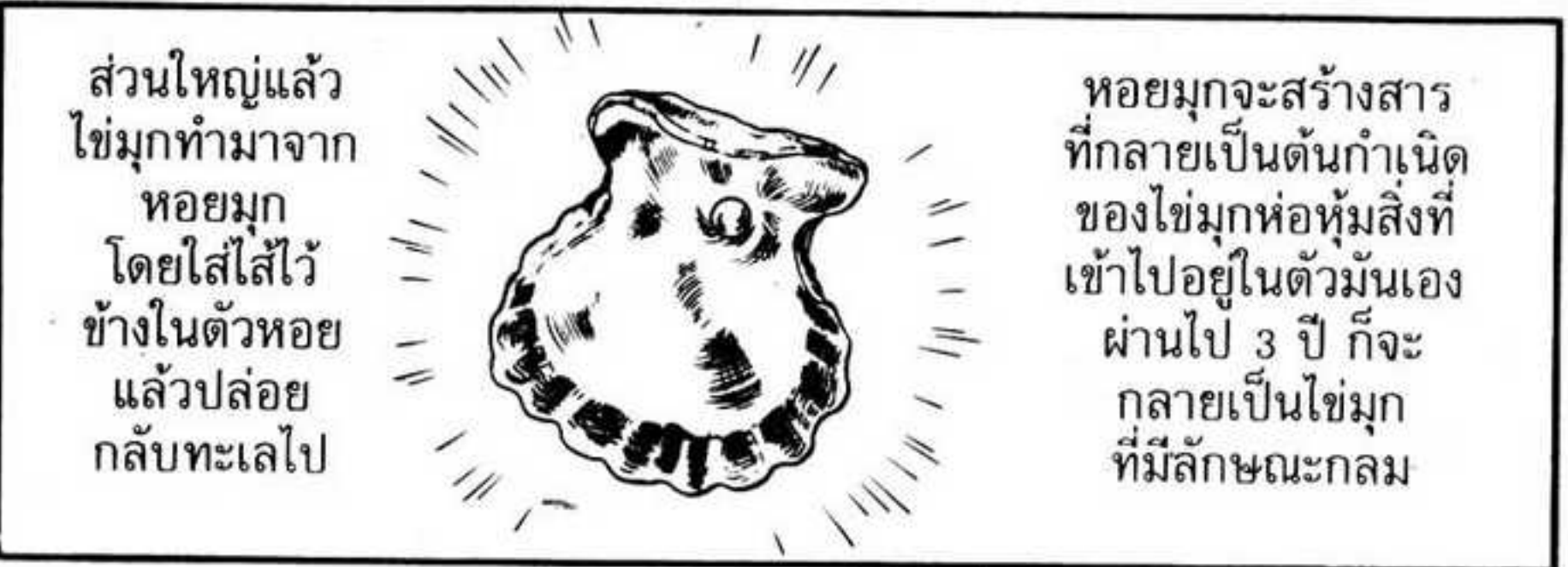

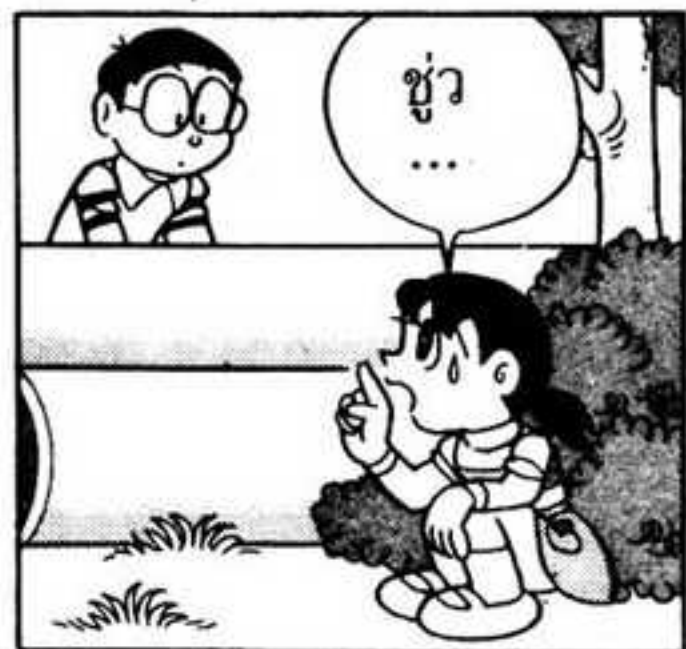
หีบหอยมุกผลิตไข่มุก

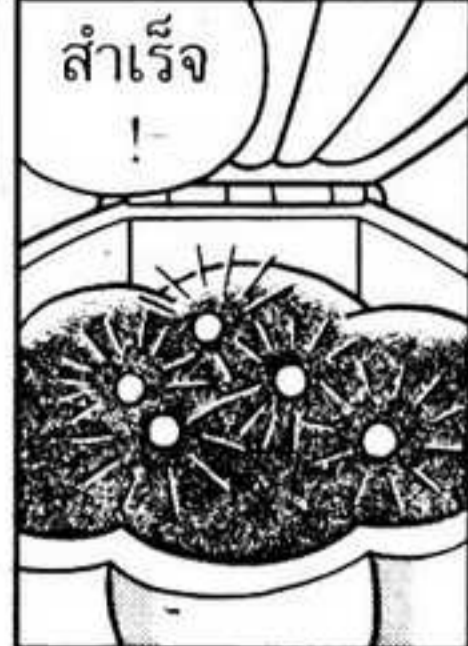

30 นาที
แล้วสินะ

สำเร็จ
!

สวย
จังเลย...

นี่ออก
แล้ว!

สร้อย
ไข่มุก!

ผมเปล่า
นะฮะ

โนบิตะ
ตั้งหาก
ที่ผิดครับ

?

แม่คะ
สร้อยไข่มุกนี่คะ

ยังกับใหญ่
และสวยกว่า
เมื่อก่อนนะ

หา หีบผลิต
ไข่มุกเหรอ...

ฉันก็จะทำ
ไข่มุกด้วย

